

Maryjne Towarzyszenie Bierzmowanym

Paul E. Cranley

Totus Tuus, Maria

Bezpłatna kopia zdjęć z prezentacji:

<https://mailchi.mp/marianconfirmationcompanion/mcc-pdf>

ISBN 978-1-7377607-0-2

Prawa autorskie © 2021 Paul E. Cranley
Wszelkie prawa zastrzeżone.

Św. Maksymilian Kolbe (1894-1941)

*„Naszym Celem jest zdobyć świat dla Niepokalanej,
i zrobić to tak szybko, jak to możliwe.”*

Św. Faustyna Kowalska (1905-1938)

*„Prawdziwa wielkość duszy polega na miłowaniu
Boga i na uniżeniu się w Jego obecności, całkowitym
zapomnieniu siebie i uważaniu się za nic, bo Pan jest
wielki, On jest dobry, zadowolony tylko z pokornych,
zawsze sprzeciwia się dumnym.” Matka Najświętsza
do Św. Faustyny*

Św. Jan Paweł II (1920-2005)

*„Poświęcenie świata Niepokalanemu Sercu Matki
oznacza powrót pod Krzyż Syna. Oznacza to
poświęcenie tego świata przebitemu Sercu
Zbawiciela, przywrócenie Go do samego źródła jego
odkupienia.”*

SPIS TREŚCI

<u>Tytuł</u>	<u>Strona</u>
Wstęp	1.
Tydzień 1. Zwiastowanie	14.
Tydzień 2. Nawiedzenie	18.
Tydzień 3. Narodziny Jezusa	23.
Tydzień 4. Ofiarowanie w świątyni	28.
Tydzień 5. Odnalezienie Jezusa w świątyni	33.
Tydzień 6. Chrzest Jezusa	38.
Tydzień 7. Uczta weselna w Kanie	43.
Tydzień 8. Głoszenie Królestwa	48.
Tydzień 9. Przemienienie	53.
Tydzień 10. Ostatnia Wieczerza	58.
Tydzień 11. Agonia w ogrodzie	64.
Tydzień 12. Biczowanie przy słupie	69.
Tydzień 13. Ukoronowanie cierniem	74.
Tydzień 14. Dźwiganie krzyża	78.
Tydzień 15. Ukrzyżowanie	83.
Tydzień 16. Zmartwychwstanie	89.
Tydzień 17. Wniebowstąpienie	95.
Tydzień 18. Zesłanie Ducha Świętego	101.
Tydzień 19. Wniebowzięcie Maryi	107.

Tydzień 20. Ukoronowanie Maryi	112.
Dzień Konsekracji	118.
Pożegnanie	119.
Załącznik	122.
Bibliografia	137.
Podziękowanie	140.
O autorze	141.
Modlitwa różańcowa	145.
Schemat różańca	147.

Wstęp

Cel książki

Żyjemy w czasach ciemności! W naszym społeczeństwie i we wszystkich instytucjach szybko następuje zanik tradycji i moralności judeochrześcijańskiej. Tempo zniszczeń gwałtownie rośnie, co jest wyraźnym znakiem zbliżającej się katastrofy. Liczby szybko maleją: liczba katolików uczęszczających co tydzień na Mszę św., liczba wierzących w realną obecność Pana Jezusa w Eucharystii, liczba zawierających małżeństwo w Kościele, liczba urodzonych i ochrzczonych niemowląt oraz liczba młodych dorosłych przyjmujących prawdziwą wiarę. Musimy wzmocnić nasze programy przygotowania do bierzmowania, ponieważ ten sakrament jest ostatnią szansą, jaką mamy, aby nauczyć naszą młodzież prawdziwej wiary katolickiej, zanim opuści ona dom i wejdzie w ciemność współczesnego pogaństwa.

Jak możemy odwrócić te trendy? Św. Maksymilian Kolbe miał odpowiedź: „**Musimy poświęcić świat Niepokalanej i zrobić to jak najszybciej.**” (1) Książka ta jest próbą ponownego ożywienia słów św. Maksymiliana.

Katolickie programy przygotowujące do bierzmowania mają dwa etapy, z których jeden prowadzony jest w klasie, a drugi odbywa się w domu pod opieką członka rodziny. W trakcie dwudziestoletniej pracy w Duszpasterstwie Młodzieży i w czasie przewodzenia moim czworgu dzieciom w tym procesie, zauważyłem, że opiekun rodziny zazwyczaj otrzymuje bardzo mało wskazówek, jakie zdrowe praktyki pobożności doradzić kandydatowi do bierzmowania, aby jego wiara katolicka stała się żywa. Ta książka jest przewodnikiem

dla kandydata do bierzmowania i uczy, jak zaprosić naszą Niebieską Matkę do tego procesu, aby połączyć nas z Jej Boskim Synem Jezusem. Razem nauczymy się odmawiać różaniec, aby poznać prawdy biblijne w nim zawarte oraz zrozumieć zasady konsekracji

Maryjnej. Będziemy się uczyć od Matki Bożej, jak z pomocą Ducha Świętego kochać Boga ponad wszystko i kochać bliźniego jak siebie samego. Aby wiara katolicka ożyła i trwała przez całe życie, Matka Boska musi stać się naszą osobistą patronką i towarzyszką, ucząc nas najpierw, jak kochać Ją tak, jak Ona nas kocha; a po drugie, jak naśladować miłość Jej Niepokalanego Serca, doskonały wzór dwóch wielkich przykazań. W tym procesie przygotowania do przyjęcia sakramentu bierzmowania kandydat otrzyma wiele łask Bożych.

Poświęcenie się Jezusowi przez Maryję

Kiedy Jezus pouczał swoich dwunastu Apostołów o pracy misyjnej, powiedział „***Kto was przyjmuje, Mnie przyjmuje; a kto Mnie przyjmuje, przyjmuje Tego, który Mnie posłał.***” (Mt 10, 40) Uczył ich prawdy, której po raz pierwszy doświadczyli Jego Matka i ojczym, św. Józef, zanim się urodził. Kiedy św. Józef przyjął Maryję do swojego domu, jak nakazał archanioł Gabriel, przyjął Jezusa także do swojego serca i domu i doświadczył Boga na nowo i w nieoczekiwany sposób. Nazywamy to **Niezwyczajnym Błogosławieństwem Maryjnym św. Józefa**. Spędził on swoje życie, zachowując wszystko w tajemnicy, ponieważ król Herod dążył do zabicia Jezusa, a on otrzymał polecenie od archanioła Gabriela, aby ukrywając się w Egipcie przez trzy lata, chronić Jezusa i Maryję

W ciągu następnych 20 tygodni, gdy będziesz przygotowywać się do sakramentu bierzmowania pod kierownictwem swojego przewodnika, będziesz studiować historie wielu świętych z Nowego Testamentu, którzy otrzymali Jezusa, Ojca i Ducha Świętego po tym, jak najpierw przyjęli Maryję do swoich serc i domów. Ty również możesz doświadczyć tej prawdy i otrzymać to wielkie błogosławieństwo, które Kościół nazywa “Konsekracją Maryjną”.

Konsekracja Maryi jest tradycyjnym katolickim nabożeństwem,

które pozwala nam wyróżnić się w świętym celu: by stać się narzędziem w rękach Matki Bożej. Jezus, umierając na krzyżu, dał nam Maryję jako naszą Niebieską Matkę. Powierzając się Maryi, dajemy Jej przyzwolenie, aby stała się naszym osobistym przewodnikiem w przeżywaniu naszego

chrześcijańskiego życia każdego dnia. Stajemy się jej współnikami, przynosząc do Jezusa duszę swoją oraz innych.

Poświęcenie się Jezusowi przez Maryję pozwala, aby Jej doskonała mateczna miłość pomogła nam nauczyć się kochać Ją i kochać Boga. Św. Maksymilian Kolbe uczył nas ***„Kochaj Niepokalaną! Powierzaj się Jej i poświęć się Jej bez zastrzeżeń. Staraj się czynić wszystko tak, jak Ona sama czyniłaby to na twoim miejscu, zwłaszcza kochając Boga tak, jak Ona Go kocha.”***

Pamiętajmy o naszym celu

Zacznijmy od tego, że mamy na uwadze nasz “koniec”. Bóg jest Miłością, więc aby stać się do Niego podobnym i być z Nim na zawsze, musimy nieustannie uczyć się kochać tak, jak On kocha. Jest to trudne wyzwanie; kto nas tego nauczy?

Po pierwsze, matki to potrafią! Bóg sprawił, że każda dusza urodzona na ziemi jest zanurzona w ofiarnej matczynej miłości, aby mogła nauczyć się, jak przejść zwycięsko do następnego świata, do nieba. Jako dzieci jesteśmy najpierw uczeni przez mamę, aby ją kochać i naśladować jej wielką ofiarną miłość do nas. Uczy nas to drugiego wielkiego przykazania: „Kochaj bliźniego swego jak siebie samego”. Nasza matka jest mistrzynią w takim kochaniu nas, jak kocha samą siebie, ponieważ zostaliśmy ukształtowani całkowicie w niej. Jednocześnie uczy nas też pierwszego wielkiego przykazania: „Kochaj Boga ponad wszystko”, bo Jezus powiedział: *„Wszystko, co uczyniliście jednemu z tych braci moich najmniejszych, Mnieście uczynili”*. (Mt 25, 40) Tak więc, gdy mama nas kocha, to kocha również Jezusa. (2)

Gdy nauka naszej ziemskiej mamy nie przynosi spodziewanych efektów, musimy być pokorni i łagodni na tyle, by uczyć się od naszej Niebieskiej Mamy. Miłość Matki Bożej jest doskonałym odzwierciedleniem dwóch wielkich przykazań: Ona kocha Jezusa

jak siebie samą, a Jezus jest Jej Panem i Zbawicielem. Nie ma dla nas lepszych wzorów do naśladowania, które mogłyby nas pouczyć, jak dostać się do nieba niż nasza mama i Matka Boska. Bóg stworzył tę “drogę” i pragnie, byśmy nią kroczyli. Nikt

nie rodzi się bez intymnego i ofiarnego zaangażowania mamy!

Ewa, pierwsza mama, została stworzona jako “pomocnica” dla Adama. Jej dwie najważniejsze role to zrodzenie nowego życia i pomoc rodzinie w otrzymaniu życia wiecznego. Dobra mama, wypełniając tę pierwszą rolę, wypełnia i drugą. Być może dlatego szatan najpierw zaatakował Ewę.

Szatan boi się Matki Bożej, ponieważ w pełni rozumie, jak Bóg zbawia nasze dusze przez Jej doskonałą ofiarną miłość, dzięki której Kościół nazywa ją “Macierzyńskim Pośrednictwem.” (7)

To właśnie dla tych dwóch kluczowych ról zarówno Ewa, jak i Maria zostały stworzone bez grzechu - były doskonałymi służebnicami Boga. Adam i Ewa okazali się nieposłuszni, przez co popadli w grzech. W pełni czasu Bóg posłał swojego jedyne Syna jako nowego Adama przez młodą dziewicę, Maryję, nową Ewę. Maryja dobrowolnie powiedziała “tak” temu planowi i w ten sposób stała się współpomoczą nas wszystkich: **„Oto ja służebnica Pańska. Niech mi się stanie według twego Słowa.”** (Łk 1, 38) Matka Boża chce stać się naszą towarzyszką i osobistą przewodniczką, aby przygotować nas do przyjęcia sakramentu bierzmowania. Bóg dał nam Maryję jako wzór doskonałego chrześcijanina, dlatego codziennie mówmy Jej “tak”. Św. Maksymilian Kolbe nauczał: *„Jeśli chcesz wzrastać w doskonałości, nie możesz posuwać się naprzód sam - potrzebujesz przewodnika. Stąd, gdy idziecie do Boga, idźcie przez Maryję i z Maryją.”* (3)

Różaniec Święty

Dziecko uczy się miłości dzięki powtarzającym się przykładom matki: jej wytrwałym, łagodnie wypowiedanym słowom i czułym czynom okazującym miłość. Dziecko zdobywa wiedzę o tym, jak kochać innych, obserwując i naśladowując ją: widząc jej kochające spojrzenie, uśmiech, słysząc czułe słowa, a nawet piosenki. W miarę jak dziecko słucha, uczy się z nią komunikować i w końcu

wypowiada swoje pierwsze słowa. Co za radość! Dzięki tym cierpliwym, powtarzalnym czynnościom dziecko stopniowo uczy się naśladować jej kochające serce. Powtarzanie jest kluczowe dla nauki. Kiedy dziecko będzie lepiej się komunikować, matka może nauczyć je jeszcze więcej o swojej miłości do niego i do innych członków rodziny. Ponad wszystko pragnie nauczyć je, jak kochać ją tak samo, jak ona kocha jego; to jest Złota Zasada: „**Wszystko więc, co byście chcieli, żeby wam ludzie czynili, i wy im czyńcie!**” (Mt 7, 12)

W ten sam sposób, w jaki matka nieustannie powtarza swoje pełne miłości słowa, ucząc swoje dziecko, aby je właściwie wypowiadało, Maryja uczy nas również, jak mówić i słuchać Boga w Jego języku: poprzez powtarzanie

modlitwy różańcowej. Uczy swoje dzieci komunikacji z Bogiem poprzez słowa i medytacje tajemnic biblijnych. Papież Pius XII nazwał różaniec „kompedium całej Ewangelii”. (4) Dwadzieścia tajemnic prowadzi nas w porządku chronologicznym przez pierwsze cztery księgi Nowego Testamentu, co pozwala nam kontemplować życie Jezusa, Maryi i Józefa z perspektywy czterech Ewangelistów: Mateusza, Marka, Łukasza i Jana. Odmawianie dziesięć razy *Zdrowaś Maryjo* (obecne w Piśmie Świętym jako Pozdrowienie anielskie) przy każdej tajemnicy utrzymuje nas w skupieniu na modlitwie, tak jak rytm niesie nas w piosence. To powtarzanie modlitwy *Zdrowaś Maryjo* zostało nazwane „nieustannym wychwalaniem Chrystusa”. (4) Matka Maryja uczy nas, jak kochać Jezusa tak, jak Ona kocha Go swoim czułym Niepokalanym Sercem. Rozważanie tajemnic różańcowych uczy nas również kochać Maryję tak, jak kocha Ją Ojciec, Syn i Duch Święty.

Przed wiekami Maryja w cudowny sposób przekazała modlitwę różańcową św. Dominikowi i św. Szymonowi Stockowi w objawieniach maryjnych. Powiedziała św. Dominikowi, że bez tego

nie może nawracać dusz. Potwierdziła to także w wielu innych objawieniach, wielokrotnie prosząc nas o odmawianie tej modlitwy. Święci odmawiali ją i uczyli modlitwy różańcowej tych, którymi się opiekowali. Gdy nauczymy się różańca, będziemy go odmawiać przez całe życie i będzie to dar miłości dla Maryi, która potrzebuje naszej modlitwy, aby nawrócić wiele zagubionych dzieci.

Św. Jan Paweł II mówił, że nie ma nic potężniejszego niż łączenie modlitwy z ofiarą. *„Modlitwa połączona z ofiarą stanowi najpotężniejszą siłę w historii ludzkości.”* (5) To jest naprawdę największy powód, dla którego Maryja dała nam różaniec. Po Mszy świętej, która jest modlitwą połączoną

z Ofiarą Pana Jezusa, różaniec jest najpotężniejszą modlitwą, jaką możemy odmawiać.

Podczas odmawiania różańca często możemy być bardzo rozproszeni przypadkowymi myślami i ciągle walczymy, aby przywrócić nasz umysł do słów, które wypowiadamy i do tajemnic, które rozważamy. Niektórzy porównują to do przejścia przez mękę. Po zakończeniu odmawiania różańca możemy powiedzieć wraz ze św. Pawłem: **„Dobrą walkę stoczyłem, bieg ukończyłem, wiarę zachowałem.”** (2 Tym 4, 7)

W ciągu 20 tygodni każdego dnia proszę o podjęcie ofiary odmawiania na głos przynajmniej jednej dziesiątki różańca z opiekunem przygotowującym do bierzmowania i/lub z rodziną. Módlcie się, abyście byli otwarci na działanie Ducha Świętego podczas przygotowania do bierzmowania. Modlenie się z kimś innym umacnia nasze oddanie i wierność oraz utrzymuje nas wszystkich w poczuciu odpowiedzialności. Jeśli nie możesz spotkać się twarzą w twarz ze swoim opiekunem, różaniec i medytacja mogą być odmawiane na głos przy użyciu mediów elektronicznych, takich jak telefon komórkowy czy komputer. Modlitwę uczynić codziennym nawykiem; będzie to konkretny znak twojej miłości do Maryi i doświadczysz potężnych łask płynących z tej modlitwy w dniu bierzmowania. Możesz się zastanawiać: „Jakich łask doświadczyć?”. Przeczytaj 15 obietnic dla tych, którzy odmawiają Różaniec (w załączniku).

Niezwykłe Błogosławieństwo Maryjne św. Józefa

Św. Józef okazał wielkie zaufanie i wiarę w Boga. We śnie archanioł Gabriel polecił mu, aby przyjął Maryję i jeszcze nienarodzonego Jezusa do swojego domu. Przyjmując i wypełniając wolę Bożą, św. Józef wykazał się siłą charakteru i wielką miłością wobec Boga i Maryi! Józef otrzymał w zamian wspaniałą towarzyszkę w swojej duchowej podróży przez życie do nieba. Po przyjęciu Maryi do

swojego serca i domu św. Józef osobiście poznał Boga na nowo i w nieoczekiwany sposób – Bóg jako Niemowlę! Emmanuel! Bóg z nami!

Jakich cudów doświadczył przy narodzinach Syna Bożego! Podróż na odległość stu mil do Betlejem, prowadzenie przez cudowną gwiazdę, narodziny w grocie używanej jako schronienie dla bydła, powitanie przez ubogich pasterzy i trzech Mędrców – to niezwykle potwierdzenia tego, kim naprawdę jest to Dziecko. Musiał być bardzo zachwycony tym, co się wydarzyło. Po raz kolejny wykazał się wielką odwagą i siłą, gdy musiał posłusznie zostawić wszystko na polecenie archanioła, zabrać Jezusa i Maryję i uciekać do Egiptu, ponieważ król Herod chciał zabić dziecko. W Egipcie zbudował nowe życie dla swojej rodziny jako cieśla-imigrant. Po trzech latach anioł oznajmił mu, że jest bezpiecznie i może wrócić do domu. Wychowywał Jezusa z miłością; prowadził, chronił i zapewniał mu opiekę przez wszystkie lata swojego życia.

Zapewne po trzyletnim ukrywaniu rodziny przed Herodem św. Józef przez resztę życia był ostrożny i utrzymywał w tajemnicy Boską tożsamość swojego Dziecka.

Mimo że opowieść o św. Józefie znajduje się w Piśmie Świętym, żadne z jego słów nie zostało zapisane. Jednak w swoim sercu niewątpliwie rozważał tę wielką tajemnicę. Przyjął Maryję do swojego serca i domu, co zmieniło go na zawsze. Niezwykle Błogosławieństwo Maryjne św. Józefa dotyczy każdego z nas, można je wyrazić słowami: **Po przyjęciu Maryi do swojego serca i domu, poznał Boga na nowo i w nieoczekiwany sposób.** Jego doświadczenie potwierdził później sam Jezus, ucząc swych apostołów: ***„Kto was przyjmuje, Mnie przyjmuje; a kto Mnie przyjmuje, przyjmuje Tego, który Mnie posłał.”*** (Mt 10, 40) Tak więc, gdy Józef przyjął Maryję, przyjął Jezusa.

Jak to się odnosi do nas dzisiaj? Doświadczenia św. Józefa jako męża Maryi są bardzo podobne do doświadczeń mężów na przestrzeni dziejów, mimo że zarówno on, jak i Maryja byli seksualnie czyści przez całe swoje życie. Mąż, po przyjęciu żony do swojego serca i domu, odkrywa obecność Boga, gdy widzi twarz nowo narodzonego

dziecka. „*I rzekł Bóg: Uczyńmy człowieka na Nasz obraz, podobnego Nam.*” (Rdz 1, 26) W czasach starożytnych dokładny czas narodzin był zawsze niespodzianką, podobnie

jak płęć dziecka. Nowy tata spogląda w twarz swojego dziecka i przyznaje sam przed sobą: "Nie stworzyłem go swoimi rękoma". Jego żona przyznaje, że to dziecko też nie zostało stworzone jej rękoma, bo jest cudownym darem dla nich od samego Boga, podobnie jak Ewa oświadczyła po narodzinach pierwszego dziecka: „**Otrzymałam mężczyznę od Pana.**” (Rdz 4, 1). Bóg odwiedził ich dom i życie i już nigdy nic nie było takie samo. To dziecko przyniesie parze niesamowitą ilość nowych doświadczeń, nową nadzieję, nową radość i nową miłość na długie lata - wszystko dlatego, że mąż przyjął żonę do swojego serca i domu i szczerze pokochał ją całym sobą. Zastanów się nad tym fragmentem Pisma Świętego o nadchodzącym Mesjaszu i rozważ jego znaczenie ważne dla nas wszystkich: „**Oto dziewica pocznie i porodzi syna, a imię jego będzie nazwane Emmanuel (co znaczy Bóg z nami).**” (Mt 1, 23)

W ciągu następnych dwudziestu tygodni będziemy poznawać fragmenty Nowego Testamentu, które ukazują przykłady wielu osób doświadczających **Niezwykłego Błogosławieństwa Maryjnego św. Józefa**. Poznamy Elżbietę, jej dziecko, Jana Chrzciciela, i jej męża Zachariasza; pasterzy z Betlejem; trzech Mędrców; Szymona i Annę w świątyni, która stała się ich domem; gości weselnych z Kany; Marię z Betanii, jej siostrę Martę oraz ich brata Łazarza; Marię Magdalene; Marię, żonę Kleofasa - siostrę Matki Bożej; dwóch uczniów wędrujących do Emaus; oraz apostołów. Jezus podczas Ostatniej Wieczerzy ustanowił Eucharystię, a w poranek wielkanocny ukazał się jako Zmartwychwstały Pan. Natomiast w dzień Pięćdziesiątnicy jako wiatr i płomień Ducha Świętego. Piotr, Jakub i Jan również spotkali Boga Ojca w obłoku na szczycie góry i widzieli Jezusa przemienionego, jaśniejącego jak słońce. Apostołowie, którzy byli z Janem Chrzcicielem na początku, widzieli, jak Jezus wynurzył się z wody po swoim chrzcie w Jordanie, gdy otworzyły się niebiosa,

pojawiała się gołębica i słyszeć było głos Boga. Św. Weronika i ci, którzy zebrali się z Maryją pod krzyżem w Wielki Piątek, widzieli Go niestety oszpeconego nie do poznania. Możemy naprawdę powiedzieć o tych wszystkich, którzy przyjęli Maryję do swoich serc i domów: „**A Słowo stało się ciałem i zamieszkało wśród nich.**” (J 1, 14) Tak właśnie stało

się z samą Maryją, kiedy przyjęła archanioła Gabriela do swojego domu i serca i powiedziała “tak” Bożemu posłańcowi.

Święty Józef chciałby, aby każdy z nas doświadczył tego wielkiego niespodziewanego Błogosławieństwa od jego małżonki, prosząc nas, jak sądzę, abyśmy tak jak on, zaprosili Ją do swojego serca i domu. To Wielkie Maryjne Błogosławieństwo może przybierać różne formy, ale zawsze jest niespodzianką i zawsze przynosi nowe Boże życie. To dlatego Jej największym tytułem jest “Maryja, Matka Boga”, która nosząc Boga w swoim sercu, wnosi miłość do wszystkich swoich ludzkich relacji. Obecność matki zawsze wnosi nowe życie do domów i serc każdej kochającej się rodziny.

Wszyscy powinniśmy zwracać się do św. Józefa, aby prowadził i chronił nas na drodze do osobistego poznania jego małżonki Maryi i jego syna Jezusa.

Św. Józef nie chce, abyśmy trzymali w tajemnicy nasze nowe doświadczenie Boga! Jeśli nie podzielimy się osobistymi doświadczeniami, nigdy nie zostaną opowiedziane. Podziel się swoim świadectwem z przyjaciółmi i z rodziną - to dobra wiadomość! Emmanuel! Przygotowując się do bierzmowania, módl się codziennie, abyś otrzymał to wielkie, zaskakujące błogosławieństwo:

Św. Józefie, na polecenie archanioła Gabriela zaprosiłeś Maryję do swojego serca i domu i wkrótce na nowo odkryłeś Boga w niezwykle sposób – jako twojego nowonarodzonego syna Jezusa. Tak jak ty chciałbym i ja zaprosić Maryję do mojego serca i domu. Pokaż mi, jak Ją kochać, aby na nowo doświadczyć Boga w swoim życiu. Jak chroniłeś Świętą Rodzinę przed wszelkim złem, chroń także mnie i moich bliskich. Amen.

Naturalna i duchowa filozofia konsekracji maryjnej

- Matka z natury potrafi kochać swoje dziecko jak siebie samą,

ponieważ jest ono pod wieloma względami nią samą! Jej dziecko zostało całkowicie utworzone w niej samej. Żadna inna osoba na

ziemi nie ma tak wyjątkowej, osobistej relacji miłości ze swoim dzieckiem. Tak więc w rodzinie matka jest największą nauczycielką drugiego wielkiego przykazania: „Kochaj bliźniego swego jak siebie samego.”

- Matka potrafi kochać swoje dziecko całym sercem, całą duszą i całym umysłem, ponieważ jest ono nie tylko uformowane w całości w niej, ale ona rozwinęła jedność serc ze swoim dzieckiem przez dziewięć długich miesięcy przed urodzeniem. Całe ciało mamy jest przez dziewięć miesięcy w pełni zaangażowane w rozwój dziecka, także cały jej umysł i cała dusza. Gdy uważnie obserwujemy matkę, która pielęgnuje niemowlę, możemy dostrzec, że naprawdę kocha ona swoje dziecko całym sercem, całą duszą, całym umysłem i całą siłą. Jeśli zapytasz matkę nowo narodzonego, czy kocha swoje dziecko całą sobą, odpowie: „Absolutnie!”. Jezus nauczał: **„Kto przyjmuje jedno z tych dzieci w imię moje, Mnie przyjmuje; a kto Mnie przyjmuje, nie przyjmuje Mnie, lecz Tego, który Mnie posłał.”** (Mk 9, 37) Tak więc w rodzinie matka jest najbardziej biegłą nauczycielką pierwszego wielkiego przykazania: **„Masz miłować Pana, Boga swego, całym swoim sercem, całą swoją duszą, całym swoim umysłem i całą swoją mocą.”** (Mk 12, 30)
- Jezus nauczał, jak ważne są dwa wielkie przykazania: **„Na tych dwóch przykazaniach opiera się całe Prawo i Prorocy.”** (Mt 22, 40) Młodzieńcowi, który zapytał Jezusa: **„Co mam czynić, aby osiągnąć życie wieczne?”**, odpowiedział: **„To czyń, a będziesz żył.”** (Łk 10, 28) Matka ma więc wyjątkowy dar: otrzymała charyzmat pomocy każdemu członkowi swojej rodziny w drodze do życia wiecznego. Możemy uwierzyć matce, gdy cytuje dziecku nowe przykazanie Jezusa: **„Daję wam, abyście się wzajemnie miłowali tak, jak Ja was umiłowałem; żebyście i wy tak się miłowali wzajemnie.”** (J 13, 34) Katechizm Kościoła Katolickiego mówi: „To nowe

przykazanie podsumowuje wszystkie inne i wyraża całą Jego wolę.” (6, #2822)

- Z tej refleksji nad macierzyństwem wynika, że pierwotny cel Boga w stworzeniu Ewy jako “pomocnicy” Adama był co najmniej podwójny: aby pomóc Adamowi zrodzić nowe życie na ziemi (ucząc rodzinę kochać bliźniego jak siebie samego) oraz aby kochać Boga ponad wszystko. Św. Jan Paweł II powiedział: „Mężczyźni potrzebują pomocy kobiet, aby mogli być przywrócenii do relacji osobowych, aby postępować w kierunku zjednoczenia serc.” (7) Pismo Święte potwierdza, że Jezus umierając, daje nam za Matkę swoją Matkę. W ten sam sposób celem Maryi jako Nowej Ewy jest nauczanie nas dwóch wielkich przykazań, abyśmy mogli zyskać życie wieczne. Tak więc Bóg zechciał, aby każdy człowiek przeszedł przez ten chrzest ofiarnej matczynej miłości, miłosierdzia, prawdy i piękna, aby nauczyć każdą duszę, jak żyć w łasce i osiągnąć zbawienie. Bóg pragnie, aby każda dusza przychodząca na świat dotarła do swojego prawdziwego domu i swojego prawdziwego Stwórcy. Szatan o tym wie i tego nienawidzi!
- Szatan zna Boży plan i dlatego kieruje każdy swój atak na macierzyństwo. Księga Apokalipsy przedstawia czerwonego Smoka, który czeka, aby pożreć dziecko, gdy tylko się urodzi. (zobacz: Ap 12, 1-6) Spójrz na każde zło społeczne, które nasz Kościół potępia i zobacz, że każde jest atakiem na macierzyństwo, ojcostwo i zbawienie człowieka poprzez rodzinę. Wydaje się, że te dwa wielkie przykazania Bóg umieścił w sercach matek, a najdoskonalej w sercu swojej Matki - Maryi. Tak więc, gdy codziennie zapraszamy Maryję do naszego serca i domu i uczymy się od Niej, jak kochać Boga i bliźniego, zapewniamy sobie szansę na pójście do nieba, by żyć z naszym Ojcem na zawsze.
- Istotą **zawierzenia Maryi** jest dawanie Maryi każdego dnia

pozwolenia na bycie tym, do czego Bóg Ją przeznaczył: aby była naszą duchową matką. Wymaga to wielkiej pokory i miłości, co dla większości jest przeszkodą. Konsekracja pozwala nam tworzyć jedność serc z Maryją, co każda matka w sposób naturalny czyni ze swoimi dziećmi. Jedność serca matki z jej dzieckiem jest wyraźnie widoczna, jeszcze wiele lat po urodzeniu trzyma je blisko serca. Wszyscy członkowie rodziny mogą zobaczyć tę jedność. Czyż nie uczymy się kochać czule, obserwując, jak mama kocha swoje dzieci?

- Konsekracja Maryjna według św. Teresy z Kalkuty polega na wymianie serc: my dajemy Maryi swoje grzeszne serca, a Ona daje nam swoje Niepokalane Serce. Matka Teresa wyraża to przez dwie bardzo proste modlitwy: „Maryjo, użyj mi swojego serca” i „Maryjo, zachowaj mnie w swoim Najczystszym Sercu”. Święta uczy nas w swoim wykazie obowiązków (patrz załącznik), że wszyscy mamy prawo wejść do Serca Maryi, aby uczestniczyć w Jej życiu wewnętrznym. (1)
- Pan jest zawsze “z Nią”, kiedy łączymy serca z Maryją, doświadczamy Boskiego Najświętszego Serca naszego Pana. Jezus obiecuje również nam: ***„Gdzie są dwaj albo trzej zebrani w imię moje, tam jestem pośród nich.”*** (Mt 18, 20) Jeśli Bóg Ojciec wybrał ją na Matkę swojego Syna i jeśli Jezus z krzyża ofiarował Ją nam jako naszą Matkę, to powinniśmy łaskawie przyjąć ten wspaniały dar, który prowadzi do większej obecności Boga w naszym życiu. (9)

Poświęcenie się Jezusowi przez Maryję: Nasz plan na 20 tygodni

Plan ten nie ma na celu zastąpienia parafialnego programu przygotowującego do sakramentu bierzmowania, ale jego uzupełnienie. W tym programie, ty i twój opiekun jesteście proszeni o spędzenie jednego tygodnia nad każdą z dwudziestu tajemnic

różańca, odmawiając każdego dnia na głos przynajmniej jedną dziesiątkę różańca. Jeśli nie możecie spotkać się twarzą w twarz, spotkajcie się wirtualnie przez telefon lub komputer. Będziesz medytować raz w tygodniu nad jedną tajemnicą różańcową i jednym przykazaniem oraz omawiać proponowane pytanie ze swoim opiekunem. Dodatkowo w każdym tygodniu będziemy zapoznawać się z zasadą konsekracji dołączoną do rozważań. “Pierwsza” zasada została już omówiona w tym wstępie; jest nią **Emmanuel. Bóg jest z nami**. Wypowiadamy ją w każdej *Zdrowaś Maryjo*, kiedy mówimy: „*Pan jest z Tobą*”. Jesteście również proszeni o codzienne poświęcenie się Jezusowi przez Maryję, używając czterech różnych modlitw konsekracyjnych dla każdego z czterech zestawów tajemnic. To natychmiast udzieli Maryi pozwolenia, aby zaczęła rozwijać osobistą relację z tobą przez Ducha Świętego. Matka Maryja w pełni przygotuje szczerego kandydata i opiekuna do otwarcia się na łaski sakramentu bierzmowania i do doświadczenia Ducha Świętego w zaskakujący, nowy sposób. Pozwoli to na sukces w prowadzeniu żywego i dojrzałego katolickiego życia chrześcijańskiego.

Odnowienie przyrzeczeń chrzcielnych

Zanim rozpoczniemy tę drogę, odnowmy nasze przyrzeczenia chrztu świętego. Przypomnijmy sobie i pokażmy Jezusowi, że mamy skruszone i pokutujące serca. Wtedy On obdarzy nas wielkim miłosierdziem. (w załączniku)

Dokonamy tego z biskupem podczas bierzmowania, ale przygotujmy się, zaczynając odnowienie od dzisiaj. Maryja będzie z nas bardzo zadowolona i pomoże nam wypełnić to, co obiecujemy.

Pierwsze przyrzeczenie

Niech każdy z nas złoży poniższe przyrzeczenie, że oddaje całe swoje serce Matce Bożej i codziennie ofiarnie będzie uczestniczyć w procesie przygotowującym do bierzmowania. Podpisz swoją

książkę i opatrzyć ją datą, jest to zobowiązanie wobec Maryi i siebie samego.

**Ja _____ przyrzekam Ci Matko Boża, że przez
następne 5 tygodni z moim Opiekunem i/lub członkami
rodziny będę poznawać Pismo Święte i codziennie odmawiać
na głos przynajmniej jedną dziesiątkę Różańca Świętego.
Proszę Cię, Matko, abyś nauczyła mnie kochać Ciebie tak, jak
Ty mnie kochasz. Pragnę z Twoją pomocą nauczyć się, jak
kochać Boga i bliźniego zgodnie z Wolą Bożą. Modlę się o to w
Imię Ojca, Syna i Ducha Świętego. Amen.**

**Podpisane i opatrzone datą przez kandydata: _____
oraz przez Opiekuna _____**

Notatki:

Tydzień 1

Zwiastowanie

Anioł Gabriel ukazuje się Maryi i prosi ją, aby
została Matką Boga

Owoc Ducha: Pokora (10)

Pismo Święte: *W szóstym miesiącu posłał Bóg anioła Gabriela do miasta w Galilei, zwanego Nazaret, do Dziewicy poślubionej mężowi imieniem Józef, z rodu Dawida; a Dziewicy było na imię Maryja. Wszedłszy do Niej, anioł rzekł: "Bądź pozdrowiona, łaski pełna, Pan z Tobą." Ona zmieszała się na te słowa i rozważała, co by miało znaczyć to pozdrowienie. Lecz anioł rzekł do Niej: "Nie bój się, Maryjo, znalazłaś bowiem łaskę u Boga. Oto poczniesz i porodzisz Syna, któremu nadasz imię Jezus. Będzie On wielki i zostanie nazwany Synem Najwyższego, a Pan Bóg da Mu tron Jego praojca, Dawida. Będzie panował nad domem Jakuba na wieki, a Jego panowaniu nie będzie końca." Na to Maryja rzekła do anioła: "Jakże się to stanie, skoro nie znam męża?" Anioł Jej odpowiedział: "Duch Święty zstąpi na Ciebie i moc Najwyższego okryje Cię cieniem. Dlatego też Święte, które się narodzi, będzie nazwane Synem Bożym. A oto również krewna Twoja, Elżbieta, poczęła w swej starości syna i jest już w szóstym miesiącu ta, którą miano za niepłodną. Dla Boga bowiem nie ma nic niemożliwego." Na to rzekła Maryja: "Oto ja służebnica Pańska, niech mi się stanie według słowa twego." Wtedy odszedł od Niej anioł. (Łk 1, 26-38)*

Rozważanie: **Powiedz Bogu: Tak!** Anioł wypowiedział słowo Boże, a Maryja usłyszała je i uwierzyła Bogu, i z nieprzymuszonej woli zaprosiła Jezusa do swojego Serca i do rodziny. W przyszłości Jezus

będzie nauczał swoich apostołów: „Kto was przyjmuje, Mnie przyjmuje...” (Mt 10, 40)

Gdy Maryja przyjęła odwiedziny archanioła, który do Niej przemówił słowem Bożym, natychmiast w Jej łonie począł się Jezus! Przyjmując Go z radością do swojego Serca, odpowiedziała na miłość Boga Ojca, który tak bardzo Ją ukochał. Maryja zaufała Bogu, że Ją poprowadzi, a Bóg zaufał Maryi i... Józefowi, dając im w opiekę swojego Syna, Jezusa. My również musimy zaufać Bogu. Kiedy na początku naszej drogi do sakramentu bierzmowania, zapraszamy Maryję do naszego serca i do rodziny, przynosi Ona ze sobą Jezusa, ponieważ Pan zawsze jest „z Nią”. Zjednoczona z Jego Sercem przynosi Emmanuela, co oznacza, że „Bóg jest z nami”.

Zaręczyny to czas przed wspólnym zamieszkaniem. Mimo, że Maryja była zaręczona z Józefem, Kościół uczy nas, że złożyła ślub, że pozostanie dziewicą przez całe życie. Nazywamy ją Maryją, zawsze Dziewicą. (7) Kościół uczy nas również, że była wolna od grzechu pierworodnego od dnia, w którym została poczęta w łonie matki. Józef zgodził się przyjąć Maryję jako swoją żonę, strzec Jej czystości oraz Jej Syna. Było to bardzo czyste i święte małżeństwo, a Maryja mogła dzięki temu całkowicie oddać się swojemu Synowi Jezusowi i Jego misji. Maryja nie miała innych dzieci. Jezus nie oddałby Maryi pod opiekę apostoła Jana, gdyby pod krzyżem byli bracia Jezusa, którzy mogliby się Nią zaopiekować. (Wymieniani w Piśmie Świętym "bracia Jezusa" byli w rzeczywistości jego kuzynami.) (7) Jezus, będąc synem Maryi, nadal jest Jej Zbawicielem.

Św. Jan Paweł II wyjaśnia, jak niespodziewany był wybór Maryi. „Boże działanie z pewnością wydaje się zaskakujące. Maryja nie ma żadnego ludzkiego prawa do otrzymania zapowiedzi przyjścia Mesjasza. Nie jest arcykapłanem, oficjalnym przedstawicielem religii hebrajskiej, ani nawet mężczyzną, ale młodą kobietą bez żadnego znaczenia w społeczeństwie swoich czasów.” (7)

Zadziwiająca natura Ducha Świętego jest wyraźnym znakiem Bożej Miłości, o której wiele będziemy mówić w kolejnych dziewiętnastu

rozdziałach.

Podstawa konsekracji: Zaprosz Maryję do siebie. Poproś Ducha Świętego, aby Ją posłał.

Poproś św. Józefa o modlitwę za Ciebie, abyś otrzymał własne nadprzyrodzone błogosławieństwo Maryjne św. Józefa. Po tym, jak na polecenie archanioła zaprosił Maryję do siebie, wkrótce poznał Boga na nowo i w nieoczekiwany sposób - jako Niemowlę! Nie w świątyni ani na górze, ale w ich własnym domu. Kochaj Maryję jak Bóg Ojciec i ufaj Mu, że objawi Ci swego Syna w twoim sercu i w twoim domu. Maryja powiedziała "tak" na Boże wezwanie, kiedy wypowiedziała: "Niech mi się stanie" i to rozpoczęło jej niesamowitą i zaskakującą podróż w życiu. My również musimy powiedzieć Bogu "tak" podczas naszego przygotowania do bierzmowania. Maryja pomoże nam powiedzieć "tak" i będzie szła z nami jako nasza osobista towarzyszką i opiekunką, jeśli Ją o to poprosimy! Pamiętajcie o obietnicy Jezusa danej apostołom: „Kto was przyjmuje, Mnie przyjmuje; a kto Mnie przyjmuje, przyjmuje Tego, który Mnie posłał”. (Mt 10, 40) Kiedy przyjmujemy Maryję, przyjmujemy Jezusa.

Święci Patroni:

- 1. Św. Jan Paweł II (1920-2005)** „Trzeba bowiem uznać, że przed każdym innym to sam Bóg, Ojciec Wieczny, powierzył się Dziewicy z Nazaretu, dając Jej własnego Syna w tajemnicy wcielenia.” (9)
- 2. Św. Franciszek Salezy (1567-1622)** „Uczysz się mówić mówiąc, uczyć się ucząc, biegać biegając, pracować pracując i tak samo uczysz się kochać kochając. Wszyscy ci, którzy myślą, że uczą się w jakikolwiek inny sposób, oszukują samych siebie.” (11)
- 3. Św. Jan Paweł II (1920-2005)** „Różaniec święty

wprowadza nas w samo serce wiary. Z myślą o nim pozdrawiamy wielokrotnie, z radością, świętą Matkę Bożą; ogłaszamy błogosławionym Syna, słodki owoc Jej łona; wzywamy Jej matczynej opieki w życiu i w śmierci.” (12)

Wyróżniająca się cnota: Maryja pokłada wielką ufność w Bogu. Jej wiara wzrasta z pomocą łaski Bożej. Bóg kocha Jej pokorę, która jest najważniejszą cnotą po miłości i ufności. Jego Syn będzie się jej uczył od

Maryi i św. Józefa.

Przykazanie tygodnia: „On (Jezus) mu odpowiedział: Będiesz miłował Pana Boga swego całym swoim sercem, całą swoją duszą i całym swoim umysłem. To jest największe i pierwsze przykazanie.” (Mt 22, 37-38). Pierwszemu przykazaniu przyjrzymy się jeszcze w trzecim tygodniu . Pierwsze trzy nakazy dotyczą miłości do Boga, a ostatnie siedem - miłości do bliźniego. Jezus uczy nas, że całe prawo opiera się na tych dwóch. (13) Początkowo, gdy jesteśmy dziećmi, uczymy się miłości bliźniego od naszych rodziców, a później dowiadujemy się o miłości Boga. Powinniśmy najpierw prosić Boga o pomoc, zanim zaczniemy jej szukać u bliźniego. Gdy naszemu bliźniemu uda się nam pomóc, wtedy możemy po prostu rozpoznać w nim rękę Boga. *Maryjo, proszę naucz nas, jak zawsze przestrzegać przykazania miłości.*

Dzielenie się naszą wiarą z Opiekun i /lub z rodzicem: W Piśmie Świętym Jezus poucza nas: „*Proście, a będzie wam dane; szukajcie, a znajdziecie; kołaczcie, a otworzą wam.*” (Mt 7, 7) Czy doświadczyłeś kiedyś tej prawdy po modlitwie o coś w swoim życiu?

Zadanie: Przeczytajcie wspólnie ten rozdział i przez następne siedem dni odmawiajcie codziennie na głos przynajmniej jedną dziesiątkę różańca z opiekunem lub z rodziną. Twój codzienny różaniec niech będzie żywym i nieustannym darem poświęconym

Maryi - Ona to kocha i będzie ci błogosławić. Pomódl się tradycyjną modlitwą porannego ofiarowania:

Modlitwa porannego ofiarowania

O Jezu, przez Niepokalane Serce Maryi ofiaruję Ci moje modlitwy, prace, radości i cierpienia tego dnia we wszystkich intencjach Twojego Najświętszego Serca, w jedności z Najświętszą Ofiarą Mszy św. odprawianych na całym świecie, jako zadośćuczynienie za moje grzechy, w intencji wszystkich moich krewnych i przyjaciół, a w szczególności w intencjach Ojca Świętego. Amen. (44)

Notatki:

Tydzień 2

Nawiedzenie

Maryja odwiedza swoją kuzynkę Elżbietę, która również jest w ciąży.

Owoc Ducha: Miłość bliźniego (10)

Pismo Święte: *Maryja odwiedza Elżbietę.*

W tym czasie Maryja wybrała się i poszła z pośpiechem w góry do pewnego miasta w pokoleniu Judy. Weszła do domu Zachariasza i pozdrowiła Elżbietę. Gdy Elżbieta usłyszała pozdrowienie Maryi, poruszyło się dzieciątko w jej łonie, a Duch Święty nappełnił Elżbietę. Wydała ona okrzyk i powiedziała, „Błogosławiona jesteś między niewiastami i błogosławiony jest owoc Twojego łona. A skądże mi to, że Matka mojego Pana przychodzi do mnie? Oto, skoro głos Twego pozdrowienia zabrzmiał w moich uszach, poruszyło się z radości dzieciątko w moim łonie. Błogosławiona jesteś, któraś uwierzyła, że spełnią się słowa powiedziane Ci od Pana.”

Pieśń Maryi.

Wtedy Maryja rzekła:*

“Wielbi dusza moja Pana;

i raduje się duch mój w Bogu, moim Zbawcy.

Bo wejrzał na uniżenie Służebnicy swojej;

Oto bowiem błogosławić mnie będą odtąd wszystkie pokolenia, gdyż wielkie rzeczy uczynił mi Wszechmocny. Święte jest Jego imię.

a swoje miłosierdzie na pokolenia i pokolenia zachowuje dla tych, co się Go boją.

On przejawia moc ramienia swego,

*Strąca władców z tronu,
rozprasza pyszniących się zamysłami serc
swoich.*

*a wywyższa pokornych.
Głodnych nasycza dobrami;
a bogatych z niczym odprawia.
Ujął się za sługą swoim, Izraelem,
pomny na miłosierdzie swoje,
jak przyobiecał naszym ojcom,
na rzecz Abrahama i jego potomstwa na wieki”.*

Maryja pozostała u niej około trzech miesięcy; potem wróciła do domu.” (Łk 1, 39-56)

Rozważanie: Nie ustawaj w miłowaniu bliźniego! Maryja natychmiast zaczęła iść drogą powołania, dając poznać swojego Syna i dzieląc się Nim, najpierw ze św. Elżbietą. Jest to pierwsza z czterech, opisanych w tajemnicach radosnych, podróży do Jerozolimy, gdzie ostatecznie Ojcu ofiaruje swojego Syna na krzyżu. Zawsze, gdy Bóg nas powołuje, posyła nas ku przeznaczeniu i wiecznej nagrodzie. Ofiarna miłość Maryi sprawiła, że przemierzyła Ona prawie sto mil i spędziła trzy miesiące, pełniąc uczynki miłosierdzia wobec starszej kuzynki, która była w potrzebie. Miłosierna miłość względem bliźniego jest pierwszym krokiem do tego, aby zobaczyć, jak Bóg czyni cuda w naszym życiu. (14) Pismo Święte mówi, że poszła "z pośpiechem". Maryja pragnie służyć i być miłosierną, dlatego chętnie pomaga starszej kuzynce. Ale niewątpliwie też chce się podzielić dobrą nowiną, swoją nową miłością i pozwolić innym kochać nienarodzone jeszcze Dziecko tak, jak ona je kocha, ponieważ to naturalna skłonność matki.

W tym fragmencie Pisma Świętego czytamy, że Elżbieta przyjęła Maryję do swojego domu i od razu w sercu doświadczyła Boga w nieoczekiwany nowy sposób. Jej nienarodzony syn poruszył się z radości w jej łonie, gdy Duch Święty napełnił ją i serce Jana.

Otrzymała również niezwykle błogosławieństwo maryjne, którego doświadczył św. Józef, jak opisano już we wstępie. Z wielką radością odczuła w swoim sercu przyjście Ducha Świętego i użyła Jego darów, aby ogłosić nienarodzonego Jezusa swoim Panem. Z kolei Jan Chrzciciel potwierdził obecność nienarodzonego Chrystusa, poruszając się w łonie swojej mamy. Mąż Elżbiety, kapłan Zachariasz, również doświadczył niezwykłego błogosławieństwa św. Józefa po narodzinach Jana Chrzciciela. Został on cudownie uzdrowiony i odzyskał mowę, gdy Jezus był jeszcze w łonie Maryi! Widzimy tu Maryję pełniącą rolę służebnicy Ducha Świętego nie tylko dla Elżbiety, ale także dla nienarodzonego Jana Chrzciciela i jej męża Zachariasza. ***Możemy myśleć o Janie jako o uczniu Maryi, ponieważ oboje pełnią posługę przygotowania drogi Pańskiej poprzez wzywanie dusz do pokuty.*** (Iz 40, 3) ***Może to ona, kąpiąc Jana, udzieliła mu pierwszego chrztu niemowląt?*** Pismo Święte mówi: ***„Obmyj mnie zupełnie z mojej winy i oczyść mnie z grzechu mojego!”*** (Ps 51, 2)

Jezus widział w Janie Chrzcicielu wielkiego świętego i męczennika: ***„Zaprawdę, powiadam wam: Między narodzonymi z niewiast nie powstał większy od Jana Chrzciciela...”*** (Mt 11, 11) Jan przecież przygotował wielu apostołów, którzy poszli za Nim do końca, a nawet umarli za wiarę w Niego.

Przez trzy miesiące Maryja i św. Elżbieta spędzały czas na wspólnej modlitwie, rozważając cudowne znaki z nieba. Kiedy Bóg przez Ducha Świętego wkracza w twoje życie w nowy, zaskakujący sposób, często daje ci osobistego patrona. On wskaże ci go, gdy oczywiście, twój opiekun i rodzice będą się modlić z tobą i za ciebie. Kiedy matki, takie jak Maryja i Elżbieta, spotykają się, by wspólnie pomodlić się za swoje dzieci, są duchowo potężne, gdyż podążają za wskazówkami Jezusa dla płaczących kobiet, które spotkał w drodze na krzyż. ***„Córki jerozolimskie, nie płaczcie nade Mną; płaczcie raczej nad sobą i nad waszymi dziećmi!”*** (Łk 23, 28)

Podstawa konsekracji: Każdego dnia, z samego rana, modlitwy, prace, radości i cierpienia oddaj w darze Jezusowi przez Maryję. Zaproś Maryję, aby pomogła ci tak, jak pomogła św. Elżbiecie. Przykład: Pomódl się modlitwą porannego ofiarowania.

Święci Patroni:

1. **Św. Ludwik Grinon de Montfort (1673-1716)**
„Szczęśliwi są ci, którym Duch Święty objawia tajemnicę Maryi, aby mogli Ją poznać.” (3)

2. **Św. Alfons Liguori (1696-1787)** „Boska Matka mówi, Błogosławieni są ci, którzy zwracają uwagę na moje miłosierdzie i naśladowując mnie, praktykują je wobec innych. Nasze miłosierdzie wobec bliźnich będzie miarą tego, co Bóg i Maryja nam wskażą.” (3)
3. **Papież Benedykt XVI (1927-)** „Przez Różaniec pozwalamy na to, aby Maryja, wzór wiary, prowadziła nas w rozważaniu tajemnic Chrystusa. Dzień po dniu pomaga nam Ona przyswoić sobie Ewangelię, tak że nadaje ona kształt naszemu życiu.” (12)

Wyróżniająca się cnota: Akt miłosierdzia, który trwał trzy miesiące, pokazał ofiarność, miłość i współczucie Maryi. Nauczył Ją także pożytecznej wiedzy o tym, co należy robić przy porodzie. Bóg był w Maryi, a Ona przekazała Jego Miłość bliźniemu. Jezus ukazał się św. Marii Faustynie i nalegał, abyśmy pełnili dzieła miłosierdzia. *„Żądam od ciebie uczynków miłosierdzia, które mają wypływać z miłości ku Mnie. Miłosierdzie masz okazywać zawsze i wszędzie bliźnim, nie możesz się od tego usunąć ani wymówić, ani uniewinnić.”* (42)

Przykazanie tygodnia: Drugie [Wielkie Przykazanie] brzmi: *„Będiesz miłował swego bliźniego jak siebie samego. Na tych dwóch przykazaniach opiera się całe Prawo i Prorocy.”* (Mt 22, 39-40) We wstępie i w pierwszym tygodniu powiedzieliśmy, że Jezus nauczał dwóch "wielkich przykazań", które podsumowują całe Prawo i Proroków. Kościół i święci uczą nas również, że tylko Maryja w najdoskonalszy sposób wypełniła wielkie przykazania miłości. Tak więc dawne Prawo i Prorocy wskazują na Niepokalane Serce Maryi. Oznacza to, że nasza wiara nie została wymyślona przez patriarchów, ale przez Boga, który stworzył mężczyznę i kobietę. To Bóg Ojciec postanowił, że nasza wiara będzie oparta na Sercu Matki. Ta niesamowita wiadomość jest prawdą, co omówiliśmy już we wstępie, w miejscu *Naturalna i duchowa*

filozofia konsekracji maryjnej. Ten wspaniały projekt jest Bożą obietnicą, że każde dziecko, które się urodziło, uczy się w szkole ofiarnej miłości mamy, jak dostać się do nieba na wieczność. Bycie posłusznym Bożym przykazaniom jest

najważniejsze dla naszego zbawienia!

Dzielenie się naszą wiarą z Opiekunem i/lub z rodzicem:

Poruszenie się Jana w łonie matki w odpowiedzi na nienarodzonego Jezusa w łonie Maryi jest znakiem dla wszystkich, że życie zaczyna się w momencie poczęcia i że wszyscy niewinni nienarodzeni są naprawdę osobami i potrzebują ochrony przed złem aborcji. Co możesz zrobić, aby wspierać szacunek dla życia?

Zadanie: Przeczytajcie wspólnie ten rozdział i przez następne siedem dni odmawiajcie codziennie na głos przynajmniej jedną dziesiątkę różańca z opiekunem lub z rodziną. Twój codzienny różaniec niech będzie żywym i nieustannym darem poświęconym Maryi - Ona to kocha i będzie ci błogosławić. Pomódl się poniższą modlitwą porannego ofiarowania.

Modlitwa porannego ofiarowania

O Jezu, przez Niepokalane Serce Maryi ofiaruję Ci moje modlitwy, prace, radości i cierpienia tego dnia we wszystkich intencjach Twojego Najświętszego Serca, w jedności z Najświętszą Ofiarą Mszy św. odprawianych na całym świecie, jako zadośćuczynienie za moje grzechy, w intencji wszystkich moich krewnych i przyjaciół, a w szczególności w intencjach Ojca Świętego.

Amen. (44)

Notatki:

Tydzień 3

Narodziny Jezusa

Owoc Ducha: Ubóstwo w duchu (10)

Pismo Święte: *Podążali więc wszyscy, aby się dać zapisać, każdy do swego miasta. Udał się także Józef z Galilei, z miasta Nazaret, do Judei, do miasta Dawidowego zwanego Betlejem, ponieważ pochodził z domu i rodu Dawida, żeby się dać zapisać z poślubioną sobie Maryją, która była brzemienna. Kiedy tam przebywali, nadszedł dla Maryi czas rozwiązania. Powiła swego pierworodnego Syna, owinęła Go w pieluszki i położyła w żłobie, gdyż nie było dla nich miejsca w gospodzie.*

W tej samej okolicy przebywali w polu pasterze i trzymali straż nocną nad swoją trzodą. Wtem stanął przy nich anioł Pański i chwała Pańska zewsząd ich oświeciła, tak że bardzo się przestraszyli. I rzekł do nich anioł: „Nie bójcie się! Oto zwiastuję wam radość wielką, która będzie udziałem całego narodu: dziś bowiem w mieście Dawida narodził się wam Zbawiciel, którym jest Mesjasz, Pan. A to będzie znakiem dla was: znajdziecie Niemowlę owinięte w pieluszki i leżące w żłobie.” I nagle przyłączyło się do anioła mnóstwo zastępów niebieskich, które wielbiły Boga słowami: „Chwała Bogu na wysokościach, a na ziemi pokój ludziom, w których sobie upodobał.”

Odwiedziny pasterzy. *Gdy aniołowie odeszli od nich do nieba, pasterze mówili między sobą: „Pójdźmy do Betlejem i zobaczmy, co się tam zdarzyło i o czym nam Pan oznajmił.” Udali się też pośpiesznie i znaleźli Maryję, Józefa oraz leżące w żłobie*

Niemowlę. Gdy Je ujrzeli, opowiedzieli, co im zostało objawione o tym

Dziecięciu. A wszyscy, którzy to słyszeli, zdumieni się tym, co im pasterze opowiedzieli. Lecz Maryja zachowywała wszystkie te sprawy i rozważała je w swoim sercu. A pasterze wrócili, wielbiąc i wysławiając Boga za wszystko, co słyszeli i widzieli, jak im to zostało przedtem powiedziane. (Łk 2, 3-20)

****pierworodny: termin prawny związany z pozycją społeczną syna i prawami do dziedziczenia. (Pwt 21, 15-17) Nie oznacza to, że Maria miała inne dzieci po Jezusie, tylko że nie miała przed nim żadnych. (6,#500)***

Rozważanie: Kiedy zapraszasz kogoś do swojego domu, spraw, by poczuł się jak u siebie (17). Bóg zawarł Stare Przymierze z rodziną, a teraz zawiera Nowe Przymierze z nową rodziną, Świętą Rodziną, która jest przykładem idealnej wspólnoty - takiej, która współpracuje z łaską Bożą, aby stać się świętą i żyć z Nim na wieki. Rodzina została więc stworzona przez Boga nie tylko po to, by rodzić nowe życie, ale także jako droga zbawienia dla wszystkich dusz w niej przebywających. W rodzinie mamy się uczyć, jak osiągnąć życie wieczne.

Narodziny Jezusa zostały przepowiedziane przez proroka Izajasza 740 lat wcześniej. (Iz 7, 14) Biskup Fulton Sheen zauważył, że żaden inny światowy przywódca religijny nie został wcześniej zapowiedziany. (21) Jezus nie urodził się w świątyni ani na szczycie góry – ale przyszedł na świat w grocie, w rodzinnym mieście króla Dawida. (7) Nazwa Betlejem oznacza "Dom Chleba", a więc to dziecko śpiące w żłóbku stało się Chlebem Życia, nową manną z nieba. Bóg zawsze jest z nami, w naszej rodzinie i w naszym domu - nawet jeśli ten dom jest ubogą grocią. Zaproś Boga do swojego serca i do rodziny tak, jak zrobił to Józef, kiedy przyjął Maryję do siebie. Była noc, kiedy Józef poznał Boga jako niemowlę i syna - a jednak Pana i Boga! Pasterze również spotkali Baranka Bożego w niezwykle sposób, gdy po wysłuchaniu aniołów, zostali serdecznie przyjęci w skromnym domu Maryi, a także później mędrcy odkryli

Boga jako niemowlę, które stało się Bożym Królem! Czy jesteś biedny czy bogaty, mądry czy prosty, mieszkasz w pałacu czy jesteś bezdomny, Bóg przyjdzie na spotkanie z tobą w nowy i nieoczekiwany sposób. Wystarczy poprosić

o to Maryję i Józefa!

Betlejem, rodzinne miasto króla Dawida (króla, który rozpoczął życie jako pasterz). Dawid był władcą, który tańczył przed Arką Przymierza (symbolem Maryi), aby przyjąć ją w Jerozolimie podczas swojego panowania. Jakże bolesny musiał być dla króla Dawida widok odrzucenia Świętej Rodziny przez jego własnych krewnych, którzy nie znaleźli dla Niej miejsca w swoich sercach i w swoich domach. Jezus przyszedł **„do swojej własności, a swoi Go nie przyjęli”**. (J 1, 11) (41) Bóg posłał więc aniołów do pokornych pasterzy, aby w imieniu króla Dawida powitali Świętą Rodzinę. W czasie adwentu zrób "przestrzeń" dla Boga. Przecież to właśnie uczyniła Maryja Dziewica. Złożyła ślub czystości, tworząc tym samym "puste miejsce" w swoim łonie, a Bóg wypełnił je sobą! Co za radość!

Podstawa konsekracji: Naśladuj cnotę gościnności Maryi. Nadprzyrodzone błogosławieństwo Maryjne, którego codziennie doświadczał św. Józef, było w rzeczywistości charyzmatem gościnności Maryi. Pan jest z Nią i w Niej, a Ona zawsze oddaje Pana wszystkim swoim gościom, zwłaszcza tym, którzy Ją przyjmują. Gościnność jest cnotą, ponieważ jest to pełen miłości czyn ludzki, wykonywany dla dobra gościa, który zostaje udoskonalony przez łaskę Bożą. Gościnność jest tym, co Abraham dał trzem aniołom, którzy odwiedzili go, gdy „siedział u wejścia do namiotu” w Mamre. (Rdz 18, 1-10) Potem goście Abrahama obiecali, że Sara - wówczas 90-letnia kobieta - w cudowny sposób urodzi syna, gdy wrócą po roku. I tak się stało! Jeśli zostaliśmy konsekrowani Maryi, powinniśmy zawsze okazywać gościnność, i niech Maryja nam w tym pomoże. Może się zdarzyć, że ci, którym w dobrej wierze okazemy gościnność, dzięki naszym wysiłkom zobaczą Boga w nieoczekiwany sposób. „Nie zapominajcie też o gościnności, gdyż przez nią niektórzy, nie wiedząc, aniołom dali gościnę.” (Hbr 13, 2) Św. Tomasz z Akwinu uczy nas: „Powinniśmy być

gościnni, ponieważ daje nam to możliwość posługiwania łaską Bożą innym, dzielenia się prawdą ewangeliczną, obdarzania innych miłosierdziem i dobrocią płynącą z serca Bożego, aby wiedzieli, że w niebie jest Bóg, który ich kocha i pragnie ich zbawienia”. (18) Cóż za piękny opis wszelkiej cnoty! Pamiętajmy, że Jezus później nauczał swoich apostołów: „Kto was przyjmuje, Mnie przyjmuje; a kto Mnie przyjmuje, przyjmuje Tego, który Mnie posłał”. (Mt 10, 40)

Święci Patroni:

1. **Św. Jan Paweł II (1920-2005)** „Czy weźmiemy również Maryję do naszego domu? W rzeczywistości musimy nadać Jej pełny tytuł domu naszego życia, naszej wiary, naszych uczuć, naszej pracy. Powinniśmy uznać rolę macierzyńską, która należy do Niej, Jej rolę jako przewodniczki, jako tej, która napomina i przynagla, a nawet tę milczącą obecność (...), aby wzbudzać siłę i odwagę.” (19)
2. **Św. Maksymilian Kolbe (1894-1941)** „O Niepokalana, Królowo nieba i ziemi, ucieczko grzeszników i najmiłsza Matko nasza, Bóg zechciał powierzyć Ci cały zakon Miłosierdzia.” (20)
3. **Papież Jan Paweł I (1912-1978)** „Różaniec, modlitwa prosta i łatwa, pozwala mi być dzieckiem.” (12)

Wyróżniająca się cnota: Maryja i św. Józef wykazali się wielką cierpliwością i wytrwałością w poszukiwaniu schronienia. Wyobraźmy sobie, jak niewygodnie musiało Jej być na tym osiołku! Udzielili gościny odwiedzającym ich pasterzom i trzem królom, pomimo skromnego otoczenia.

Przykazanie tygodnia: Tak rozpoczyna się pierwsze przykazanie dane Mojżeszowi: ***„Ja jestem Pan, twój Bóg, który cię wywiódł z ziemi egipskiej, z domu niewoli. Nie będziesz miał cudzych bogów obok Mnie!...”*** (Wj 20, 2-3) Kim są fałszywi bogowie? To

każda osoba, miejsce lub rzecz, która jest dla nas ważniejsza niż Bóg. Kiedy zwracamy się do bliźniego zamiast do Boga, ryzykujemy, że uczynimy z bliźniego naszego bożka. Idź najpierw do Boga, potem do przyjaciela, abyś mógł zobaczyć, jak Bóg działa przez przyjaciela, aby pomóc wam obu. Św. Tomasz z Akwinu ostrzega nas, że służba diabłu przynosi ciężkie jarzmo: „**Każdy, kto popełnia grzech, jest niewolnikiem grzechu.**” (J 8, 34) „Nie jest

więc łatwo uciec od skłonności do zła.” (13)

Dzielenie się naszą wiarą z opiekunem i/lub z rodzicem: Czy w czasie Adwentu lub Wielkiego Postu zdarzyło się tobie zrezygnować z czegoś, co lubisz, ze względu na Boga? Jaką ofiarę modlitewną podjąłeś? Ta praktyka sięga aż do dzieci Adama i Ewy, Kaina i Abla, kiedy to każde z nich złożyło Bogu ofiarę z pracy swoich rąk. (Rdz 4, 3-7) Czy odkryłeś, że kiedy to robisz, Bóg zawsze wypełnia tę "pustą przestrzeń" czymś jeszcze lepszym? Podziel się ze swoim opiekunem lub rodziną jednym z takich doświadczeń i porozmawiajcie o tym. Jezus i Maryja nigdy nie pozwolą prześcignąć się w hojności!

Zadanie: Przeczytajcie wspólnie ten rozdział i przez następne siedem dni odmawiajcie codziennie na głos przynajmniej jedną dziesiątkę różańca z opiekunem lub z rodziną. Twój codzienny różaniec niech będzie żywym i nieustannym darem poświęconym Maryi - Ona to kocha i będzie ci błogosławić. Odmów modlitwę porannego ofiarowania.

Modlitwa porannego ofiarowania

***O Jezu, przez Niepokalane Serce Maryi ofiaruję Ci moje modlitwy, prace, radości i cierpienia tego dnia we wszystkich intencjach Twojego Najświętszego Serca, w jedności z Najświętszą Ofiarą Mszy św. odprawianych na całym świecie, jako zadośćuczynienie za moje grzechy, w intencji wszystkich moich krewnych i przyjaciół, a w szczególności w intencjach Ojca Świętego.
Amen. (44)***

Notatki:

Tydzień 4

Ofiarowanie w świątyni

Owoc Ducha: Posłuszeństwo (10)

Pismo Święte: Gdy potem upłynęły dni ich oczyszczenia według Prawa Mojżeszowego, przynieśli Je do Jerozolimy, aby przedstawić Panu. Tak bowiem jest napisane w Prawie Pańskim: Każde pierworodne dziecko płci męskiej będzie poświęcone Panu. Mieli również złożyć w ofierze parę sierpówki albo dwa młode gołębie, zgodnie z przepisem Prawa Pańskiego.

A żył w Jeruzalem człowiek imieniem Szymon. Był to człowiek sprawiedliwy i pobożny, wyczekujący pociechy Izraela; a Duch Święty spoczywał na nim. Jemu Duch Święty objawił, że nie ujrzy śmierci, aż zobaczy Mesjasza Pańskiego. Z natchnienia więc Ducha przyszedł do świątyni. A gdy Rodzice wnosili Dzieciątka Jezus, aby postąpić z Nim według zwyczaju Prawa, on wziął Je w objęcia, błogosławił Boga i mówił:

„Teraz, o Władco, pozwalasz odejść słudze Twemu w pokoju, według Twojego słowa. Bo moje oczy ujrzały Twoje zbawienie, któreś przygotował wobec wszystkich narodów: światło na oświecenie pogan i chwałę ludu Twego.” A Jego ojciec i Matka dziwili się temu, co o Nim mówiono. Szymon zaś błogosławił Ich i rzekł do Maryi, Matki Jego: Oto Ten przeznaczony jest na upadek i na powstanie wielu w Izraelu, i na znak, któremu sprzeciwiać się będą - a Twoją duszę miecz przeniknie - aby na jaw wyszły zamysły serc wielu.” Była tam również prorokini Anna, córka Fanuela z pokolenia Asera, bardzo podeszła w latach. Od swego panieństwa siedem lat żyła z mężem, i pozostała wdową. Liczyła już sobie osiemdziesiąt cztery lata. Nie

rozstawiała się ze świątynią, służąc Bogu w postach i modlitwach dniem i nocą. Przyszedszy w tej

właśnie chwili, sławiła Boga i mówiła o Nim wszystkim, którzy oczekiwali wyzwolenia Jeruzalem. (Łk 2, 22-38)

Rozważanie: Być poświęconym Panu to znaczy żyć zgodnie z wolą Bożą. Tak jak Maryja i Józef ofiarowali się Bogu, zanim odwiedził ich anioł, tak teraz Bogu w ofierze składają Jezusa. W Ewangelii wg św. Jana czytamy, że Jezus prosi za każdego z nas, abyśmy mogli żyć w prawdzie. ***„Ja za nimi proszę, nie proszę za światem, ale za tymi, których Mi dałeś, ponieważ są Twoimi.”*** (J 17, 9) Poprzez chrzest i bierzmowanie zostaliśmy poświęceni Bogu w mocy Ducha Świętego. Pozwól Maryi, aby przygotowała cię do tego wyjątkowego dnia, ponieważ jest Ona naszą opiekunką i orędowniczką.

Zgodnie z prawem Mojżeszowym, Maryja i Józef przynoszą Dzieciątka Jezus do „domu” Symeona i Anny: do świątyni w Jerozolimie. Symeon był prorokiem, który szukał Mesjasza w swoim życiu, i oto nagle znalazł Go w zaskakujący sposób: jako Niemowlę w świątyni! Wygłasza proroctwo, że Jezus jest Mesjaszem, na którego czeka Izrael i wychwala Boga. Prorokuje również, że Maryja będzie miała udział w cierpieniach swojego Syna. Ileż matek było obecnych na Kalwarii, widziało ukrzyżowanie swoich dzieci? Każda matka współcierpi ze swoimi dziećmi, i w tym oto dniu ta prawda, ogólnie znana wszystkim, zostaje ogłoszona w świątyni Bożej. W przeszłości cierpienie było uważane za bezużyteczne i było znakiem gniewu Bożego za grzech osobisty lub rodzinny. Łącząc własne cierpienie z ofiarą Syna na krzyżu, Maryja uczyniła z cierpienia miły Bogu zbawczy dar ofiarny. Symeon uznał współdziałanie Maryi w dziele zbawienia i ogłosił, że mogą się ujawnić „zamysły serc wielu”. (7)

Anna była prorokinią, która również każdą chwilę swojej starości spędziła w swoim świątynnym „domu” i wraz z Symeonem

potwierdziła wielkie przeznaczenie Dzieciątka Jezus. Wyobraź sobie jej zaskoczenie, gdy spotkała Boga w małym Dziecku! Jako kobieta nie miała nawet prawa zbliżyć się do tej części świątyni, które było Miejscem Najświętszym, tak jak to mogli zrobić mężczyźni. Tego dnia nie uwielbia Boga już tylko z oddali, w zimnej, kamiennej świątyni wraz z setkami innych czcicieli, ale zachwyca się Bogiem z bliska, którego widzi osobiście jako maleńkie Dziecko w ramionach Jego matki. Przechodzi od czci pełnej uwielbienia

Boga, którego należy się bać, jak ją nauczono, do zabawy z Bogiem, którego absolutnie się nie boi, bo kto się boi niemowlęcia? To jest naprawdę zmiana przyjętego od zawsze sposobu postrzegania Boga! Jest tak poruszona tym doświadczeniem, że opowiada każdemu, kogo spotka, o przyjsciu Zbawiciela. Co za Ewangelista!

Bóg posługuje się prorokami, opiekunami bierzmowanych i rodzicami, aby pouczyli, jaka jest nasza godność i nasze przeznaczenie i ostrzegli przed niebezpieczeństwem utraty życia wiecznego. Symeon i Anna, oboje powitali Maryję w „domu” swego serca i w świątyni. W tym dniu każde z nich spotkało Boga w niezwykle sposób. Oboje musieli na to czekać przez wiele lat. Im dłużej się na coś czeka, tym radośniejsze jest spełnienie. Oboje otrzymali błogosławieństwo, które dostał w darze św. Józef. Zachowanie Anny przypomina Samarytanę przy studni dającą naszemu Panu pić. (J 4, 4-42) Kobiety, korzystając ze swojego charyzmatu, poprzez rozmowę z innymi skupiły się na szerzeniu dobrej nowiny o Bożych błogosławieństwach w ich życiu. Przyjmując Jezusa w swoim sercu, natychmiast podzieliły się Tym, którego otrzymały, ze wszystkimi, których spotkały. To przyniosło wiele nawróceń i zachęciło innych do naśladowania Chrystusa. Te kobiety w istocie postąpiły jak Maryja, gdy przyniosła dobrą nowinę św. Elżbiecie. Jest to początek ogólnoswiatowej tradycji ewangelizacyjnej, którą miliardy chrześcijańskich kobiet praktykują na przestrzeni dziejów, niosąc dobrą nowinę Ewangelii do swoich rodzin, wspólnot i kościołów.

Dziadkowie mogą zobaczyć, że matki ich wnuków z natury chętnie pokazują wszystkim swoje nowo narodzone dziecko i z radością opowiadają o nim światu. Z całego serca pragną, aby wszyscy pokochali ich dziecko tak bardzo, jak oni je kochają. Są naturalnymi ewangelistami! To jest właśnie to, co Maryja chciała zrobić z Dzieciątkiem Jezus. Gorliwość Maryi została zrównoważona roztropnością Józefa, zwłaszcza wtedy, gdy ostrzeżony przez anioła

przed tymi, którzy czyhali na życie Dziecka, musiał ukrywać Rodzinę w Egipcie. Można sądzić, że nie opowiadał o tym, kim naprawdę jest to Dziecko. ***Św. Józefie, chroń nasze rodziny!***

Podstawa konsekracji: Poświęć siebie i swoją rodzinę całkowicie Bogu, tak jak Maryja i Józef ofiarowali Jezusa w świątyni. Symeon i Anna przyjęli Maryję, a więc przyjęli Pana i Ducha Świętego. Jest jasne, że Duch Święty doprowadził Symeona do tego spotkania: „Wszedł w Duchu do świątyni”, i tego samego doświadczyła Anna: „A wstąpiwszy w tym właśnie czasie, dziękowała Bogu i mówiła o Dziecku wszystkim, którzy oczekiwali odkupienia Jerozolimy.” Oboje czekali na Pana. Oboje dotarli na to spotkanie. Oboje spotkali Jezusa i doświadczyli Ducha Świętego. Oboje rozpowiadali Dobrą Nowinę, że ich długie oczekiwanie wreszcie zakończyło się radośnie. *„Lecz ci, co zaufali Panu, odzyskują siły, otrzymują skrzydła jak orły: biegną bez zmęczenia, bez znużenia idą.”* (Iz 40, 31)

Święci Patroni:

1. **Św. Bernadeta** (1844-1879) „O moja Matko niech mi się stanie! Niech Życie mi się stanie! Niech się stanie cierpienie! Niech nawet śmierć mi się stanie, o Matko, bylebym pozostał zjednoczony z Twoim Niepokalanym Sercem! (3)
2. **Św. Jan Paweł II** (1920-2005) „Jakże można by rozważać tajemnicę Dzieciątka w Betlejem, w tajemnicach radosnych, nie doświadczać pragnienia przyjęcia, obrony i promocji życia oraz wzięcia na swoje ramiona ciężaru cierpiących dzieci na całym świecie?” (22)
3. **Św. Maksymilian Kolbe** (1894-1941) „Wyrzekam się wszelkich roztargnień, jakie mogę mieć podczas tego różańca, który pragnę odmówić ze skromnością, uwagą i oddaniem, tak jakby miał być ostatnim w moim życiu.” (12)

Wyróżniająca się cnota: Posłuszeństwo tradycji oczyszczenia,

pomimo stumilowej odległości, wymagało wielkiej wiary i wierności. Musimy ofiarować naszą rodzinę Bogu.

Przykazanie tygodnia: Drugie przykazanie: „*Nie będziesz brał imienia PANA, Boga twego, do czczych rzeczy, bo nie dozwoli PAN, by pozostał bezkarny ten, kto bierze Jego imię do czczych rzeczy.*” (Pwt 5, 11) Drugie przykazanie zabrania nadużywania imienia Bożego, czyli każdego niewłaściwego używania imienia Boga, Jezusa Chrystusa, ale także Maryi Dziewicy i wszystkich świętych. (6,#2146) Mówienie i pisanie imienia Bożego musi zawsze odbywać się z pokorą, miłością i szacunkiem.

Dzielenie się naszą wiarą z opiekunem i/lub z rodzicem: Jak często słyszysz, że inni biorą imię Pana nadaremnie? Jak często ty bierzesz imię Boga nadaremnie? Proś św. Józefa o pomoc w przestrzeganiu tego przykazania, bo na naszym sądzie zostaniemy tego rozliczeni.

Zadanie: Przeczytajcie wspólnie ten rozdział i przez następne siedem dni odmawiajcie codziennie na głos przynajmniej jedną dziesiątkę różańca z opiekunem lub z rodziną. Twój codzienny różaniec niech będzie żywym i nieustannym darem poświęconym Maryi - Ona to kocha i będzie ci błogosławić. Odmów modlitwę porannego ofiarowania.

Modlitwa porannego ofiarowania

O Jezu, przez Niepokalane Serce Maryi ofiaruję Ci moje modlitwy, prace, radości i cierpienia tego dnia we wszystkich intencjach Twojego Najświętszego Serca, w jedności z Najświętszą Ofiarą Mszy św. odprawianych na całym świecie, jako zadośćuczynienie za moje grzechy, w intencji wszystkich moich krewnych i przyjaciół, a w szczególności w intencjach Ojca Świętego.
Amen. (44)

Notatki:

Tydzień 5

Odnalezienie Jezusa w świątyni

Owoce Ducha: Radość (10)

Pismo Święte: „Rodzice Jego chodzili co roku do Jerozolimy na Święto Paschy. Gdy miał lat dwanaście, udali się tam zwyczajem świątecznym. Kiedy wracali po skończonych uroczystościach, został Jezus w Jerozolimie, a tego nie zauważyli Jego Rodzice. Przypuszczając, że jest w towarzystwie pątników, uszli dzień drogi i szukali Go wśród krewnych i znajomych. Gdy Go nie znaleźli, wrócili do Jerozolimy szukając Go. Dopiero po trzech dniach odnaleźli Go w świątyni, gdzie siedział między nauczycielami, przysłuchiwał się im i zadawał pytania. Wszyscy zaś, którzy Go słuchali, byli zdumieni bystrością Jego umysłu i odpowiedziami. Na ten widok zdziwili się bardzo, a Jego Matka rzekła do Niego: Synu, czemuś nam to uczynił? Oto ojciec Twój i ja z bólem serca szukaliśmy Ciebie. Lecz On im odpowiedział: Czemuście Mnie szukali? Czy nie wiedzieliście, że powinienem być w tym, co należy do mego Ojca? 50 Oni jednak nie zrozumieli tego, co im powiedział. Potem poszedł z nimi i wrócił do Nazaretu; i był im poddany. A Matka Jego chowała wiernie wszystkie te wspomnienia w swym sercu. Jezus zaś czynił postępy w mądrości, w latach i w łasce u Boga i u ludzi.” (Łk 2, 41-52)

Rozważanie: Kiedy utracimy relację z Jezusem i nie chodzimy już w Jego obecności, powinniśmy Go szukać dopóty, dopóki nie znajdziemy, wracając do przeszłości, aby odkryć, gdzie Go zgubiliśmy. Jezus chce iść z nami do domu, a nie zostawać w świątyni. Wtedy z Rodzicami również „**wrócił do Nazaretu i był**

im poddany, i czynił postępy w mądrości.” Emmanuel, Bóg jest z nami. Pismo Święte mówi, że Rodzice, gdy Go zobaczyli, **„zdziwili się bardzo”** Czy nie uważasz, że zobaczyli Go na nowo?

Za natchnieniem Ducha Świętego Jezus posłusznie pozostał w świątyni przez trzy dni. Był w wieku, w którym młodzi mężczyźni, gdy czuli się powołani do tego, aby zostać uczonym w Piśmie lub kapłanem, opuszczali dom i zamieszkiwali w świątyni, aby uczyć się pod kierunkiem nauczycieli religijnych. Być może Jezus był zbyt biedny, aby dołączyć do klasy kapłańskiej, ale najwyraźniej był wystarczająco mądry, by wprowadzić w zdumienie nauczycieli słuchających Jego odpowiedzi i odpowiadających na Jego pytania. Był przez nich sprawdzany, ponieważ chcieli zobaczyć, czy może się z nimi zmierzyć. Duchowi przywódcy Izraela spotykali Boga w nieoczekiwany sposób, ale nie widzieli tego, więc przegapili godzinę swego nawiedzenia! Będą tego żałować w wieczności. Ty nie zasypiaj, bądź świadomy!

Bóg Ojciec miał inny plan. Jezus postanowił wrócić do domu i zamieszkać z Maryją i Józefem w swoim rodzinnym domu, a nie w świątyni. Już nigdy więcej szukający Boga nie będą musieli wspinać się na góry lub podróżować wiele dni w karawanie, aby Go znaleźć. Bóg jest z nami, w naszych domach i w naszych sercach, tak jak zamieszkał w namiocie z Izraelitami i z Mojżeszem. On chce żyć pośród swego ludu.

Bóg chciał również, aby Maryja szła w tej pielgrzymce życia wraz z Jezusem, aby Go wspierać duchowo i być matczyną pomocą dla Niego i wszystkich Jego uczniów w młodej wspólnotie chrześcijańskiej. W ten sposób razem pełnią to posłannictwo. Jezus nie oddzielił się od Maryi w szkole świątynnej, aby bez Niej kontynuować misję zbawienia, a te trzy dni bez Jezusa były proroczym znakiem Jego przyszłej śmierci i zmartwychwstania. Jego Matka, po stracie Syna, którego tak dobrze знаła, ponownie odkryła Boga na nowo. Bóg wybrał powrót do domu z Nią, aby żyć

w domowym Kościele. Musimy naśladować Świętą Rodzinę w naszej własnej rodzinie.

W życiu Maryi otwiera się nowy rozdział. Bóg nadal jest z Nią i w Niej jako Duch Święty. Teraz będzie potrzebowała Jezusa bardziej niż kiedykolwiek, ponieważ wkrótce straci Józefa. Jest to ostatni moment,

kiedy słyszymy o św. Józefie w Ewangelii, ale jego nadzwyczajne błogosławieństwo Maryjne zostaje na zawsze.

Św. Józef i Maryja musieli utrzymywać tożsamość Jezusa w tajemnicy, dopóki nie stał się na tyle dorosły, by pójść drogą powołania. Pamiętajmy, że król Herod próbował Go zabić, gdy był Niemowlęciem, a jego synowie wciąż byli u władzy!

Będąc chłopcem, Jezus uczy się najważniejszej zasady konsekracji, gdyż Maryja chce iść z Nim i osobiście uczestniczyć w całej Jego drodze życiowej. To samo dotyczy nas – czy relacja z naszą mamą kiedykolwiek się przestanie istnieć? Podobnie miłość naszej Niebieskiej Matki nigdy się nie skończy! ***„Teraz wybrałem i uświęciłem ten dom, aby tam było Imię moje na wieki, a oczy moje i moje serce tam będą skierowane przez wszystkie dni.”*** (2 Krn 7, 16)

Podstawa konsekracji: Matki nigdy nie są nami zmęczone! Maryja i Jezus są zawsze zjednoczeni w Sercu, więc jeśli łączymy nasze serce z Maryją, to automatycznie stanowimy jedno z Jezusem. ***Emanuel, Bóg jest z nami!*** (23)

Święci Patroni:

1. **Św. Tomasz z Akwinu (1225-1274)** „Najświętsza Maryja Dziewica była najbliższej Chrystusa, bo to od Niej otrzymał On swoją ludzką naturę. Dlatego też musiała otrzymać od Niego większą pełnię łaski niż wszyscy inni. (3)
2. **Św. Jan Paweł II (1920-2005)** „Modlitwa, połączona z ofiarą jest najsilniejszą siłą w Historii Człowieka.” (5)
3. **Św. Josemaria Escriva (1902-1975)** „Zatrzymaj się na kilka sekund, trzy lub cztery, w cichej medytacji, aby rozważyć każdą tajemnicę różańca, zanim odmówisz Ojcze Nasz i Zdrowaś Mario z danej dekady. Jestem pewien, że ta praktyka zwiększy wasze skupienie i owoce waszej

modlitwy.” (12)

Wyróżniająca się cnota: Posłuszeństwo Jezusa wobec Ojca było ważniejsze niż niepokój rodziców. Wymagało ufności i odwagi, zwłaszcza w Jego wieku. Gdy Jezus dojrzewał, rodzice pokornie przepowiedzieli słowa św. Jana Chrzciciela: „**Potrzeba, by On wzrastał, a ja się umniejszał.**” (J 1, 29)

Przykazanie tygodnia: Trzecie przykazanie: „**Będziesz zważał na szabat, aby go święcić, jak ci nakazał Pan, Bóg twój. Sześć dni będziesz pracował i wykonywał wszelką twą pracę, lecz w siódmym dniu jest szabat Pana, Boga twego...**” (Pwt 5, 12-14) Św. Tomasz z Akwinu chciałby, abyśmy zastanowili się nad tym, co można robić, a czego trzeba unikać w niedzielę. Świętując, należy uczestniczyć w ofierze Mszy świętej, słuchać Słowa Bożego i pełnić uczynki miłosierdzia wobec tych, którzy są nieszczęśliwi. (13) Powinniśmy także unikać niekoniecznych prac fizycznych oraz zajęć, które można wykonać w innym dniu. Robiąc niepotrzebne zakupy w niedzielę, powodujemy, że inni muszą pracować. (6, #2187-8)

Dzielenie się naszą wiarą z opiekunem i/lub z rodzicem: Czy w każdym tygodniu, w niedzielę, uczestniczysz we Mszy świętej? Czy nadal będziesz wierny tej praktyce, gdy wyjedziesz z domu do szkoły lub do pracy? Maryja pomoże, jeśli Ją poprosisz.

Zadanie: Różaniec ma moc, ponieważ jest nie tylko modlitwą, ale także ofiarą opartą na Piśmie Świętym - słowie Bożym, więc Maryja będzie zwracać się do Boga razem z nami. Przeczytajcie wspólnie ten rozdział i przez następne siedem dni odmawiajcie codziennie na głos przynajmniej jedną dziesiątkę różańca z opiekunem lub z rodziną. Pomódl się modlitwą porannego ofiarowania.

Modlitwa porannego ofiarowania

O Jezu, przez Niepokalane Serce Maryi ofiaruję Ci moje

modlitwy, prace, radości i cierpienia tego dnia we wszystkich intencjach Twojego Najświętszego Serca, w jedności z Najświętszą Ofiarą Mszy św. odprawianych na całym świecie, jako zadośćuczynienie za moje grzechy, w intencji wszystkich moich krewnych i przyjaciół, aw szczególności w intencjach Ojca Świętego.
Amen. (44)

Drugie przyrzeczenie

Ja _____ przyrzekam Ci Matko Boża, że przez następne 5 tygodni z moim Opiekunem i/lub członkami rodziny będę poznawać Pismo Święte i codziennie odmawiać na głos przynajmniej jedną dziesiątkę Różańca Świętego.

Proszę Cię, Matko, abyś nauczyła mnie kochać Ciebie tak, jak Ty mnie kochasz. Pragnę z Twoją pomocą nauczyć się, jak kochać Boga i bliźniego zgodnie z wolą Bożą. Modłę się o to w Imię Ojca, Syna i Ducha Świętego. Amen.

**Podpisane i opatrzone datą przez kandydata: _____
oraz przez Opiekuna _____**

Notatki:

Tydzień 6

Chrzest Jezusa

Owoc Ducha: Otwartość na Ducha (10)

Pismo Święte: *Początek Ewangelii Jezusa Chrystusa [Syna Bożego].*

Głoszenie Jana Chrzciciela. *Jak jest napisane u proroka Izajasz:*

„Oto Ja posyłam wysłańca mego przed Tobą; on przygotuje drogę Twoją.

Głos wołającego na pustyni: „Przygotujcie drogę Panu, prostujcie dla Niego ścieżki.”

Wystąpił Jan Chrzciciel na pustyni i głosił chrzest nawrócenia na odpuszczenie grzechów. Ciągnęła do niego cała judzka kraina oraz wszyscy mieszkańcy Jerozolimy i przyjmowali od niego chrzest w rzece Jordan, wyznając swoje grzechy. Jan nosił odzienie z sierści wielbłądziej i pas skórzany około bioder, a żywił się szarańczą i miodem leśnym. I tak głosił: „Idzie za mną mocniejszy ode mnie, a ja nie jestem godzien, aby schyliwszy się, rozwiązać rzemyk u Jego sandałów. Ja chrzcilem was wodą, On zaś chrzcić was będzie Duchem Świętym.” (Mk 1, 1-8)

Chrzest Jezusa. *W owym czasie przyszedł Jezus z Nazaretu w Galilei i przyjął od Jana chrzest w Jordanie. W chwili gdy wychodził z wody, ujrzał rozwierające się niebo i Ducha jak gołębicę zstępującego na Niego. A z nieba odezwał się głos: „Tyś jest mój Syn umiłowany, w Tobie mam upodobanie.” (Mk 1, 9-11)*

Świadectwo Jana Chrzciciela o Jezusie.

Nazajutrz zobaczył podchodzącego ku niemu Jezusa i rzekł: „Oto Baranek Boży, który gładzi grzech świata. To jest Ten, o którym powiedziałem: „Po mnie przyjdzie Mąż, który mnie przewyższył godnością, gdyż był wcześniej ode mnie. Ja Go przedtem nie znałem, ale przyszedłem chrzczyć wodą w tym celu, aby On się objawił Izraelowi.” Jan dał takie świadectwo: „Ujrzałem Ducha, który zstępował z nieba jak gołębica i spoczął na Nim. Ja Go przedtem nie znałem, ale Ten, który mnie posłał, abym chrzczył wodą, powiedział do mnie: ‘Ten, nad którym ujrzysz Ducha zstępującego i spoczywającego na Nim, jest Tym, który chrzci Duchem Świętym’ Ja to ujrzałem i daję świadectwo, że On jest Synem Bożym.” Nazajutrz Jan znowu stał w tym miejscu wraz z dwoma swoimi uczniami i gdy zobaczył przechodzącego Jezusa, rzekł: „Oto Baranek Boży.” Dwaj uczniowie usłyszeli, jak mówił, i poszli za Jezusem. (J 1, 29-37)

Rozważanie: Poproś Maryję, aby pomogła ci w codziennym rachunku sumienia. Ważne, abyśmy zrozumieli wartość pokuty i znaczenie tych, którzy służą pokutującym oraz niesamowite owoce ich posługi. Pokorne serca otwierają wrota Bożego Miłosierdzia i przebaczenia. Poprzez chrzest zostajemy obmyci z grzechu pierworodnego i ze wszystkich grzechów osobistych, aby przygotować się na przyjęcie Ducha Świętego, który przynosi nowe życie. Wejście do wody symbolizuje koniec naszego starego sposobu życia, a wyjście i oddychanie wyraża wybór nowego życia w Duchu Świętym. Jan Chrzciciel jest drugim największym przykładem kogoś, kto służy Jezusowi lub „przygotowuje drogę Pańską”, dlatego Jezus z uznaniem wyraża się o Janie: **„Powiadam wam: Między narodzonymi z niewiast nie ma większego od Jana. Lecz najmniejszy w królestwie Bożym większy jest niż on.”** (Łk 7, 28) Jan wezwał dusze na pustynię, aby mogły pościć, modlić się i czynić pokutę. Obmył je w wodach rzeki Jordan, a potem wskazał na Jezusa, mówiąc: **„Potrzeba, by On wzrastał, a ja się**

umniejszał.” (J 3, 30) Zarówno Jan Chrzciciel, jak i Matka Boża uczestniczą w tej posłudze pojednania i my też powinniśmy. Przypomnijmy, że Jan został namaszczony przez Ducha Świętego w łonie matki poprzez posługę Maryi, gdy odwiedziła Elżbietę. Wszyscy w Królestwie Bożym zostaliśmy powołani, aby „przygotować drogę Panu”. Dlaczego ta posługa pojednania jest tak ważna? Przebaczenie jest najważniejsze dla zbawienia duszy. Pomyśl: Ile czasu zajmuje Jezusowi przebaczenie duszom, które szczerze żałują za swoje grzechy? Sekundy! No właśnie, a ile czasu zajmuje duszy szczerzy żal za grzechy? Czasami całe życie, niestety! Dlatego nasz Pan potrzebuje duszpasterzy, w tym każdego z nas, aby wzywać dusze do szczerzej pokuty. Wszyscy musimy zacząć pokutować już dzisiaj, a nie czekać do końca życia, ponieważ może zabraknąć czasu wcześniej niż myślimy!

Jan zaświadcza, że Jezus jest Synem Bożym. Dlaczego więc bezgrzeszny Syn Boży potrzebuje chrztu? Jezus daje nam przykład, prosząc Jana o chrzest. Pokuta, której wymaga chrzest osoby dorosłej, jest absolutnym wymogiem uzyskania Bożego przebaczenia. Każdy z apostołów Jezusa ochrzcił nawet więcej dusz niż Jan, który poniósł śmierć męczeńską z powodu swojej posługi. Wszyscy potrzebujemy pokuty i ciągłego rachunku sumienia, aby każdego dnia żyć zgodnie z przyrzeczeniami naszego chrztu. Św. Ignacy Loyola uczył braci, jak należy robić codzienny rachunek sumienia i podkreślał potrzebę tej codziennej pokuty bez względu na to, jak bardzo jest się zajęтым.

Oto prosty rachunek sumienia przed snem. Nazywamy to **„Podnieś poprzeczkę”**

1. Po pierwsze, **Błogosławieństwo**: Omów swój dzień z Maryją i z Duchem Świętym i podziękuj Bogu za otrzymane dobro, a nawet za cierpienie.
2. Po drugie, **Poznanie**: Poproś Maryję o łaskę poznania swoich

grzechów, a Jezusa o przebaczenie ich.

3. Po trzecie, **Postanowienie**: Postanów poprawę i zrób akt żalu doskonałego. Skorzystaj z sakramentu spowiedzi.

Poświęć pięć minut każdego dnia, prosząc Maryję, aby pomogła ci dobrze zbadać sumienie i bądź wierny codziennemu rachunkowi sumienia. Ten nawyk sprawia, że jesteśmy pokorni, oczyszczeni i całkowicie zanurzeni w Bożym Miłosierdziu. Maryja to kocha!

Podstawa konsekracji: Przed udaniem się na spoczynek zrób codziennie szczerzy rachunek sumienia. Poproś Maryję, by pomogła ci przygotować drogę dla Jej Syna, który na nowo i w nieoczekiwany sposób wejdzie do twojego serca.

Święci Patroni:

1. **Św. Piotr (Pierwszy Wiek)** „Nawróćcie się, i niech każdy z was ochrzci się w imię Jezusa Chrystusa na odpuszczenie grzechów waszych, a weźmiecie w darze Ducha Świętego.” (Dz 2, 38)
2. **Św. Bonawentura (1221-1274)** „Przez Maryję idziemy do Jezusa, a przez Jezusa zdobywamy łaskę Ducha Świętego.” (3)
3. **Błogosławiony Alan de la Roche (1428-1475)** Maryja mówi, „Ktokolwiek będzie mi służył przez odmawianie różańca świętego otrzyma wyjątkowe łaski” (Pierwsza z 15 obietnic różańcowych przekazanych przez Maryję bł. Alanowi, patrz załącznik)

Wyróżniająca się cnota: Jan z wielką wiarą w Bożą opiekę żyje na pustyni w prostocie i ubóstwie.

Przykazanie tygodnia: Czwarte przykazanie: *„Czcij swego ojca i swoją matkę, jak ci nakazał Pan, Bóg twój, abyś długo żył i aby ci się dobrze powodziło na ziemi, którą ci daje Pan, Bóg twój.”* (Pwt 5, 16) Jest to jedno z niewielu przykazań, z którymi wiąże się obietnica błogosławieństw! Uszanowanie naszych rodziców obejmuje uznanie ich władzy, gdy jesteśmy młodzi, wspieranie ich, gdy dorastamy, a nawet zostanie ich opiekunem, gdy się starzeją. Kiedy szanujemy naszych rodziców, czcimy naszego Pana, który nam ich dał. Św. Tomasz z Akwinu pisze: „Ponieważ w dzieciństwie otrzymujemy pokarm od naszych rodziców, musimy ich wspierać na starość: *Synu, wspomagaj swego ojca w starości, nie zasmucaj*

go w jego życiu. A jeśli by nawet rozum stracił, miej wyrozumiałość... *(13) Jeśli jedno lub oboje rodziców nie żyje, czy nadal czcisz ich imię w życiu, które prowadzisz?

Dzielenie się naszą wiarą z opiekunem i/lub z rodzicem: Czy jesteś wierny codziennemu rachunkowi sumienia. Czy często przystępujesz do, sakramentalnego pojednania, spowiedzi? Jan Chrzciciel był kuzynem Jezusa, a jednak dwukrotnie oświadcza w Piśmie Świętym "nie znałem Go". Może dlatego, że kiedy Jezus został ochrzczony i wyszedł z wody, Jan zobaczył Go na nowo, w przemienionej postaci!

Zadanie: Przeczytajcie wspólnie ten rozdział i przez następne siedem dni odmawiajcie codziennie na głos przynajmniej jedną dziesiątkę różańca z opiekunem lub z rodziną. Codziennie rano powtarzaj modlitwę konsekracyjną. Zapoznaj się z obietnicami chrztu świętego (załącznik), które powtórzysz podczas bierzmowania.

Codzienna modlitwa konsekracyjna

*Moja Królowo, moja Matko, całkowicie powierzam się Tobie;
i aby okazać Ci moje oddanie,
poświęcam Tobie tego dnia moje oczy,
moje uszy, moje usta, moje serce,
całą moją istotę bez zastrzeżeń.*

*Odkąd jestem Twój, moja dobra Matko, zachowaj mnie,
weź mnie na własność i strzeż mnie jako swojej własności.*

Amen. (24)

Notatki:

Tydzień 7

Uczta weselna w Kanie

Owoc Ducha: Przez Maryję do Jezusa (10)

Pismo Święte: „Trzeciego dnia odbywało się wesele w Kanie Galilejskiej i była tam Matka Jezusa. Zaproszono na to wesele także Jezusa i Jego uczniów. A kiedy zabrakło wina, Matka Jezusa mówi do Niego, „Nie mają już wina.” Jezus Jej odpowiedział, „Czyż to moja lub Twoja sprawa, Niewiasto? Czyż jeszcze nie nadeszła godzina moja?” Wtedy Matka Jego powiedziała do sług, „Zróbcie wszystko, cokolwiek wam powie.” Stało zaś tam sześć stągwi kamiennych przeznaczonych do żydowskich oczyszczeń, z których każda mogła pomieścić dwie lub trzy miary. Rzekł do nich Jezus, „Napełnijcie stągwie wodą!” I napełnili je aż po brzegi. Potem do nich powiedział, „Zaczerpnijcie teraz i zanieście staroście weselnemu!” Oni zaś zanieśli. A gdy starosta weselny skosztował wody, która stała się winem - nie wiedział bowiem, skąd ono pochodzi (ale słudzy, którzy czerpali wodę, wiedzieli), starosta przywołał pana młodego i powiedział do niego, „Každy człowiek stawia najpierw dobre wino, a gdy się napiją, wówczas gorsze. Ty zachowałeś dobre wino aż do tej pory.” Taki to początek znaków uczynił Jezus w Kanie Galilejskiej. Objawił swoją chwałę i uwierzyli w Niego Jego uczniowie.” (J 2, 1-11)

Rozważanie: Miej wyobraźnię miłosierdzia, a Bóg cię wesprze. Bóg nigdy nie pozwoli prześcignąć się w hojności, zwłaszcza afirmując małżeństwo. Na pewno pamiętasz, o czym już mówiliśmy

we Wstępie , że małżeństwo i rodzina służą poznaniu dwóch wielkich przykazań, których przestrzeganie jest konieczne, aby osiągnąć zbawienie.

Cud na weselu w Kanie to pierwszy publiczny cud Jezusa. Z tego powodu powinniśmy dokładnie poznać ten fragment Pisma, aby uświadomić sobie duchowe tajemnice w nim zawarte. Jak pomagamy bliźniemu, kiedy widzimy, że jest w potrzebie? Najpierw, tak jak Maryja, prosimy Boga o pomoc. Następnie musimy zaufać Mu i poczekać, aż odpowie nam we właściwym czasie. Kiedy poznajemy najważniejszych bohaterów tej historii, widzimy, że wszyscy oni czekają na Pana! Maryja oczekuje na działanie Pana, swojego Syna. Ufa Mu, że będzie działał i mówi oczekującym, aby również zaufali: „Zróbcie wszystko, cokolwiek wam powie”. Z kolei słudzy czekają na Pana posłuszni poleceniu Maryi. Ponadto sam Jezus czeka na swojego Ojca, o czym mówi nam w Piśmie Świętym: **„Zaprawdę, zaprawdę, powiadam wam: Syn nie mógłby niczego czynić sam od siebie, gdyby nie widział Ojca czyniącego. Albowiem to samo, co On czyni, podobnie i Syn czyni.”** (J 5, 19) Dlaczego trzeba czekać na cud? Ponieważ czekać to znaczy ufać, a to jest cnota najbardziej potrzebna, gdy chcemy oglądać Boże cuda w naszym życiu. Jezus powiedział św. Marii Faustynie, aby często modliła się słowami: **„Jezu, ufam Tobie”**.

Po pewnym czasie oczekiwania (uczty weselne mogły trwać tydzień), Ojciec i Jezus zadziałali, a dalszą część historii już znamy – dosłownie... galony nowego wina! Młoda para zaprosiła Maryję do siebie i doświadczyła Boga na nowo, podobnie jak kiedyś św. Józef. W tym wydarzeniu możemy również zobaczyć moc **Komunii Serc** Jezusa i Maryi, Przymierze Serc. Gdy potrzebujesz umocnić się w cnocie ufności, poproś o pomoc Maryję i Jezusa, a połączysz swoje serce z Ich Sercami – źródłem duchowej mocy. (23)

Znamienne, że ten pierwszy cud dotyczy sług. Kiedy Maryja odpowiada archaniołowi Gabrielowi podczas Zwiastowania, mówi: „Oto ja służebnica Pańska”. Sługa wie, że musi patrzeć na ręce Mistrza i działać tylko wtedy, gdy Mistrz daje znak. Dlaczego Maryja dostrzega potrzebę, zanim Jezus jest jej świadomy? Być może Bóg

Ojciec chce zmienić to radosne wydarzenie weselne w podwójną uroczystość, ucztę zarówno dla młodej pary, jak i dla Jezusa, gdyż rozpoczyna On teraz publiczną służbę z udziałem wszystkich swoich uczniów.

Jak matka i ojciec, w dniu ślubu, oddają syna jego oblubienicy, tak samo czynią Maryja i Bóg Ojciec, oddając Chrystusa Kościołowi, Jego Oblubienicy, więc to też jest uroczystość weselna Jezusa, który być może został zaskoczony przez Mamę i Tatę! Widzimy także, że Bóg Ojciec daje Matce Bożej jeszcze jedną szansę, by w tym wydarzeniu powiedziała „tak” dla posługi i Ofiary Jej Syna za Jego Kościół. Wie Ona, że to jest dzień, w którym oddaje Go Jego powołaniu, które doprowadzi do Krzyża.

Podstawa konsekracji: Kiedy oddajemy nasze sprawy Maryi, Ona zawsze przedstawia je Jezusowi, bo ich Serca są zjednoczone. Święci żyli według zasady: Do Jezusa przez Maryję. Modlimy się o to każdego ranka w modlitwie konsekracyjnej. Duchowa moc poświęcenia się Jezusowi przez Maryję płynie bezpośrednio ze zjednoczonych Serc Jezusa i Maryi. Doskonałość i moc zjednoczonych Serc Jezusa i Maryi wypływa z kilku źródeł: po pierwsze, z naturalnej i doskonałej Miłości między Matką a Dzieckiem, które nosiła pod Sercem przez dziewięć miesięcy i wychowywała przez trzydzieści lat. Po drugie, wypływa z doskonałej Miłości między Niepokalanym Sercem Maryi, która jest bez grzechu, a Najświętszym Sercem Jezusa, który jest samym Bogiem! Wreszcie płynie ze słów Jezusa, który obiecał: *„Bo gdzie są dwaj albo trzej zebrani w imię moje, tam jestem pośród nich”*. (Mt 18, 20) Tak więc, gdy łączysz serce z Maryją, Jezus dołącza się, aby uczynić je trzema. *Emmanuel*, Bóg jest z Nią i w Niej.

Święci Patroni:

1. **Św. Bernardyn (1380-1444)** „Jedynym przedmiotem działalności Maryi na tym świecie było ciągłe skupienie na Bogu, aby odkryć Jego wolę. Następnie, gdy odkryła, czego chce Bóg, uczyniła to.” (3)
2. **Św. Ludwik Grignon de Montfort (1673-1716)**

„Wszystkie nasze działania musimy osiągnąć przez Maryję, z Maryją i w Maryi. W ten sposób dokonamy ich wszystkich również przez Jezusa, z Jezusem i w Jezusie.” (3)

3. **Św. Matka Teresa z Kalkuty (1910-1997)** „Czcimy Maryję odmawiając z miłością i pobożnością Różaniec oraz okazując Jej pokorę, dobroć i troskę wobec innych.” (12)

Wyróżniająca się cnota: W tej trudnej sytuacji Maryja, uczniowie i Jezus cierpliwie wyczekują woli Bożej. Bóg zawsze każe nam czekać na siebie, co powinno umocnić nas w wierze i zaufaniu. Gdyby natychmiast dał nam wszystko, o co Go poprosimy, popadlibyśmy w pychę i stracili zbawienie. On kocha nas zbyt mocno, aby umożliwić takie zachowanie, więc każe nam czekać z ufnością. Poza tym, Bóg uwielbia nas zaskakiwać!!!

Przykazanie tygodnia: Piąte przykazanie brzmi: „**Nie będziesz zabijał.**” (Wj 20, 13) Bóg daje życie istocie ludzkiej i nikt nie może go odebrać. To przykazanie zakazuje również samobójstwa, aborcji i eutanazji. Katechizm uczy nas: „Nikt, w żadnej sytuacji, nie może rościć sobie prawa do bezpośredniego niszczenia niewinnej istoty ludzkiej.”* (6, #2258) Nasz Pan potępia również gniew, który często prowadzi do zabójstwa. „**Słyszeliście, że powiedziano przodkom: Nie zabijaj!; a kto by się dopuścił zabójstwa, podlega sądowi. A Ja wam powiadam: Każdy, kto się gniewa na swego brata, podlega sądowi... Jeśli więc przyniesiesz dar swój przed ołtarz i tam wspomnisz, że brat twój ma coś przeciw tobie, zostaw tam dar swój przez ołtarzem, a najpierw idź i pojednaj się z bratem swoim! Potem przyjdź i dar swój ofiaruj!**” (Mt. 5, 21-24)

Dzielenie się naszą wiarą z opiekunem i/lub z rodzicem: Podziel się wrażeniami po otrzymaniu prezentu niespodzianki. W jaki sposób Bóg potwierdza na weselu w Kanie zarówno powołanie do małżeństwa, jak i powołanie do życia zakonnego?

Zadanie: Przeczytajcie wspólnie ten rozdział i przez następne siedem dni odmawiajcie codziennie na głos przynajmniej jedną

dziesiątkę różańca z opiekunem lub z rodziną. Twój codzienny różaniec niech będzie żywym i nieustannym darem poświęconym Maryi - Ona to kocha i będzie ci błogosławić. Codziennie rano powtarzaj modlitwę konsekracyjną.

Codzienna modlitwa konsekracyjna

***Moja Królowo, moja Matko, całkowicie powierzam się Tobie;
i aby okazać Ci moje oddanie,
poświęcam Tobie tego dnia moje oczy,
moje uszy, moje usta, moje serce,
całą moją istotę bez zastrzeżeń.***

***Odkąd jestem Twój, moja dobra Matko, zachowaj mnie,
weź mnie na własność i strzeż mnie jako swojej własności.***

Amen. (24)

Tydzień 8

Głoszenie Królestwa

Owoc Ducha: Pokuta i zaufanie Bogu (10)

Pismo Święte: *Odtąd począł Jezus nauczać i mówić: "Nawracajcie się, albowiem bliskie jest królestwo niebieskie." (Mt 4, 17)*

Sąd Ostateczny. *„Gdy Syn Człowieczy przyjdzie w swej chwale i wszyscy aniołowie z Nim, wtedy zasiądną na swoim tronie pełnym chwały. I zgromadzą się przed Nim wszystkie narody, a On oddzieli jednych [ludzi] od drugich, jak pasterz oddziela owce od kozłów. Owce postawi po prawej, a kozły po swojej lewej stronie. Wtedy odezwie się Król do tych po prawej stronie: 'Pójdźcie, błogosławieni Ojca mego, weźcie w posiadanie królestwo, przygotowane wam od założenia świata! Bo byłem głodny, a daliście Mi jeść; byłem spragniony, a daliście Mi pić; byłem przybyszem, a przyjęliście Mnie; byłem nagi, a przyodzialiście Mnie; byłem chory, a odwiedziliście Mnie; byłem w więzieniu, a przyszliście do Mnie.' Wówczas zapytają sprawiedliwi, 'Panie, kiedy widzieliśmy Cię głodnym i nakarmiliśmy Ciebie? spragnionym i daliśmy Ci pić? Kiedy widzieliśmy Cię przybyszem i przyjęliśmy Cię? lub nagim i przyodzialiśmy Cię? Kiedy widzieliśmy Cię chorym lub w więzieniu i przyszliśmy do Ciebie?' A Król im odpowie: „Zaprawdę, powiadam wam: Wszystko, co uczyniliście jednemu z tych braci moich najmniejszych, Mnieście uczynili.”*

Wtedy odezwie się i do tych po lewej stronie: "Idźcie precz ode Mnie, przekłęci, w ogień wieczny, przygotowany diabłu i jego

aniołom! Bo byłem głodny, a nie daliście Mi jeść; byłem spragniony, a nie daliście Mi pić; byłem przybyszem, a nie przyjęliście Mnie; byłem nagi, a nie

przydzialiście Mnie; byłem chory i w więzieniu, a nie odwiedziliście Mnie.’ Wówczas zapytają i ci, ‘Panie, kiedy widzieliśmy Cię głodnym albo spragnionym, albo przybyszem, albo nagim, kiedy chorym albo w więzieniu, a nie usłużyliśmy Tobie?’ Wtedy odpowie im, ‘Zaprawdę, powiadam wam: Wszystko, czego nie uczyniliście jednemu z tych najmniejszych, tegoście i Mnie nie uczynili.’ I pójdą ci na mękę wieczną, sprawiedliwi zaś do życia wiecznego.” (Mt 25, 31-46)

Rozważanie: Szukajcie Królestwa, a potem głoscie, że Królestwo Boże jest pośród nas, bo Król i Królowa są pośród nas, zjednoczeni w Sercu.

Czym jest królestwo? To otoczone murem miasto pełne życia, w którym dusze mogą kochać Boga ponad wszystko, a bliźniego swego jak siebie samego i mogą być chronione przed wrogami ze wszystkich stron. Ma ono Króla i Królową, zjednoczonych w Sercu, którzy rządzą z miłosierdziem i ze sprawiedliwością. Jest to raj wiecznego pokoju, który nigdy się nie kończy. To królestwo Boże na ziemi jest zapowiedzią pokoju, który Jezus obiecał, że zbuduje dla każdego z nas w niebie. (1 Krn 17, 10 , J 14, 2)

Musimy najpierw „zobaczyć Królestwo” pośród nas, zanim będziemy mogli je głosić. Aby zobaczyć Królestwo, musimy go „szukać”, szukać w darze każdej obecnej chwili. Spodziewaj się je zobaczyć. Patrz z wiarą, a zaczniesz dostrzegać wiele niezwykłych „zbiegów okoliczności” i małych cudów w swoim życiu. Kiedy je zobaczysz, powiedz o tym innym i oddaj Bogu chwałę, zachęcając innych do szukania Królestwa w ich własnym życiu. Chwal Boga nieustannie.

Jezus w kilku krótkich słowach nakreślił sposób głoszenia Królestwa: „***Nawracajcie się i wierzcie w Ewangelię.***” (Mk 1, 15) Musimy najpierw uwierzyć, że to Królestwo jest prawdziwe, a następnie, gdy doświadczymy życia w jego bramach, z radością

opowiedzieć o nim światu. Kiedy poświęcamy się Maryi, łączymy nasze serca z Jej Sercem. To łączy nasze serca z Jego Sercem, jako że „dwa Serca” są zjednoczone. Uczy nas, jak pokutować i postępować na naszej drodze wiary, abyśmy mogli doświadczyć Królestwa Bożego pośród nas.

Jak głosić Królestwo? Jezus wysyłał swoich uczniów po dwóch, ponieważ głoszenie Królestwa razem z innymi jest o wiele łatwiejsze niż robienie tego w pojedynkę. Przypomnij sobie kobiety, o których mówiliśmy wcześniej: Anna, prorokini w świątyni, i Samarytanka, która przy studni dała Jezusowi pić. Pismo Święte mówi nam, że obie opowiadały o Jezusie wszystkim, którzy chcieli słuchać. Tak też zrobiła Maria Magdalena po spotkaniu przy grobie ze zmartwychwstałym Panem i tak też zrobili dwaj uczniowie idący do Emaus, gdy zobaczyli zmartwychwstałego Jezusa przy łamaniu chleba. Tak właśnie głosimy Królestwo Niebieskie: najpierw Go doświadczamy, a potem z radością głosimy. Chwalcie Boga nieustannie.

W powyższym fragmencie Pisma Świętego o Sądzie Narodów (Mt 25, 31-46), Jezus czci swoją Matkę i wszystkie matki, i babcie, za ich niekończące się dzieła miłosierdzia wobec swoich dzieci. Kto na co dzień robi te rzeczy? Kto daje jedzenie i picie głodnym i spragnionym? Kto przyjmuje obcego, zwłaszcza noworodka, który nagle zostaje wrzucony w obcy nowy świat? Kto odziewa nagich, pielęgnuje chorych i odwiedza uwięzionych? Mamy! Jeśli kiedykolwiek odwiedzisz więzienie, zobaczysz jak wiele mam, babć, żon i małych dzieci wypełnia poczekalnię, czekając na odwiedziny swoich synów, wnuków, mężów lub ojców. Jezus mówi, że ci, którzy robią to, co robią matki lub zapewniają pomoc matkom w wykonywaniu tych czynów miłosierdzia, zostaną przyjęci do nieba. Jest to również hołd dla wszystkich opiekunów, zwłaszcza w szpitalach, domach opieki, szkołach, kościołach i wielorodzinnych gospodarstwach domowych.

Czy zauważyłeś, jak Jezus w tym fragmencie Pisma mówi do wszystkich ludzi w charakterystycznym języku o czynnościach, jakie matki wykonują codziennie? Mówi o sądzie ostatecznym i zbawieniu wszystkich, ale wskazuje na to, czym matki zajmują się

codziennie. To ukazuje, po raz kolejny, plan Boga, który sprawił, że matki mogą kształcić dusze wszystkich, aby byli posłuszni przykazaniom i weszli do życia wiecznego. To dlatego dwa wielkie przykazania, które podsumowują całe Prawo i Proroków, zostały zapisane w sercach matek, a w szczególności w Niepokalanym Sercu Naszej Błogosławionej Matki. To dlatego szatan z

całą swoją mocą uderza w macierzyństwo i w dzieci. (Ap 12, 4)

Podstawa konsekracji: Serce Maryi jest "schronieniem dla grzeszników". W drodze do Królestwa Niebieskiego przechodzimy przez wejście, przedsionek, który święci nazywają Sercem Maryi - Schronieniem Miłosierdzia. "Schronienie" w Starym Testamencie było miastem, do którego mogli uciekać ci, którzy popełnili poważne przestępstwo, takie jak nieumyślne spowodowanie śmierci, i byli prawnie chronieni przed śmiercią, która mogła ich spotkać w ramach zemsty. Serce Maryi jest schronieniem dla grzeszników. To tam ci, którzy popadli w nałogowy grzech śmiertelny, mogą znaleźć pokój i pomoc w walce. Dzięki Maryi mogą wydostać się z niewoli, którą zawsze przynosi grzech. Jest to proces, który wymaga wiele czasu i wysiłku, postu, modlitwy, zwłaszcza różańcowej, oraz częstego przystępowania do sakramentalnego pojednania! Kiedy dusza zwraca się do Matki Bożej, zostaje przyjęta do bezpiecznej przestrzeni - Domu i Serca Miłosierdzia. Ona wylewa na nas Serce pełne Miłości i Miłosierdzia i uczy nas kochać Ją w zamian, tak jak każda mama robi to ze swoimi dziećmi. Ta wymiana miłości uruchamia zalew Bożej Miłości i Miłosierdzia od Jezusa do naszych serc: „Bo gdzie są dwaj albo trzej zebrani w imię moje, tam jestem pośród nich”. (Mt 18,20) Maryja jest duchowym schronieniem dla całego narodu. *„Maryjo, Ucieczko grzeszników, módl się za nami.”* (Litania z Loreto, 1587)

Święci Patroni:

1. **Św. Augustyn (354-430)** „Przez Maryję, nieszczęśliwi otrzymują miłosierdzie, bezbożni znajdują łaskę, a grzesznicy otrzymują przebaczenie. Słabi zyskują siłę, ziemianie zdobywają rzeczy niebieskie, śmiertelnicy zdobywają życie, a pielgrzymi odnajdują swój kraj! (3)
2. **Św. Antoni z Padwy (1195-1231)** „Teraz Pan ustanowił

Ostoję miłosierdzia, Maryję, nawet dla tych, którzy świadomie popełniają zło. Maryja zapewnia schronienie i siłę dla grzesznika.” (3)

3. **Św. Katarzyna ze Sieny (1347-1380)** „Zwróćcie się do tej drogiej

Maryi, która jest Matką Miłosierdzia. Ona wprowadzi cię w obecność swego Syna i użyje swego maczyńskiego wstawiennictwa u Niego w twoim imieniu, aby On był wobec ciebie miłosierny.” (3)

Wyróżniająca się cnota: Czystość, łagodność, pokora i cierpliwość to cnoty wymagane od matek, gdy służą Jezusowi, opiekując się małymi dziećmi.

Przykazanie tygodnia: Jest to nowe przykazanie Jezusa, które nie występuje w dekalogu: *„Przykazanie nowe daję wam, abyście się wzajemnie miłowali tak, jak Ja was umiłowalem; żebyście i wy tak się miłowali wzajemnie.”* (J 13, 34) Katechizm określa, że to nowe przykazanie zawiera wszystkie inne i wyraża Bożą wolę. (6, #2822) Mieści się ono również z sercu każdej matki i babci. Innymi słowami, mogą one urzeczywistniać polecenie Jezusa wśród bliskich. Znowu widzimy, że wszystkie przykazania mieszczą się w sercu matki, a najbardziej w Sercu Matki Najświętszej.

Dzielenie się naszą wiarą z opiekunem i/lub z rodzicem:
**Podziel się tym, jak grzech może uwięzić dusze w niewoli.
Gdzie widzimy, że tak się dzieje w świecie?**

Zadanie: Przeczytajcie wspólnie ten rozdział i przez następne siedem dni odmawiajcie codziennie na głos przynajmniej jedną dziesiątkę różańca z opiekunem lub z rodziną. Twój codzienny różaniec niech będzie żywym i nieustannym darem poświęconym Maryi - Ona to kocha i będzie ci błogosławić. Codziennie rano powtarzaj modlitwę konsekracyjną.

Codzienna modlitwa konsekracyjna

***Moja Królowo, moja Matko, całkowicie powierzam się
Tobie;
i aby okazać Ci moje oddanie,
poświęcam Tobie tego dnia moje oczy,***

*moje uszy, moje usta, moje serce,
cała moją istotę bez zastrzeżeń.
Odkąd jestem Twój, moja dobra Matko, zachowaj mnie,
weź mnie na własność i strzeż mnie jako swojej własności.
Amen. (24)*

Tydzień 9

Przemienieni

e

Owoc Ducha: Pragnienie do świętości (10)

Pismo Święte: Przemienienie Jezusa. „Po sześciu dniach Jezus wziął ze sobą Piotra, Jakuba i brata jego Jana i zaprowadził ich na górę wysoką, osobno. Tam przemienił się wobec nich: twarz Jego zajaśniała jak słońce, odzienie zaś stało się białe jak światło. A oto im się ukazali Mojżesz i Eliasz, którzy rozmawiali z Nim. Wtedy Piotr rzekł do Jezusa: „Panie, dobrze, że tu jesteśmy; jeśli chcesz, postawię tu trzy namioty: jeden dla Ciebie, jeden dla Mojżesza i jeden dla Eliasza.” Gdy on jeszcze mówił, oto obłok świetlany osłonił ich, a z obłoku odezwał się głos: „To jest mój Syn umiłowany, w którym mam upodobanie, Jego słuchajcie!” Uczniowie, słysząc to, upadli na twarz i bardzo się zlékli. A Jezus zbliżył się do nich, dotknął ich i rzekł: „Wstańcie, nie lękajcie się!” Gdy podnieśli oczy, nikogo nie widzieli, tylko samego Jezusa.” (Mt 17, 1-9)

Rozważanie: Uwierz i zaufaj, że Jezus jest tym, co mówi o Nim Bóg Ojciec – jest Synem Bożym o wiele ważniejszym niż dwaj najwięksi prorocy, Mojżesz i Eliasz.

Cud przemienienia miał miejsce, aby wzmocnić Jezusa przed jego męką i śmiercią, a także, aby zapewnić trzech czołowych apostołów, że jest On naprawdę Synem Bożym. Jezus objawił się im poprzez słowa i czyny. Szli za Nim, żyli z Nim, a On czynił wśród nich znaki i cuda - nawet wskrzeszał umarłych. Mieli z Nim bliską i osobistą

relację, jednak to nie wystarczało. Nadal mieli małą wiarę w Niego. Dlatego, gdy Jezus zbliżał się do swojej ostatecznej ofiary na krzyżu, zabrał ich na górę, aby wzmocnić ich wiarę w Niego. Ojciec Niebieski ukazał im się wraz z Mojżeszem i Eliaszem i dał

do zrozumienia, że Jezus jest Jego Boskim Synem, z którego jest zadowolony, i że powinni Go słuchać. Podobnie jak w przypadku "górskich" doświadczeń duchowych, które mieli trzej czołowi apostołowie, jako chrześcijanie możemy również doświadczyć Boga w pokoju i bezpieczeństwie naszego własnego domu. Ci sami trzej apostołowie spotkali Boga ponownie w niezwykłych sytuacjach i na nowo, pod postacią Eucharystii w Wielki Czwartek, jako zmartwychwstałego Pana w poranek wielkanocny i jako Ducha Świętego w niedzielę Pięćdziesiątnicy. Te późniejsze wydarzenia nie miały miejsca na szczycie góry, ani w kościele czy świątyni, ale w górnym pokoju domu w Jerozolimie. Możemy doświadczyć Boga w domu, bo On zawsze jest z nami. "Emmanuel".

Strach przed Panem Bogiem. Jest to jeden z siedmiu darów Ducha Świętego, który otrzymują bierzmowani, i jest bardzo ważny. Bojaźń Boża jest wymieniona dwukrotnie na liście siedmiu darów i mówi się o niej, że jest rozkoszą Pana Boga. (Iz 11, 1-3) Może to być również mylące.

Jak młodzi mężczyźni i kobiety motywują się drodze do dojrzałości chrześcijańskiej? Ta podróż musi się dokonać dzięki połączeniu motywacji zewnętrznej, wewnętrznej i modlitewnego zjednoczenia ze Zjednoczonymi Sercami Jezusa i Maryi. Chrześcijańska dojrzałość powinna rosnąć przez całe życie, ale wielu nigdy nie posuwa się naprzód w świętości i nie tęskni za intymną osobistą relacją z Jezusem i Maryją. Niektórzy tracą też na zawsze dostęp do nieba. Utracić życie wieczne jest czymś strasznym! W dzieciństwie nauczyliśmy się, że droga do dojrzałości zaczyna się od motywacji ze strony innych (np. rodziców) ze strachu przed konsekwencjami dojrzewamy do szczerego pragnienia miłości Boga i bliźniego. Trzej główni apostołowie Jezusa musieli jeszcze dojrzeć, aby skutecznie prowadzić Kościół, ponieważ Jezus miał być wkrótce od nich zabrany. Tak więc, poprzez to wydarzenie, Bóg Ojciec i Jego Syn Jezus przeprowadzili tych trzech przez "obrząd przejścia" na

szczycie góry. Najpierw zostali oni śmiertelnie przestraszeni, doświadczając chwały Boga Ojca w postaci obłoku, a następnie zostają pocieszeni przez Jezusa, który mówi do nich „Powstańcie i nie bójcie się”. Co zatem, bać się czy nie bać? Spotykają Jezusa w nieoczekiwany sposób: zmieniona postać, jaśniejąca

jak słońce. Spotykają też Boga Ojca na nowo w tajemniczym obłoku. Powodowani świętym lękiem przeszli do motywacji świętej miłości. Jak możemy lepiej pojąć ten ważny (ale bardzo źle rozumiany) dar, jakim jest Bojaźń Pańska? Rzeczywiście, jest on wychwalany ponad 300 razy w Piśmie Świętym, nawet przez Maryję w jej Magnificat. (Łk 1, 39-56)

Weźmy pod uwagę skromny znak zatrzymywania się. Gdybyś zapytał kierowców samochodów, czy boją się znaków zakazu zatrzymywania się, wszyscy odpowiedzieliby, że nie! Jednak gdybyś zapytał, czy boją się po prostu lekceważenia znaków zatrzymywania się, wszyscy powiedzieliby, że tak! Jesteśmy posłuszni znakom z obawy przed skutkami, tragicznymi skutkami, które widzimy i o których często słyszymy w wiadomościach. Jeśli jednak kochamy prawo, bo kochamy jego dawcę, będziemy posłuszni znakom zatrzymywania się z miłości, a nie ze strachu. Ufamy, że znaki zakazu zatrzymywania się są tam dla naszego dobra i dlatego jesteśmy za nie wdzięczni; w końcu codziennie ratują miliardy istnień! Wyobraź sobie, jak przerażające w skutkach byłoby przejeżdżanie przez każdy znak zakazu zatrzymywania się bez żadnego względu na niego? Oto kluczowa kwestia: ci, którzy przestrzegają znaków zatrzymywania się, nie boją się ich! W ten sam sposób ci, którzy przestrzegają przykazań Bożych, nie boją się Boga. Różnica między niedojrzałością a dojrzałością chrześcijańską polega na stopniu żywej miłości, jaką mamy dla Boga i bliźniego. Pismo Święte mówi: „**Doskonała miłość usuwa lęk**”. (1 J 4, 18) To jest nasz chrześcijański rytuał przejścia, który daje nam wolność i cel w życiu. Jezus, który mówi swoim apostołom, aby się nie bali, sam się nie boi właśnie dlatego, że jest zawsze posłuszny Ojcu. Podobnie Maryja nie bała się archanioła Gabriela, ponieważ była doskonale posłuszna Bogu.

Podstawa konsekracji: *Zróbcie wszystko, cokolwiek wam powie.*
Polecenie Boga: "Słuchajcie Go" i pouczenie Maryi w Kanie,

„Zróbcie wszystko, cokolwiek wam powie”, są podobne. Ta mądrość biblijna pochodzi od obojga Rodziców Jezusa. Jeśli będziemy naśladować Jezusa i będziemy posłuszni Jezusowi, Synowi Bożemu, nie będziemy obawiać się Boga, ale będziemy bać się skutków grzechu. „Jeżeli Mnie miłujecie, będziecie zachowywać moje przykazania. Ja zaś będę prosił Ojca, a innego Parakleta da wam, aby z wami był na zawsze.” (J 14, 15-16) Tym „doradcą” jest Duch Święty i wylanie Jego darów otrzymacie w dniu waszego bierzmowania.

Święci Patroni:

1. **Najświętsza Maryja Panna** Wtedy Maryja rzekła: „Wielbi dusza moja Pana, i raduje się duch mój w Bogu, moim Zbawcy. Bo wejrzał na uniżenie Służebnicy swojej. Oto bowiem błogosławić mnie będą odtąd wszystkie pokolenia, gdyż wielkie rzeczy uczynił mi Wszechmocny. Święte jest Jego imię, a swoje miłosierdzie na pokolenia i pokolenia [zachowuje] dla tych, co się Go boją...” (Łk 1, 46-50)
2. **Św. Maksymilian Kolbe (1894-1941)** „Nasze dary stają się w niepokalane w Niepokalanej. W Jezusie Chrystusie stają się Boskie, nieskończone, godne majestatu Boga Ojca. Jezus jest jedynym Pośrednikiem do Ojca, Niepokalana - jedyną Pośredniczką do Jezusa.” (20, strona 16)
3. **Św. Ludwik Grignion de Montfort (1673-1716)** „Ponieważ Różaniec Święty składa się zasadniczo i co do istoty z Modlitwy Chrystusowej i Pozdrowienia Anielskiego, czyli Ojcze Nasz i Zdrowaś Maryjo, był on bez wątpienia pierwszą modlitwą i pierwszym nabożeństwem wiernych i był używany przez wszystkie wieki, od czasów Apostołów i uczniów aż do chwili obecnej.” (25)

Wyróżniająca się cnota: Przemienienie miało wzmocnić cnotę wiary i zaufanie u Piotra, Jakuba i Jana. Po tym przeżyciu na górze

ci trzej nie mieli już powodu, by wątpić w to, kim naprawdę jest Jezus.

Przykazanie tygodnia: Szóste przykazanie: ***„Nie będziesz cudzołożył.”*** (Wj 20, 14) Nie popełniajcie poważnego błędu zakładając, że to polecenie dotyczy tylko cudzołóstwa w sensie dosłownym i nie odnosi się do innych czynów nieczystości seksualnej w sercu, w umyśle i w uczynku. Miejcie w pamięci surowe słowa Jezusa z Pisma Świętego: ***„Słyszeliście, że powiedziano: Nie cudzołóż! A Ja wam powiadam:***

Każdy, kto pożądlawie patrzy na kobietę, już się w swoim sercu dopuścił z nią cudzołóstwa. Jeśli więc prawe twoje oko jest ci powodem do grzechu, wyłup je i odrzuć od siebie. Lepiej bowiem jest dla ciebie, gdy zginie jeden z twoich członków, niż żeby całe twoje ciało miało być wrzucone do piekła. I jeśli prawa twoja ręka jest ci powodem do grzechu, odetnij ją i odrzuć od siebie. Lepiej bowiem jest dla ciebie, gdy zginie jeden z twoich członków, niż żeby całe twoje ciało miało iść do piekła.” (Mt 5, 27-30) To przykazanie dotyczy wszystkich rodzajów nieczystości seksualnej, zarówno w odniesieniu do mężczyzn, jak i do kobiet. Nie naśladujcie świata, któremu brakuje cnoty czystości.

Dzielenie się swoją wiarą z opiekunem i/lub z rodzicem: Kim jest dla ciebie Jezus? Kim jest dla ciebie Maryja?

Zadanie: Przeczytajcie wspólnie ten rozdział i przez następne siedem dni odmawiajcie codziennie na głos przynajmniej jedną dziesiątkę różańca z opiekunem lub z rodziną. Twój codzienny różaniec niech będzie żywym i nieustannym darem poświęconym Maryi - Ona to kocha i będzie ci błogosławić. Codziennie rano powtarzaj modlitwę konsekracyjną.

Codzienna modlitwa konsekracyjna

***Moja Królowo, moja Matko, całkowicie powierzam się Tobie;
i aby okazać Ci moje oddanie,
poświęcam Tobie tego dnia moje oczy,
moje uszy, moje usta, moje serce,
całą moją istotę bez zastrzeżeń.***

***Odkąd jestem Twój, moja dobra Matko, zachowaj mnie,
weź mnie na własność i strzeż mnie jako swojej własności.***

Amen. (24)

Notatki:

Tydzień

10

Ostatnia Wieczerza

Owoc Ducha: Adoracja (10)

Pismo Święte: *A gdy nadeszła pora, zajął miejsce u stołu i Apostołowie z Nim. Wtedy rzekł do nich: „Gorąco pragnąłem spożyć Paschę z wami, zanim będę cierpiał. Albowiem powiadam wam: Już jej spożywać nie będę, aż się spełni* w królestwie Bożym.” Potem wziął kielich i odmówiwszy dziękczynienie rzekł: „Weźcie go i podzielcie między siebie; albowiem powiadam wam: odtąd nie będę już pił z owocu winnego krzewu, aż przyjdzie królestwo Boże.” Następnie wziął chleb, odmówiwszy dziękczynienie połamał go i podał mówiąc: „To jest Ciało moje, które za was będzie wydane: to czyńcie na moją pamiątkę!” Tak samo i kielich po wieczerzy, mówiąc: „Ten kielich to Nowe Przymierze we Krwi mojej, która za was będzie wylana.” (Łk 22, 14-20)*

Rzekł do nich Jezus: *„Zaprawdę, zaprawdę, powiadam wam: Nie Mojżesz dał wam chleb z nieba, ale dopiero Ojciec mój da wam prawdziwy chleb z nieba. Albowiem chlebem Bożym jest Ten, który z nieba zstępuje i życie daje światu.” ... Rzekli więc do Niego: „Panie, dawaj nam zawsze tego chleba!” Odpowiedział im Jezus: “Jam jest chleb życia. Kto do Mnie przychodzi, nie będzie łaknął; a kto we Mnie wierzy, nigdy pragnąć nie będzie. Ojcowie wasi jedli mannę na pustyni i pomarli. To jest chleb, który z nieba zstępuje: kto go spożywa, nie umrze. Ja jestem chlebem żywym, który zstąpił z nieba. Jeśli kto spożywa ten chleb, będzie żył na wieki. Chlebem, który Ja dam, jest moje ciało*

*za życie świata.”... Rzekł do nich Jezus: „Zaprawdę, zaprawdę,
powiadam wam: Jeżeli nie będziecie spożywali Ciała Syna
Człowieczego i nie będziecie pili Krwi Jego, nie będziecie mieli
życia w sobie. Kto spożywa moje Ciało i pije*

moją Krew, ma życie wieczne, a Ja go wskreszę w dniu ostatecznym. Ciało moje jest prawdziwym pokarmem, a Krew moja jest prawdziwym napojem. Kto spożywa moje Ciało i Krew moją pije, trwa we Mnie, a Ja w nim. Jak Mnie posłał żyjący Ojciec, a Ja żyję przez Ojca, tak i ten, kto Mnie spożywa, będzie żył przeze Mnie. To jest chleb, który z nieba zstąpił - nie jest on taki jak ten, który jedli wasi przodkowie, a poumierali. Kto spożywa ten chleb, będzie żył na wieki.” (J 6, 32-58)

Rozważanie: Jeśli chcesz doświadczyć Bożej Miłości, przyjmuj Eucharystię! Może nawet zobaczysz Boga na nowo i w nieoczekiwany sposób!

Pierwsza Msza Święta odbyła się nie w kościele, ale w domu. Święto Paschy było obowiązkowym corocznym świętem narodu żydowskiego. Ponad 1300 lat wcześniej Bóg pod przewodnictwem Mojżesza uwolnił Izraelitów z niewoli egipskiej. Bóg nakazał Izraelitom obchodzić to coroczne święto w domu w dziękczynieniu za Jego wybawienie. Podczas każdego z tych corocznych rytualnych posiłków rodzice składają w ofierze baranka, który będzie spożywany przy rodzinnym stole i opowiadają dzieciom historię o tym, jak Bóg wybawił ich z niewoli „Ręką potężną, wyciągniętym ramieniem,” ukazując, że trwa „Jego łaska na wieki.” (Ps 136, 12)

Podczas tego posiłku Jezus, nasz nowy Mojżesz, będzie świętował ze swoimi uczniami i zmieni całe znaczenie tego historycznego święta dziękczynienia. W ten posiłek liturgiczny wkłada całe swoje Ciało i Duszę, a za kilka krótkich godzin sam stanie się Barankiem ofiarnym; stanie się Ofiarą, której Krew zostanie przelana, aby nas uwolnić. W Ewangelii Jana (powyżej) Jezus mówi swoim uczniom: ***„Jeżeli nie będziecie spożywali Ciała Syna Człowieczego i nie będziecie pili Krwi Jego, nie będziecie mieli życia w sobie.”*** (J 6, 53) Wielu odeszło z niedowierzaniem. On składa Dar ofiarny z Siebie Samego, aby nas wybawić z niewoli i wprowadzić do nieba. Czy uczestniczymy we Mszy Świętej całymi sobą? Czy wierzymy

słowom naszego Pana?

Bogiem w zadziwiający sposób? Matka oddaje część swojego ciała, aby dać nowe życie swojemu mężowi i rodzinie. Jezus czyni to samo, przynosząc nowe życie - życie wieczne w nieoczekiwany sposób!

Zanim oddał się swoim apostołom jako Eucharystia podczas ostatniej wieczerzy, najpierw ich oczyścił, umywając im nogi, może nawet wysłuchał ich spowiedzi, jak to uczynił z Piotrem. Odrzucił również Judasza. Ważne jest, aby każdy z nas dobrze przygotował się do przyjęcia Ciała i Krwi Pańskiej, rezygnując na jakiś czas z jedzenia i picia, oczyszczając duszę, ciało, a nawet ubranie - i nigdy nie przyjmował Eucharystii, jeśli jest w stanie grzechu ciężkiego. Musimy zawsze przygotować się do przyjęcia Pana Boga przez pojednanie się z Nim, aby pokazać Mu nasz zamiar pokuty. Jezus powiedział: **„Jeśli cię nie umyję, nie będziesz miał udziału ze Mną”**. Również "przyjąć" Eucharystię nie oznacza "wziąć" Eucharystię. Należy raczej czekać na szafarza, a następnie pokornie przyjąć dar.

Jezus chce dać się nam cały, tak jak matka pragnie dać swojemu niemowlęciu 100% siebie. Pragnie dać swojemu niemowlęciu mleko, zrobione w niej z jej ciała i jej krwi. Niemowlę zostało całkowicie uformowane z ciała i krwi mamy. Jezus pragnie dać swoim naśladowcom całego Siebie. Tak, jak Jego Ojciec karmił Izraelitów na pustyni wodą ze skały i manną, chlebem z nieba, tak Jezus pragnie karmić i duchowo żywić swoich naśladowców po wsze czasy. W ten sposób dał im Siebie jako Chleb i Wino tradycyjnie spożywane w posiłku paschalnym: **„Następnie wziął chleb, odmówiwszy dziękczynienie połamał go i podał mówiąc, „To jest Ciało moje, które za was będzie wydane; to czyńcie na moją pamiątkę!” Tak samo i kielich po wieczerzy, mówiąc, „Ten kielich to Nowe Przymierze we Krwi mojej, która za was będzie wylana”**. (Łk 22, 19-20). My, chrześcijanie, musimy uwierzyć, że Eucharystia jest prawdziwie Ciałem i Krwią Jezusa i osobiście przyjąć Jego Dar z tą samą nieograniczoną Miłością, z jaką jest

udzielany. Wtedy będziemy patrzeć na Eucharystię i spotykać Boga w sposób budzący zdumienie.

Podstawa konsekracji: Naucz się kochać Maryję tak, jak Ona nas kocha. Jedno z najmocniejszych stwierdzeń na temat prawdziwej miłości podkreślił Św. Jan Paweł II w jego nauczaniu o teologii ludzkiego ciała:

“Przeciwieństwem miłości nie jest nienawiść, lecz pożądanie; wykorzystywanie drugiej osoby.” (46) Kiedy odwzajemniamy szczerzy dar miłości, wykorzystując drugą osobę do własnych, egoistycznych celów, wykorzystujemy, a nie kochamy. Ponieważ mamy mają dany przez Boga charyzmat uczenia swoich dzieci znaczenia prawdziwej miłości, otrzymały również duchową intuicję, która podpowiada im, jaka jest różnica między byciem kochanym a wykorzystywanym. Kiedy staramy się kochać Maryję, musimy nauczyć się kochać Ją tak, jak Ona kocha nas - ofiarnie i bezinteresownie. Podczas publicznej służby naszego Pana nie ma wątpliwości, że niektórzy szukali przyjaźni z Maryją jako sposobu na zbliżenie się do Jej sławnego Syna. Matka jest dana każdemu z nas jako doskonały plan Boga, aby nauczyć nas, jak kochać ją ofiarnie w tym samym duchu, w jakim ona nas kocha. Mamę i dziecko łączy jedność serc. Wystarczy popatrzeć, jak matka kocha swoje niemowlę i uczy je, jak kochać także ją. W ten sposób jesteśmy stworzeni przez Boga, aby nauczyć się drugiego wielkiego przykazania. Musimy żarliwie starać się kochać Maryję, z pokorą i łagodnością pozwolić, aby Ona nauczyła nas kochać tak, jak kocha ją Jezus. Gdy Jezus oddaje swoje Ciało i Krew podczas Ostatniej Wieczerzy - i jeszcze dzisiaj podczas każdej Mszy świętej - kocha nas ofiarnie, z pokorą i łagodnością. Gdy poświęcamy się Maryi i uczymy się szczerze Ją kochać, nasze serca łączą się z Ich Zjednoczonymi Sercami. W tym tkwi nadprzyrodzona moc poświęcenia Maryjnego.

Święci Patroni:

1. **Św. Kajetan (1480-1547)** „Poproś nieustannie Maryję Dziewicę, aby przyszła do ciebie ze swoim chwalebnym

Synem. Bądźcie odważni. Poproś Ją, by dała ci swego Syna, który w Najświętszym Sakramencie jest naprawdę Pokarmem twojej duszy. Ona chętnie

ci Go da.” (3)

2. **Św. Matka Teresa (1910-1997)** „Misją Maryi jest doprowadzenie nas, jak Jana i Marię Magdalenę, twarzą w twarz z miłością w Sercu Jezusa Ukrzyżowanego...Ponieważ Matka Boża była tam na kawalerii, wie wie, jak prawdziwa, jak głęboka jest Jego tęsknota za tobą i za biednymi.” (1)
3. **Św. Jan Paweł II (1920-2005)** „Powtarzanie Zdrowaś Maryjo w Różańcu daje nam udział w cudowności i przyjemności samego Boga: w radosnym zdumieniu uznajemy największy cud w historii.” (12)

Wyróżniająca się cnota: Jezus z wielką pokorą umywa nogi apostołom. Prosi, aby zaufali Mu w tym, co ma głosić i doświadczyli Boga w zadziwiająco nowy sposób pod postacią Eucharystii!

Przykazanie tygodnia: Siódme przykazanie: „*Nie będziesz kradł*”. (Wj 20,15) Jak możemy kochać bliźniego, jeśli bierzemy to, co jest jego, co nie należy do nas? „Siódme przykazanie zabrania niesprawiedliwego zabierania lub zatrzymywania dóbr bliźniego oraz krzywdzenia go w jakikolwiek sposób w odniesieniu do jego dóbr (...) nakazuje również poszanowanie prawa do własności osobistej.” (6, #2410) Niezależnie od tego, czy zabieramy cudzą własność, czy też szkodzimy czyjejś dobrej opinii poprzez plotki lub pomówienia, jest to kradzież. Św. Tomasz z Akwinu uczy, że kradzież jest najbardziej niebezpieczna, ponieważ „nawet, jeśli ktoś żałuje za ten grzech, niełatwo mu zadośćuczynić. Zawdzięczamy to obowiązкови restytucji i powinności naprawienia tego, jaką stratę poniósł prawowity właściciel. A wszystko to jest ponad obowiązkiem pokuty za sam grzech.” (13, 6 #2412)

Dzielenie się naszą wiarą z opiekunem i/lub z rodzicem: Czy każdego roku pamiętamy o dziękczynieniu Bogu za sposoby, w jakie nas zbawił i uwolnił? Czy angażujemy 100% siebie w

liturgiczną celebrację Mszy świętej, która jest pamiątką Ostatniej Wieczerzy? Czy wierzymy, że kiedy spożywamy ten chleb i pijemy to wino, spożywamy prawdziwe Ciało i Krew Jezusa?

Zadanie: Przeczytajcie wspólnie ten rozdział i przez następne siedem dni odmawiajcie codziennie na głos przynajmniej jedną dziesiątkę różańca z opiekunem lub z rodziną. Twój codzienny różaniec niech będzie żywym i nieustannym darem poświęconym Maryi - Ona to kocha i będzie ci błogosławić. Codziennie rano powtarzaj modlitwę konsekracyjną.

Codzienna modlitwa konsekracyjna

***Moja Królowo, moja Matko, całkowicie powierzam się Tobie;
i aby okazać Ci moje oddanie,
poświęcam Tobie tego dnia moje oczy,
moje uszy, moje usta, moje serce,
całą moją istotę bez zastrzeżeń.
Odkąd jestem Twój, moja dobra Matko, zachowaj mnie,
weź mnie na własność i strzeż mnie jako swojej własności.
Amen. (24)***

Notatki:

Trzecie przyrzeczenie

Ja, _____ przyrzekam Ci Matko Boża, że przez następne 5 tygodni z moim Opiekunem i/lub członkami rodziny będę poznawać Pismo Święte i codziennie odmawiać na głos przynajmniej jedną dziesiątkę Różańca Świętego.

Proszę Cię, Matko, abyś nauczyła mnie kochać Ciebie tak, jak Ty mnie kochasz. Pragnę z Twoją pomocą nauczyć się, jak kochać Boga i bliźniego zgodnie z wolą Bożą. Modlę się o to w Imię Ojca, Syna i Ducha Świętego. Amen.

Podpisane i opatrzone datą przez kandydata: _____

Opiekun _____

Tydzień 11

Agonia w ogrodzie

Owoc Ducha: Żal za grzechy (10)

Pismo Święte: Agonia w ogrodzie.

Wtedy przyszedł Jezus z nimi do ogrodu, zwanego Getsemani, i rzekł do uczniów, "Usiądźcie tu, Ja tymczasem odejdę tam i będę się modlił." Wziąwszy z sobą Piotra i dwóch synów Zebedeusza, począł się smucić i odczuwać trwogę. Wtedy rzekł do nich, "Smutna jest moja dusza aż do śmierci; zostańcie tu i czuwajcie ze Mną!."

I odszedłszy nieco dalej, upadł na twarz i modlił się tymi słowami: "Ojcze mój, jeśli to możliwe, niech Mnie ominie ten kielich! Wszakże nie jak Ja chcę, ale jak Ty."

Potem przyszedł do uczniów i zastał ich śpiących. Rzekł więc do Piotra: "Tak, jednej godziny nie mogliście czuwać ze Mną? Czuwajcie i módlcie się, abyście nie ulegli pokusie; duch wprawdzie ochoczy, ale ciało słabe». Powtórnie odszedł i tak się modlił, "Ojcze mój, jeśli nie może ominąć Mnie ten kielich, i muszę go wypić, niech się stanie wola Twoja!" Potem przyszedł i znów zastał ich śpiących, bo oczy ich były senne.

Zostawiwszy ich, odszedł znowu i modlił się po raz trzeci, powtarzając te same słowa. Potem wrócił do uczniów i rzekł do nich, "Śpicie jeszcze i odpoczywacie? A oto nadeszła godzina i Syn Człowieczy będzie wydany w ręce grzeszników. Wstańcie, chodźmy! Oto blisko jest mój zdrajca." (Mt 26, 36-46)

Rozważanie: Stójcie na straży, czuwajcie i módlcie się, abyście nie ulegli pokusie. Kolejny zestaw pięciu medytacji różańca - tajemnic bolesnych - dotyczy tajemnicy cierpienia. W życiu każdego człowieka są chwile radosne i smutne. W czasach Jezusa naród żydowski myślał, że wszyscy, którzy cierpią w życiu, są karani przez Boga, ale Jezus pokazał nam, że to nieprawda! On, który był bez grzechu i który był umiłowanym Synem Ojca, bardzo cierpiał, podobnie jak Jego Niepokalana Matka. Podczas drogi krzyżowej Jezus pokazał nam, jak powinniśmy zamienić cierpienie w piękne i twórcze dzieło ofiarnej miłości i miłosierdzia, tak jak może to uczynić matka, cierpiąca za swoje ukochane dziecko, gdy trudzi się, by je urodzić. W czasie drogi krzyżowej widzimy, jak Jezus zatrzymywał się, by służyć wielu ludziom. Wszyscy ludzie doświadczają cierpienia, ale Jezus uczy nas, jak zaufa Mu, aby nasze smutki zamienił w potężny dar ofiarny miły Bogu.

Jezus stał się Barankiem Bożym, który miał zostać złożony w ofierze za grzechy całego narodu. Adam był sprawdzany w ogrodzie Eden przez szatana i nie udało mu się ochronić Ewy przed szatanem i grzechem, mimo że otrzymał przestrożę od Boga, aby "strzeżł ogrodu". (26) Jezus jest kuszony w ogrodzie przez szatana, ale uda mu się ochronić Jego Oblubienicę, czyli Kościół. Dlaczego szatan najpierw podszedł do Ewy? Być może wiedział, że Bóg stworzył Ewę, aby pomóc całej rodzinie nauczyć się dwóch wielkich przykazań, które są kluczami do Serca Boga i życia wiecznego z Nim.

Czy możesz sobie wyobrazić więźnia, który ma umrzeć rano? Czy mógłby spać poprzedniej nocy? Apostołowie śpią, ponieważ naprawdę nie są przygotowani na to, co ma nastąpić. Jeśli myślimy, że szatan nie istnieje, może nas zaskoczyć. Ale jeżeli jesteśmy przytomni i czujni, możemy być przygotowani życiowe próby. Jezus mówi im, aby się czuwali i modlili, aby nie przegrali

tej walki ze złem. Musimy być mężczyznami i kobietami, którzy w codziennej modlitwie i w codziennym czuwaniu czekają na działanie Ducha Świętego. Jak możemy to zrobić w praktyczny sposób?

Wspaniałym celem jest próba poświęcenia 10% naszych godzin po przebudzeniu na jakąś formę modlitwy w ciągu dnia. To jest około 6 minut na godzinę. Rozpocznij dzień od modlitwy porannego ofiarowania i modlitwy konsekracyjnej, spędzając kilka spokojnych chwil z Panem Bogiem. Odmawiaj codziennie część różańca, tak jak prosi o to Matka Boża. Możemy się nim modlić podczas spaceru lub ćwiczeń fizycznych, albo gdy dojeżdżamy do pracy lub do szkoły. Cotygodniowa Msza święta jest wymagana przez Kościół, natomiast codzienna Msza święta jest wspaniałą dyscypliną, jeśli pozwala na to nasz harmonogram dnia. Podobnie jest z kilkuminutowym odwiedzaniem Pana Eucharystycznego w kościele w ciągu tygodnia. Spędzenie godziny na adoracji przed wystawioną Eucharystią o każdej porze dnia i nocy jest wspaniałym nabożeństwem. Południe to dobry czas na modlitwę Anioł Pański, a godzina trzecia po południu jest idealna na Koronkę do Miłosierdzia Bożego. Wreszcie wieczór jest najlepszy na codzienny rachunek sumienia i modlitwę do naszego Anioła Stróża. (załącznik) Zalecana jest comiesięczna spowiedź.

Ten modlitewny dar dla Jezusa za pośrednictwem Maryi umocni twoją wiarę, pomoże ci wzrastać w cnotach i otworzy cię na tak wiele błogosławieństw, że nigdy nie będziesz w stanie ich zliczyć. Dzięki tej dyscyplinie modlitewnej wszystkie swoje cierpienia zamienisz w ofiarę miłą Bogu składaną za grzechy swoje oraz innych. Po prostu oddaj wszystkie swoje modlitwy, prace, radości i cierpienia Jezusowi przez Maryję. Staraj się przez całe życie, aby modlitwa była lepsza. Zaczynaj zwyczajnie i pozwól, aby Maryja pomogła ci ją rozwijać z czasem. Nigdy nie przestawaj się

modlić!!!

Podstawa konsekracji: Stań się "narzędziem" miłości Maryi. Wielu świętych, a zwłaszcza św. Maksymilian Kolbe, pragnęło stać się narzędziem w rękach Maryi dla zbawienia dusz. (20) To nie to samo, co "bycie wykorzystywanym" przez kogoś innego wbrew swojej woli, jak to omawialiśmy w ostatniej Tajemnicy. Stanie się narzędziem Maryi jest darem z wolnej woli, który ofiarowujemy Jej codziennie, a który Ona chętnie przyjmuje. Ona wie, czego potrzebujemy, zna nasze zamiary modlitewne i wie, że

chcemy pomóc Jej w ratowaniu biednych dusz, Jej zagubionych dzieci. Jest to najpiękniejszy dar, który jest bardzo polecany przez wielu świętych. Powiększa on nasze własne zamiary modlitewne; trzeba jednak dawać Maryi to przyzwolenie codziennie przy porannej modlitwie.

Święci Patroni:

1. **Św. Albert Wielki (1193-1280)** „Po Jezusie Chrystusie Boska Matka była najdoskonalsza w modlitwie ze wszystkich, którzy kiedykolwiek byli lub kiedykolwiek będą. Modlitwa Maryi była nieustanna i wytrwała!” (3)
2. **Św. Ludwik Grignon de Montfort (1673-1716)** „Podczas swojego ziemskiego życia Maryja żyła w nieustannej modlitwie. Dlatego wszyscy, którzy są Jej oddani, muszą się modlić - i to nieustannie.” (3)
3. **Św. Józef Maria Escriva (1902-1975)** „Czy chcesz pokochać Matkę Bożą? W takim razie poznaj Ją. W jaki sposób? Przez odmawianie Jej Różańca.” (27)

Wyróżniająca się cnota: Jezus, Syn Boży, okazuje wielką pokorę i miłosierdzie, umywając nogi swoim uczniom. My musimy Go naśladować i możemy to uczynić tylko dzięki Jego łaskom.

Przykazanie tygodnia: Ósme przykazanie: ***„Nie będziesz mówił przeciw bliźniemu twemu kłamstwa jako świadek”***. (Wj 20, 16) „Ósme przykazanie zabrania przeinaczania prawdy w naszych relacjach z innymi. Ten moralny nakaz wypływa z powołania świętego ludu do dawania świadectwa o swoim Bogu, który jest prawdą i chce prawdy.” (6, #2464) Jeśli jesteśmy miłosierni w naszych myślach, nie będziemy niemiłosierni w naszych słowach i czynach; w ten sposób wszystko wypływa z naszego serca. Św. Jakub przekazuje nam w Piśmie Świętym: ***„Języka natomiast nikt z ludzi nie potrafi okiełznać - to zło niestateczne, pełne***

zabójczego jadu. Przy jego pomocy wielbimy Boga i Ojca i nim przeklinamy ludzi, stworzonych na podobieństwo Boże. Z tych samych ust wychodzi błogosławieństwo i przekleństwo. Tak być nie może, bracia moi.” (Jk 3, 7-10) Wiele grzechów przeciwko temu przykazaniu przechodzi z pokolenia na pokolenie, więc kiedy walczymy z nimi we własnych sercach, korzystają na tym również nasze dzieci i wnuki.

Dzielenie się naszą wiarą z opiekunem i/lub z rodzicem: Jak możemy wydłużyć nasz czas modlitwy, aby 10% wszystkich godzin naszej aktywności oddawać Panu Bogu w modlitwie?

Zadanie: Przeczytajcie wspólnie ten rozdział i przez następne siedem dni odmawiajcie codziennie na głos przynajmniej jedną dziesiątkę różańca z opiekunem lub z rodziną. Twój codzienny różaniec niech będzie żywym i nieustannym darem poświęconym Maryi - Ona to kocha i będzie ci błogosławić. Codziennie rano powtarzaj modlitwę konsekracyjną.

Codzienna modlitwa konsekracyjna

„O Maryjo, powierzam się w Twoje ręce. Oddaję Ci moje ciało i moją duszę, moje myśli i czyny, moje życie i moją śmierć. Pomóż mi kochać Jezusa ponad wszystko. O Maryjo, zawierzam się całkowicie Bogu przez Twoje ręce i tak jak Ty chcę wypełnić Jego Wolę. Proś za mną, bym wytrwał w tym postanowieniu.”
(o. Karol G. Fehrenbach CSsR) (3)

Notatki

Tydzień 12

Biczowanie przy słupie

Owoc Ducha: Czystość (10)

Pismo Święte: Piłat ponownie ich zapytał: „Cóż więc mam uczynić z tym, którego nazywacie Królem Żydowskim?” Odpowiedzieli mu krzykiem, „Ukrzyżuj Go.”

Piłat odparł „Cóż więc złego uczynił?” Lecz oni jeszcze głośniej krzyczeli, „Ukrzyżuj Go!”

Wtedy Piłat, chcąc zadowolić tłum, uwolnił Barabasa, Jezusa zaś kazał ubiczować i wydał na ukrzyżowanie. (Mk 15, 12-15)

Rozważanie: Żyj chwilą obecną. W chwili obecnej znajdziesz łaskę, by znieść cierpienie.

Pierwszą rzeczą, jaką żydzi robili po przekazaniu baranka paschalnego kapłanom na ofiarę, było oskórowanie go i oddanie skóry arcykapłanowi jako zapłaty za jego służbę. (28) Jezus został "ubiczowany" 40 biczami, do których dołączone były ostre części kości. Tak zostały zaprojektowane przez Rzymian, aby rozrywać skórę i zadawać wielki ból. Biczowanie było wykonywane publicznie, zgodnie z prawem rzymskim, a liczba batów starannie regulowana. Niektórzy mężczyźni umierali podczas biczowania, ponieważ ból był nie do zniesienia. Jezus, nagi i pozbawiony wszelkiej godności, musiał publicznie poddać się biczowaniu. Baranek paschalny był martwy, kiedy został oskórowany, a Jezus był żywy. Zniósł to dla ciebie i dla mnie. Grzech ma bardzo poważne

skutki, ponieważ jest bardzo poważny.

Czy jesteśmy gotowi stanąć w obronie Jezusa? On za nas został publicznie upokorzony, wyszydzany i ubiczowany. W Piśmie Świętym

powiedział: ***„Do każdego więc, który się przyzna do Mnie przed ludźmi, przyznam się i Ja przed moim Ojcem, który jest w niebie. Lecz kto się Mnie zaprze przed ludźmi, tego zaprę się i Ja przed moim Ojcem, który jest w niebie.”*** (Mt 10, 32-33)

Wyobrażając Wyobrażając sobie tę scenę naszym umysłem, gdy modlimy się w tą dziesiątką różańca, możemy pomyśleć o kilku lekcjach. Św. Tomasz z Akwinu uczy nas, abyśmy w każdej scenie zadawali sobie pytanie, co Jezus robi, a czego nie robi. On nie ucieka ani nie próbuje walczyć. Dziękuje swojemu Ojcu, przebacza swoim wrogom i cierpliwie ufa, że Ojciec go uratuje. Jezus składa tę ofiarę Bogu jako całkowity dar z Siebie dla nas wszystkich. (29)

Maryja widziała Jego biczowanie i w każdej chwili łączyła swoje cierpienie z Jego cierpieniem. Musiała też nieustannie przebaczać Jego mordercom, co jest zadaniem o wiele trudniejszym. Gdy połączymy nasze serca ze Zjednoczonymi Sercami Jezusa i Maryi, możemy doświadczyć trochę ich bólu, gdy modlimy się tą tajemnicą lub widzimy jej rekonstrukcję w filmach.

Podstawa konsekracji: Żyj w chwilą obecną. Poproś Maryję, aby utrzymywała nas w chwili obecnej, gdy odmawiamy różaniec. Kiedy odczuwamy ból lub znajdujemy się w niekomfortowej sytuacji, mamy tendencję do uciekania od chwili obecnej poprzez wybieganie myślami w przyszłość lub przeszłość. Mamy również tendencję do używania środków spożywczych, alkoholu lub narkotyków, aby próbować uciec od obecnej bolesnej rzeczywistości. Kiedy to robimy, tracimy możliwość korzystania z Bożych łask, które są przeznaczone specjalnie dla nas, aby pomóc nam przetrwać tę chwilę. Biskup Fulton Sheen powiedział kiedyś: „Demoniczne jest unikanie krzyża”. Jezus podczas biczowania opiera się tej ludzkiej skłonności. Przyjmuje każde uderzenie bicia jako dar od Ojca. Jest w chwili obecnej i nie marnuje Bożych łask ofiarowanych przez Niebo, aby przetrwać biczowanie. Mówi "tak" każdej

obecnej chwili i daje nam przykład, który powinniśmy naśladować.

Czy będąc na Mszy Świętej lub odmawiając modlitwy, pozwalamy naszym umysłom błędzić? Czy walczymy z tymi rozproszzeniami, czy pozwalamy sobie przegapić Boży dar? Każda chwila obecna jest całkowicie wyjątkowa i nigdy się nie powtórzy. Nasze dobrze przeżyte chwile złożą się na naszą wieczność.

Poproś Serce Maryi i Serce Jezusa o pomoc i łaskę docenienia każdej chwili. Pokorna wdzięczność jest zawsze właściwą odpowiedzią na każdą obecną chwilę.

Pomyśl o Maryi spędzającej czas z Dzieciątkiem Jezus. Wychowywanie wymaga od nas skupienia w stu procentach na potrzebach tych hałaśliwych, ale bezbronnych niemowląt. Jeśli zaczniemy marzyć, skupiając się na przyszłości lub przeszłości, dziecko może zrobić coś, co może mu zaszkodzić. Maryja poświęca 100% uwagi Dzieciątku Jezus w każdej chwili. Nic nie jest dla Niej ważniejsze. Każda chwila jest oddana potrzebom Jezusa, a Ona otrzymuje łaskę rozeznania, by dokładnie wiedzieć, czego On potrzebuje. W tej sytuacji Matka Boża składa Jezusowi całkowity dar z siebie. Aktywnie wstawia się również przed Bogiem, abyśmy otrzymali to, czego potrzebujemy. Maryja jest Matką wszystkich, więc w niebie może spędzać czas z każdym osobiście i jednocześnie, ponieważ w niebie nie ma ograniczeń czasowych ani przestrzennych.

Na zakończenie każdej dziesiątki mówimy: "Chwała Ojcu... ", niezależnie od tego, czy są to tajemnice radosne czy bolesne. Ta modlitwa wzywa nas do wdzięczności za wszystkie chwile w naszym życiu. Łącząc nasze serca z Sercami Jezusa i Maryi w konsekracji Maryjnej, otrzymamy potrzebne łaski, aby wytrwać w chwili obecnej i otrzymamy mądrość, aby zobaczyć powód każdego krzyża, który obejmujemy.

Święci Patroni:

1. **Św. Katarzyna ze Sieny (1347-1380)** „Zwróćcie się do tej drogiej Maryi, która jest Matką Miłosierdzia. Ona wprowadzi cię

w obecność swego Syna i użyje swego matczynego wstawiennictwa u Niego w twoim imieniu, aby On był wobec ciebie miłosierny.” (3)

2. **Św. Maksymilian Kolbe (1894-1941)** „Przed wszystkim musimy oddać siebie dla Niepokalanej, aby w nas i przez nas mogła działać w innych. Zbliźmy się do Niej i naśladowmy Jej cnoty, abyśmy zasłużyli na oglądanie Jej przez całą wieczność.” (20)
3. **Św. Jan Paweł II (1920-2005)** „Rodzina, która modli się razem, pozostaje razem. Różaniec Święty, zgodnie z odwieczną tradycją, okazał się szczególnie skuteczny jako modlitwa jednocząca rodzinę. Poszczególni członkowie rodziny, zwracając swój wzrok do Jezusa, zyskują również zdolność patrzenia sobie w oczy, porozumiewania się, okazywania solidarności, przebaczenia sobie nawzajem i dostrzegania, że ich przymierze miłości odnawia się w Duchu Bożym.” (12)

Wyróżniająca się cnota: Współczujemy Jezusowi, kiedy dobrowolnie i wytrwale znosi biczowanie przy słupie.

Przykazanie tygodnia: Dziewiąte przykazanie: **„Nie będziesz pożądał żony bliźniego twego. Każdy, kto pożądliwie patrzy na kobietę, już się w swoim sercu dopuścił z nią cudzołóstwa.”** (Wj 20, 17; Mt 5, 28; 6, #2514) Pożądanie zawsze zaczyna się w sercu i płynie do naszych działań. Aby oswoić grzechy nieczystości, musimy nawrócić nasze serca. Nasza Niepokalana Matka pomoże nam, jeśli ją poprosimy. Nowoczesne media prowadzi totalną wojnę przeciwko naszym sercom w odniesieniu do grzechów przeciwko temu przykazaniu. Musimy najpierw kontrolować nasze oczy, zwłaszcza gdy są one skupione na nieczystych obrazach. Ci, którzy nie biorą ślubu, ale żyją razem bez duchowych korzyści płynących z małżeństwa, pozbawiają się łask, aby bronić się przed grzechami, które naruszają to przykazanie.

Dzielenie się naszą wiarą z opiekunem i/lub z rodzicem: Gdy kierujemy samochodem, jesteśmy zobowiązani do skupienia się na drodze, która jest bezpośrednio przed nami; nie możemy być zajęci myśleniem o drodze, która właśnie minęła lub o drodze, która dopiero się pojawi. Czy wypowiadając modlitwy lub uczestnicząc we Mszy świętej uciekasz od chwili obecnej? Czy Jezus był rozproszony podczas swojej najpotężniejszej modlitwy - ukrzyżowania? Absolutnie! Jak zwalczasz te rozproszenia i pozostajesz w chwili obecnej, korzystając z łask, które daje ci niebo?

Zadanie: Przeczytajcie wspólnie ten rozdział i przez następne siedem dni odmawiajcie codziennie na głos przynajmniej jedną dziesiątkę różańca z opiekunem lub z rodziną. Twój codzienny różaniec niech będzie żywym i nieustannym darem poświęconym Maryi - Ona to kocha i będzie ci błogosławić. Codziennie rano powtarzaj modlitwę konsekracyjną.

Codzienna modlitwa konsekracyjna

„O Maryjo, powierzam się w Twoje ręce. Oddaję Ci moje ciało i moją duszę, moje myśli i czyny, moje życie i moją śmierć. Pomóż mi kochać Jezusa ponad wszystko. O Maryjo, zawierzam się całkowicie Bogu przez Twoje ręce i tak jak Ty chcę wypełnić Jego Wolę. Proś za mną, bym wytrwał w tym postanowieniu.”
(o. Karol G. Fehrenbach CSsR) (3)

Notatki:

Tydzień 13

Ukoronowanie cierniem

Owoc Ducha: Odwaga (10)

Pismo Święte: *Wówczas Piłat zabrał Jezusa i kazał Go ubiczować. A żołnierze, upłótszy koronę z cierni, włożyli Mu ją na głowę i okryli Go płaszczem purpurowym. Potem podchodzili do Niego i mówili, „Witaj, Królu żydowski!” i policzkowali Go.*

A Piłat ponownie wyszedł na zewnątrz i przemówił do nich „Oto wyprowadzam go wam na zewnątrz, abyście poznali, że ja nie znajduję w nim żadnej winy.” Jezus więc wyszedł na zewnątrz w koronie cierniowej i płaszczu purpurowym. Piłat rzekł do nich, „Oto Człowiek”.

Gdy Go ujrzeni arcykapłani i słudzy, zawołali, „Ukrzyżuj! Ukrzyżuj!” Rzekł do nich Piłat, „Zabierzcie go i sami ukrzyżujcie! Ja bowiem nie znajduję w nim winy”. (J 19, 1-6)

Rozważanie: Ofiaruj cały ból* Jezusowi i Maryi jako zadośćuczynienie za grzeszników, pozostając wdzięcznym za każdą obecną chwilę. *(Wszystkie celowe nadużycia należy zgłaszać rodzicom lub uprawnionym organom)

Akt biczowania naszego Pana był formą rzymskiej kary, która była wykonywana według ścisłych zasad i publicznie, gdzie wszyscy mogli być świadkami. Tak więc Jezus otrzymał w miejscu publicznym z góry określoną liczbę uderzeń różgami i biczami. Jednak ukoronowanie cierniem i szydzenie przez żołnierzy odbyło

się w innym, mniej publicznym miejscu, np. w baraku lub łaźni, gdzie żołnierze myli go po biczowaniu na kolejne publiczne spotkanie z Piłatem. To wydarzenie najprawdopodobniej było swobodną zabawą, w której żołnierze bez

żadnego nadzoru dręczyli i wyśmiewali Jezusa. Rzymscy żołnierze nie mieli miłości do narodu żydowskiego. To ukoronowanie cierniem musiało być "wyczerpujące"; słowo to pochodzi od łacińskiego słowa oznaczającego krzyż. Wyobraź sobie okrucieństwo i nienawiść, które zostały wylane na naszego Pana. On cierpiał to wszystko za nas wszystkich. My na to zasłużyliśmy, a On nie.

Oprócz bólu fizycznego musimy pamiętać o bólu psychicznym, którego wszędzie ludzie doświadczają, spowodowanym chorobami psychicznymi, nieszczęśliwymi relacjami czy utratą bliskich. Jaki jest najlepszy sposób, aby pocieszyć naszego Pana i podziękować mu, że wycierpiał to wszystko dla nas? Ukoronuj Go na Króla swojego serca, abyś mógł przeżyć swoje życie z Nim jako swoim Panem i Zbawicielem. Matka Boża, która nauczyła Dzieciątka Jezus, jak kochać, nauczy nas również kochać tak jak Jezus. Jeśli poprosimy ich, zachowają nas w łasce Bożej. Poprośmy ich dzisiaj.

Podstawa konsekracji: Poddaj się wszelkiemu bólowi, czy to fizycznemu, duchowemu czy emocjonalnemu. Nie narzekajcie, ale ofiarujcie go jako dar dla Jezusa przez Matkę Bożą, która powiększy wasze ofiary i uratuje biedne dusze. Możemy brać leki, gdy jesteśmy chorzy lub cierpimy, a mimo to trzeba ofiarować to wszystko jako dar. Mówimy o tym w naszych codziennych modlitwach poświęcenia maryjnego. Starajmy się żyć tą zasadą, gdyż tak właśnie postąpiłby Chrystus, gdy żołnierze Go koronowali i wyśmiewali. Naśladujemy Jezusa, który wszystkie swoje cierpienia oddał, bez narzekania, za każdego z nas, także za swoją Matkę. Pismo Święte mówi: *„Po tym poznaliśmy miłość, że On za nas oddał życie swoje; i my winniśmy życie oddawać za braci”*. (1 J 3, 16) Maryja jest dla nas przykładem do naśladowania. Tak właśnie czyniła, gdy szła drogą krzyżową ze swoim Synem, żyjąc zgodnie z Pismem Świętym: *„Abyście dali ciała swoje na ofiarę żywą...”*. (Rz 12, 1)

Święci Patroni:

1. **Papież Benedykt XV (1854-1922)** „Maryja ofiarowała swego syna hojnie, w ofierze, aby zaspokoić sprawiedliwość Boga.

Stąd możemy prawdziwie powiedzieć, że współdziałała w zbawieniu rodzaju ludzkiego wraz z Chrystusem.” (3)

2. **Św. Maksymilian Kolbe (1894-1941)** „Krzyż jest szkołą miłości. Pamiętajmy, że miłość żyje i zasila się ofiarami... Najkrótszą drogą do zbawienia duszy jest natchnąć ją, by dokonała lub wycierpiała choć coś, choćby najmniejszego dla Niepokalanej, najłaskawszej Królowej nieba i ziemi z woli Boga Wszechmogącego.” (20, strony 108, 69)
3. **Św. Jan Paweł II (1920-2005)** „Modlitwa różańca to przekazanie naszych ciężarów miłosiernym Sercom Chrystusa i Jego Matki.” (12)

Wyróżniająca się cnota: Jezus modli się za swoich wrogów nawet wtedy, gdy oni, szydząc z Niego, koronują Go cierniami.

Przykazanie tygodnia: Dziesiąte przykazanie: **„Nie będziesz pożądał rzeczy bliźniego twego (...) Bo gdzie jest twój skarb, tam będzie i serce twoje”**. (Wj 20, 17; Mt 6, 21) Dziesiąte przykazanie rozwija i uzupełnia dziewiąte, które dotyczy pożądliwości ciała. Zabrania pożądania dóbr drugiego człowieka, które jest przyczyną kradzieży, rozboju i oszustwa, których zabrania siódme przykazanie. „Pożądliwość oczu” prowadzi do przemocy i niesprawiedliwości zakazanej przez piąte przykazanie. Chciwość, podobnie jak cudzołóstwo, ma swoje źródło w bałwochwalstwie zakazanym przez trzy pierwsze przepisy Prawa. Dziesiąte przykazanie dotyczy intencji serca; wraz z dziewiątym **podsumowuje wszystkie przykazania Prawa**. (6,#2534; 1 Jan 2, 16; 2 Mch 2, 2; Mdr 14, 12) Niektóre wcześniejsze katechizmy grupują dziewiąte i dziesiąte przykazanie razem i stwierdzają, że "to, co jest nakazane w tych dwóch przykazaniach, sprowadza się do tego, że aby zachować poprzednie przykazania, musimy szczególnie uważać, aby nie pożądać. Kto bowiem nie pożąda, będąc zadowolony z tego, co ma, nie będzie pragnął tego, co należy do

innych, lecz będzie się radował z ich pomyślności, oddając chwałę Bogu.” (13)

Dzielenie się naszą wiarą z opiekunem i/lub z rodzicem: Jakiej wartości doświadczyłeś osobiście, składając w darze Jezusowi lub Maryi urazę, niewygodę lub zniewagę? Jak ofiarowanie daru powiększa modlitwy? Bądź wdzięczny za każdą chwilę swojego dnia, gdy robisz swój codzienny Rachunek Sumienia.

Zadanie: Przeczytajcie wspólnie ten rozdział i przez następne siedem dni odmawiajcie codziennie na głos przynajmniej jedną dziesiątkę różańca z opiekunem lub z rodziną. Twój codzienny różaniec niech będzie żywym i nieustannym darem poświęconym Maryi - Ona to kocha i będzie ci błogosławić. Codziennie rano powtarzaj modlitwę konsekracyjną.

Codzienna modlitwa konsekracyjna

„O Maryjo, powierzam się w Twoje ręce. Oddaję Ci moje ciało i moją duszę, moje myśli i czyny, moje życie i moją śmierć. Pomóż mi kochać Jezusa ponad wszystko. O Maryjo, zawierzam się całkowicie Bogu przez Twoje ręce i tak jak Ty chcę wypełnić Jego Wolę. Proś za mną, bym wytrwał w tym postanowieniu.” (o. Karol G. Fehrenbach CSSR) (3)

Notatki:

Tydzień 14

Dźwiganie krzyżowa

Owoc Ducha: Cierpliwość (10)

***Pismo Święte:** Zabrali zatem Jezusa. A On sam dźwigając krzyż wyszedł na miejsce zwane Miejscem Czaszki, które po hebrajsku nazywa się Golgota. (J 19, 17)*

Piłat więc zawyrokował, żeby ich żądanie zostało spełnione. Uwolnił im tego, którego się domagali, a który za bunt i zabójstwo był wtrącony do więzienia; Jezusa zaś zdał na ich wolę.

Gdy Go wyprowadzili, zatrzymali niejakiego Szymona z Cyreny, który wracał z pola. Włożyli na niego krzyż, aby go niósł za Jezusem.

A szło za Nim mnóstwo ludu, także kobiet, które zawodziły i płakały nad Nim.

Lecz Jezus zwrócił się do nich i rzekł: "Córki jerozolimskie, nie płaczcie nade Mną; płaczcie raczej nad sobą i nad waszymi dziećmi! Oto bowiem przyjdą dni, kiedy mówić będą: „Szczęśliwe niepłodne łona, które nie rodziły, i piersi, które nie karmiły"

Wtedy zaczną wołać do gór: 'Padnijcie na nas!' i do pagórków: 'Przykryjcie nas!'

*Bo jeśli z zielonym drzewem to czynią, cóż się stanie z suchym?"
Prowadzono też innych dwóch złoczyńców, aby ich z Nim stracić.
(Łk 25-31)*

Rozważanie: „Potem mówił do wszystkich: *„Jeśli ktoś chce iść za Mną, niech się zaprze samego siebie, niech co dnia bierze krzyż swój i*

niech Mnie naśladowe." (Mt 16, 24; Łk 9, 23) Jezus niesie swój ciężar, idąc ku śmierci. Po drodze spotyka wielu i błogosławi, zarówno przyjaciół jak i wrogów, pomimo agonii. ***„A szło za Nim mnóstwo ludu, także kobiet, które zawodziły i płakały nad Nim.”*** Niektórzy wyznawcy błogosławia Go, jedni pomagają dźwigać krzyż, inni wyrażają wdzięczność miłosierdziem i współczującymi łzami. Niektórzy z nich są obecnie świętymi lub zostali zapamiętani z powodu ich wiary: Weronika, Jan, Maria Magdalena, dobry łotr i centurion Longinus. Rada Jezusa dla płaczących matek jest powołaniem matek na przestrzeni wieków - modlić się za swoje dzieci i ofiarować cierpienie Bogu za swoje rodziny. Wysiłki niechętnego Szymona z Cyreny, który pomógł Jezusowi nieść krzyż, miały pozytywny wpływ na jego dwóch synów, Aleksandra i Rufusa, którzy stali się chrześcijanami w pierwszym wieku i pierwsi oficjalnie potwierdzili prawdę o ukrzyżowaniu.

Jezus upada trzy razy. Te upadki dodają nam otuchy, kiedy zgrzeszymy. On zna nasz ból i zawsze będzie przy nas, by pomóc nam się podnieść, niezależnie od tego, jak często upadniemy. Jesteśmy w tej samej podróży przez życie w kierunku miejsca wiecznego odpoczynku. To, jak odważnie przyjmujemy nasze krzyże, jak błogosławimy Boga i ludzi, których spotykamy po drodze, i jak jesteśmy błogosławieni przez jednych, a obrażani przez innych - to wszystko jest częścią naszego losu. Nasze życie nie może być łatwe. Wspinamy się na górę razem ze świętymi i musimy szukać pomocy i sensu na każdym zakręcie drogi.

Najbardziej poruszające jest spotkanie z Maryją, która Go urodziła i oddała światu, gdy był w wieku 30 lat. Scena ta ukazuje potęgę Zjednoczonych Serc i siłę konsekracji Maryjnej, która płynie z mocy Bożej. Maryja, zawsze zjednoczona Sercem z Nim, idzie za Jezusem, przemierza tę drogę razem z Nim, pocieszając Go i wspierając.

„Emmanuel, Bóg z nami.” Kiedy Jezus i Maryja, zjednoczeni w Sercu,

modlą się razem, Boskość łączy Ich ze sobą, przynosząc łaskę i moc. Kiedy Jezus upada, Maryja chce Go chwycić. Kiedy przybijają Go do krzyża, czuje Ona każdy gwóźdź. Kiedy wisi nagi na krzyżu, Ona zakrywa go swoim welonem. Kiedy zdejmują Jego ciało i podają Jej, obejmuje Go i

płacze. Zbawiciel świata, Jej Dziecko, dane przez Boga, zostało wyrwane z Jej Serca. Jak każda matka cierpi razem z Nim, patrząc jak Jej Dziecko umiera brutalną i niesprawiedliwą śmiercią. Ale wie też, że odniósł On wielkie zwycięstwo dla swoich dzieci, przyniósł wielką wolność i nowe życie - życie wieczne. Przez śmierć przychodzi nowe życie. Pozwól, aby Maryja szła obok ciebie na twojej drodze życia, zapraszaj Ją codziennie do swojego serca i rodziny i obserwuj, jak działa i kocha. Daj Jej dzisiaj pozwolenie! Nigdy nie będzie końca relacji dziecka z Matką!

Tak jak Jezus idzie na Kalwarię, tak i my podążamy drogą naszego życia. Musimy żyć chwilą obecną, wypełniać wolę Bożą, wykonywać swoje obowiązki, mieć na uwadze znaki ostrzegawcze, nie krzywdzić bliźnich, iść naprzód. Musisz kochać Boga i bliźniego. Skup się na chwili obecnej i pozwól, by wola Boża dyktowała przyszłość. Nie myśl, co będzie dalej i gdzie jest nasz ostateczny cel? Zaufaj Bogu, który zajmie się przyszłością, i skup się na teraźniejszości. Rób to dobrze, a wszystko będzie dobrze.

Pan Jezus ukazał się św. Bernardowi z Clairvaux (1090-1153) i pouczył go o ranie na Swoim ramieniu, która była źródłem wielkiego bólu, gdy niósł krzyż. (30) Nasz Pan pragnie, abyśmy czcili tę ranę w naszych modlitwach. Powiedział św. Bernardowi, że czyniąc to, uzyskamy przebaczenie naszych grzechów.

Wskazówka dotycząca modlitwy: Tajemnice bolesne różańca nabierają jeszcze większego znaczenia podczas odmawiania drogi krzyżowej.

Podstawa konsekracji: Idź za Jezusem w każdym czasie. Widzimy Maryję idącą za naszym Panem na Kalwarię. Zjednoczeni w Sercu. Ona cierpi z Nim, a On cierpi za Nią i z Nią. Poproś Ją, aby nauczyła cię, jak iść za Jezusem, tak jak Ona to robi. Przyprowadziła do boku ukrzyżowanego Chrystusowego św. Jana i św. Marię Magdalenę oraz swoją siostrę Marię, żonę

Kleofasa, gdyż żaden z pozostałych uczniów nie chciał przyjść. Jeśli Ją o to poprosisz, poprowadzi tam również ciebie. Św. Matka Teresa z Kalkuty powiedziała o Maryi: "Jej rola polega na tym, abyś - jak Jan i Magdalena - stanął twarzą w twarz z Miłością Serca Jezusa ukrzyżowanego." (1)

Święci Patroni:

1. **Św. Jan Bosko (1815-1888)** „Noś swój krzyż na plecach i przyjmuj go tak, jak przychodzi, mały czy duży, od przyjaciół czy wrogów i z jakiegokolwiek drewna będzie zrobiony. Najbardziej inteligentną i najszcześniejszą z dusz jest ta, która wiedząc, że jest skazana na niesienie krzyża przez całe życie, chętnie i z rezygnacją przyjmuje ten, który Bóg jej zsyła.” (31)
2. **Św. Maksymilian Kolbe (1894-1941)** „Matka Boża pragnie, abyśmy nie tylko pracowali dla Niej, ale także dla Niej cierpieli. Musimy spokojnie znosić małe krzyże każdego dnia, a nawet pragnąć ich istnienia!” (3)
3. **Papież Pius XI (1857-1939)** „Jeśli pragniecie pokoju w waszych sercach, w waszych domach i w waszym kraju, zbierajcie się każdego wieczoru, aby odmawiać różaniec. Niech nie minie ani jeden dzień bez odmawiania go, choćbyście byli obciążeni wieloma troskami i pracami.” (12)

Wyróżniająca się cnota: Jezus mija wielu ludzi w drodze na Kalwarię. Kocha ich, gdy idzie na ukrzyżowanie. Trzeba służyć innym z miłością w chwili obecnej i nie rozpraszać się myślami o śmierci, wybiegając w daleką przyszłość.

Przykazanie tygodnia: (To nie jest formalne przykazanie, ale polecenie naszego Pana) **„Wtedy Jezus rzekł do swoich uczniów: ‘Jeśli kto chce pójść za Mną, niech się zaprze samego siebie, niech weźmie krzyż swój i niech Mnie naśladuje.’”** (Mt 16, 24; Łk 9, 23) Zakładamy, że każdy nasz krzyż jest Jego, więc radośnie idźmy, ufając, że On nas poprowadzi.

Dzielenie się naszą wiarą z opiekunem i/lub z rodzicem: Z którą osobą, którą Jezus spotkał w drodze na Kalwarię, najbardziej się utożsamiasz?

Zadanie: Przeczytajcie wspólnie ten rozdział i przez następne siedem dni odmawiajcie codziennie na głos przynajmniej jedną dziesiątkę różańca z opiekunem lub z rodziną. Twój codzienny różaniec niech będzie żywym i nieustannym darem poświęconym Maryi - Ona to kocha i będzie ci błogosławić. Codziennie rano powtarzaj modlitwę konsekracyjną.

Codzienna modlitwa konsekracyjna

„O Maryjo, powierzam się w Twoje ręce. Oddaję Ci moje ciało i moją duszę, moje myśli i czyny, moje życie i moją śmierć. Pomóż mi kochać Jezusa ponad wszystko. O Maryjo, zawierzam się całkowicie Bogu przez Twoje ręce i tak jak Ty chcę wypełnić Jego Wolę. Proś za mną, bym wytrwał w tym postanowieniu.”
(o. Karol G. Fehrenbach CSSR) (3)

Notatki:

Tydzień 15

Ukrzyżowanie

Owoc Ducha: Wytrwałość (10)

Pismo Święte: Ukrzyżowanie Jezusa.

Zabrali zatem Jezusa. A On sam dźwigając krzyż wyszedł na miejsce zwane Miejscem Czaszki, które po hebrajsku nazywa się Golgota. Tam Go ukrzyżowano, a z Nim dwóch innych, z jednej i drugiej strony, pośrodku zaś Jezusa. Wypisał też Piłat tytuł winy i kazał go umieścić na krzyżu. A było napisane: „Jezus Nazarejczyk, Król Żydowski.” Ten napis czytało wielu Żydów, ponieważ miejsce, gdzie ukrzyżowano Jezusa, było blisko miasta. A było napisane w języku hebrajskim, łacińskim i greckim. Arcykapłani żydowscy mówili do Piłata: Nie pisz: Król Żydowski, ale że On powiedział: ‘Jestem Królem Żydowskim.’ Odparł Piłat: „Com napisał, napisałem.”

Żołnierze zaś, gdy ukrzyżowali Jezusa, wzięli Jego szaty i podzielili na cztery części, dla każdego żołnierza po części; wzięli także tunikę. Tunika zaś nie była szyta, ale cała tkana od góry do dołu. Mówili więc między sobą: „Nie rozdierajmy jej, ale rzućmy o nią losy, do kogo ma należeć.” Tak miały się wypełnić słowa Pisma: Podzielili między siebie szaty, a los rzucili o moją suknię. To właśnie uczynili żołnierze.

A obok krzyża Jezusowego stały: Matka Jego i siostra Matki Jego, Maria, żona Kleofasa, i Maria Magdalena. Kiedy więc Jezus ujrzał Matkę i stojącego obok Niej ucznia, którego miłował, rzekł do Matki: “Niewiasto, oto syn Twój.” Następnie rzekł do ucznia: “Oto

Matka twoja." I od tej godziny uczeń wziął Ją do siebie

Potem Jezus świadom, że już wszystko się dokonało, aby się wypełniło Pismo, rzekł: „Pragnę” Stało tam naczynie pełne octu. Nałożono więc na hizop gąbkę pełną octu i do ust Mu podano. A gdy Jezus skosztował octu, rzekł: “Wykonało się!” I skłoniwszy głowę oddał ducha. (J 19, 17-30)

Rozważanie: Wybaczaj!

Śmierć z powodu ukrzyżowania następuje przez uduszenie. Zatem Syn Boży, który na początku tchnął życie w ten świat, nie ma już tchu. Jednak mimo wielkiego bólu, Jezus wydobył z siebie kilka bardzo ważnych słów, określanych jako Jego siedem ostatnich słów. Rozważmy dwa z tych siedmiu: **„Ojcie, przebacz im, bo nie wiedzą, co czynią”** i **„Janie, Oto Matka twoja; Niewiasto, oto syn Twój”**. Pierwsze jest bardzo łatwe do zrozumienia, ale trudne do wykonania. Mimo to Chrystus nakazuje nam przebaczać: **„A kiedy stajecie do modlitwy, przebaczcie, jeśli macie co przeciw komu, aby także Ojciec wasz, który jest w niebie, przebaczył wam wykroczenia wasze”**. (Mk 11, 25)

Jan, najmłodszy apostoł, przyjął Maryję do siebie i opiekował się nią do końca Jej życia. Jan poznał **Sekretne Błogosławieństwo Maryjne św. Józefa**. Wkrótce po tym, gdy przyjął Maryję do domu, nieraz spotkał się z Bogiem w zadziwiająco nowy sposób. Po trzech dniach zaczął widzieć Jezusa w uwielbionym ciele jako zmartwychwstałego Pana, który mógł przechodzić przez zamknięte drzwi. Po pięćdziesięciu dniach, w niedzielę Pięćdziesiątnicy, spotkał Boga w Wieczerniku jako Ducha Świętego. Wreszcie, znacznie później, spotkał Boga we śnie, który był tak realny i wnikliwy, że został włączony do naszych chrześcijańskich pism jako księga Apokalipsy św. Jana. Jeśli wyrobimy sobie codzienny zwyczaj zapraszania Maryi do siebie, poznamy też osobiście tajemnicę Maryjnego Błogosławieństwa św. Józefa i będziemy zaskoczeni, i zachwyceni tym, w jaki sposób Bóg objawi się w

naszym życiu. ***Emmanuel, Bóg z nami!***

Jak powiedzieliśmy wcześniej, św. Tomasz z Akwinu uczy nas, abyśmy studiowali postawę Jezusa na krzyżu i uczyli się od Niego. Zadać sobie pytanie: „Co Jezus robi tam na górze, a czego nie robi? On nie walczy; Jego

ręce są przybite. Nie ucieka; Jego stopy są przybite. Nie przeklina i nie wzywa aniołów, aby zniszczyli jego wrogów; Jego gardło jest sparaliżowane i pozostało mu niewiele tchu. Nie jest zrozpaczony. Co więc właściwie robi tam na górze? Modli się triumfalnym Psalmem 22, wysławiając swojego Ojca w tym momencie cierpienia. Przebacza swoim wrogom i czeka na Pana, który go uratuje. Pełen miłości, nadziei, ufności, pokory, cierpliwości i wytrwałości, czeka w ufnym oddaniu na Ojca, który Go zbawi. Św. Tomasz z Akwinu mówi: *„Męka Chrystusa całkowicie wystarcza, aby ukształtować nasze życie. Kto chce żyć doskonale, niech nie robi nic innego, jak tylko odrzuca to, co Chrystus odrzucił na krzyżu, i pragnie tego, czego On pragnął, bo krzyż jest przykładem każdej cnoty”*. (29) Jezus umarł za nas. Teraz musimy nieść nasz krzyż i naśladować Go, idąc za Jego przykładem na górę ukrzyżowania. Takie życie jest pełne cnót i zwycięskie.

Syn Boży zstąpił z nieba na ziemię, aby nas zbawić od nienawiści i grzechu, a my ukrzyżowaliśmy Go w tragicznym akcie nienawiści i przemocy! Czy to dobra wiadomość, czy też największa tragedia, jaka kiedykolwiek miała miejsce? To i jedno, i drugie! Jest tu ukryte zwycięstwo; pobożny żyd wie, co to znaczy widzieć ukrzyżowanego Chrystusa. Jezus pojawia się jako Baranek ofiarny. Co roku, w czasie Paschy wierni żydzi składają baranka w ofierze na odpuszczenie grzechów. Jagnięta pieczone są nad ogniem na rożnie w kształcie krzyża. Ponadto ręce Jezusa są podniesione nad głową, co przypomina obraz Mojżesza podnoszącego ręce nad Izraelitami w walce z Amalekitami. Dopóki jego ręce były podniesione, Izraelici zwyciężali. Aaron i Hur pomogli Mojżeszowi, podtrzymując jego

ręce do końca. (Wj 17, 8-16) Maria, Jan i inne kobiety stoją u stóp krzyża i robią to samo - podtrzymują Go. Możemy robić to samo za każdym razem, gdy medytujemy nad krzyżem. Więcej ukrytych dobrych wieści zostanie ujawnionych, gdy rozpoczniemy ostatnią część tajemnic różańcowych: Chwalebna.

Podstawa konsekracji: Czekajcie na Pana. O tej potężnej duchowej zasadzie mówiliśmy przy okazji omawiania drugiej tajemnicy Światła: Uczta weselna w Kanie. Na tym weselu widzimy Maryję, sługi i Jezusa, którzy czekają na Pana. Po krótkim oczekiwaniu nastąpił wielki cud przemiany wody w wino. Młoda para, która zaprosiła na swoje wesele Maryję i Jej Syna, spotkała tego dnia Boga na nowo: jako cudotwórcę! Teraz pod krzyżem widzimy Marię, Jana i kilka kobiet, które modlą się, patrzą i czekają, jak ich Pan i Zbawiciel Jezus robi to samo na krzyżu. Nie widzą Go przemienionego, ale całkowicie oszpeconego i nierozpoznawalnego. Niestety, widzą Boga w zupełnie nowy sposób. Wszelka modlitwa do Boga wiąże się z ufnym oczekiwaniem. Zawsze!!! Czasem musimy czekać minuty, czasem dni, a czasem lata. Co więc robimy, gdy czekamy? Robimy to wszystko, co Jezus robi tam w górze - praktykujemy Jego cnoty: Wiarę, Nadzieję, Cierpliwość, Wytrwałość, Ufność, Łagodność, Pokorę, Miłość, Posłuszeństwo, a zwłaszcza Przebaczenie. Każda z tych cnót opiera się na innej. Praktyka czyni mistrza! Pamiętaj, że zdobycie cnoty zawsze wymaga Bożej pomocy!

Święci Patroni:

1. **Papież Św. Jan Paweł II (1920-2005)** „Na Kalwarii cierpienia Maryi Najświętszej osiągnęły swój szczyt. Obecność Maryi u stóp Krzyża stanowiła najbardziej szczególny udział w odkupieńczej śmierci Jej Syna.” (3)
2. **Św. Bernard (1090-1153)** „To Twoje serce, o Maryjo, jest przebite stalą lancy. O wiele bardziej niż Serce Twojego Syna, który już

odetchnął ostatni raz.” (3)

3. **Św. Paweł** „Ofiarujcie ciała wasze jako ofiarę żywą” (Rz 12, 1)

Wyróżniająca się cnota: Jezus pokornie godzi się na ukrzyżowanie z Miłości do Ojca, Matki i nas wszystkich, Jego braci i sióstr. On pokazuje nam drogę, którą musimy za Nim iść!

Przykazanie tygodnia: (To nie jest formalne przykazanie, ale polecenie naszego Pana) „**Jeśli bowiem przebaczycie ludziom ich przewinienia, i wam przebaczy Ojciec wasz niebieski. Lecz jeśli nie przebaczycie ludziom, i Ojciec wasz nie przebaczy wam waszych przewinień.**” (Mt 6, 14-15)

Rozważaj, jak Maryja przebaczała wrogom Jezusa i rzymskim żołnierzom, patrząc na przerażające ukrzyżowanie swojego Syna. Ona pokaże nam jak - była tam! ***„Uważajcie na siebie! Jeśli brat twój zawini, upomnij go; i jeśli będzie żałował, przebacz mu. I jeśli siedem razy na dzień zawinił przeciw tobie i siedem razy zwrócił się do ciebie, mówiąc: „Żałuję tego”, przebacz mu.”*** (Łk 17, 3-4)

Dzielenie się naszą wiarą z opiekunem i/lub z rodzicem: Komu trzeba dziś przebaczyć? Czy masz w swoim domu krucyfiks? Jeśli nie, kup taki, przy którym będziesz mógł medytować, zwłaszcza podczas odmawiania tajemnic bolesnych.

Zadanie: Przeczytajcie wspólnie ten rozdział i przez następne siedem dni odmawiajcie codziennie na głos przynajmniej jedną dziesiątkę różańca z opiekunem lub z rodziną. Twój codzienny różaniec niech będzie żywym i nieustannym darem poświęconym Maryi - Ona to kocha i będzie ci błogosławić. Codziennie rano powtarzaj modlitwę konsekracyjną.

Codzienna modlitwa konsekracyjna

„O Maryjo, powierzam się w Twoje ręce. Oddaję Ci moje ciało i moją duszę, moje myśli i czyny, moje życie i moją śmierć. Pomóż mi kochać Jezusa ponad wszystko. O Maryjo, zawierzam się całkowicie Bogu przez Twoje ręce i tak jak Ty chcę wypełnić Jego Wolę. Proś za mną, bym wytrwał w tym postanowieniu.” (o. Karol G. Fehrenbach CSsR) (3)

Notatki:

Czwarte przyrzeczenie

Ja, _____ przyrzekam Ci Matko Boża, że przez następne 5 tygodni z moim Opiekunem i/lub członkami rodziny będę poznawać Pismo Święte i codziennie odmawiać na głos przynajmniej jedną dziesiątkę Różańca Świętego.

Twój Syn nauczył nas nowego przykazania: „Miłujcie się wzajemnie, tak jak ja was umiłowałem”.

Proszę Cię, Matko, abyś nauczyła mnie kochać Ciebie tak, jak Ty mnie kochasz. Pragnę z Twoją pomocą nauczyć się, jak kochać Boga i bliźniego zgodnie z wolą Bożą. Modłę się o to w Imię Ojca, Syna i Ducha Świętego. Amen.

Podpisane i opatrzone datą przez kandydata_____

Opiekun:_____

Tydzień 16

Zmartwychwstanie

Owoce Ducha: Wiara (10)

Pismo Święte: Zmartwychwstanie Jezusa.

Po upływie szabatu, o świcie pierwszego dnia tygodnia przyszła Maria Magdalena i druga Maria obejrzyć grób. A oto powstało wielkie trzęsienie ziemi. Albowiem anioł Pański zstąpił z nieba, podszedł, odsunął kamień i usiadł na nim. Postać jego jaśniała jak błyskawica, a szaty jego były białe jak śnieg. Ze strachu przed nim zadrżeli strażnicy i stali się jakby umarli.

Anioł zaś przemówił do niewiast: „Wy się nie bójcie! Gdyż wiem, że szukacie Jezusa Ukrzyżowanego. Nie ma Go tu, bo zmartwychwstał, jak powiedział. Chodźcie, zobaczcie miejsce, gdzie leżał.

A idźcie szybko i powiedzcie Jego uczniom: ‘Powstał z martwych i oto udaje się przed wami do Galilei. Tam Go ujrzycie.’ Oto, co wam powiedziałem”

Pospiesznie więc oddaliły się od grobu, z bojaźnią i wielką radością, i biegły oznajmić to Jego uczniom. A oto Jezus stanął przed nimi i rzekł: „Witajcie!” One podeszły do Niego, objęły Go za nogi i oddały Mu pokłon. A Jezus rzekł do nich: „Nie bójcie się! Idźcie i oznajmijcie moim braciom: niech idą do Galilei, tam Mnie zobaczą.” (Mt 28, 1-10)

Rozważanie: Przed ostatnim tchnieniem na krzyżu, Jezus cierpliwie cierpiał, ufając i czekając na Ojca, aby go uratował. Po

jego zmartwychwstaniu trzy dni później, uczniowie zobaczyli na własne oczy, że rzeczywiście **„ci, co zaufali Panu, odzyskują siły, otrzymują skrzydła jak orły.”** (Iz 40, 31) Jezus wcześniej obiecał, że zostanie wskrzeszony z martwych, ale niewielu, z wyjątkiem Jego Matki, naprawdę Mu uwierzyło - do czasu, gdy pokazał się im w wielkanocny poranek! Śmierć została pokonana dla tych, którzy wierzą, że On naprawdę jest Bogiem i naprawdę żyje. Alleluja! To wspaniała wiadomość! Czy wierzysz w Niego i w tę dobrą nowinę? Jeśli tak, zaufaj Mu, szukając Go i oczekując na Niego każdego dnia, a również zostaniesz podniesiony i ujrzysz Go! **Przyjdź, Panie Jezu! Przyjdź do mojego serca i do rodziny. Zostaliśmy oczyszczeni przed czasem przez Twoją własną Matkę działającą w nas i przez nas.** Jezus powiedział do swoich apostołów: **„Kto was przyjmuje, Mnie przyjmuje”.** (Mt 10, 40) Kto przyjmuje Maryję, przyjmuje Jezusa!

Jezus urodził się w grocie, został pochowany w grocie i w grocie powstał z martwych do nowego życia. (7) Ta symbolika przypomina nam o nasionku w ziemi, które rodzi się do nowego życia, pragnąc ujrzeć promienie słońca i wzrastać, by stać się tym wszystkim, do czego zostało stworzone. Przypomina nam również, że kiedy Bóg przychodzi do naszego świata, przychodzi do nas z naszego wnętrza, **Emmanuel, Bóg jest z nami!**

Maria Magdalena i Maria, siostra Matki Bożej i żona Kleofasa, które wzięły do siebie Matkę Bożą, wcześniej były razem u stóp krzyża, opłakując kilka godzin Jego cierpienie i śmierć. Prawdopodobnie pozostały razem na Paschę podczas pobytu w Jerozolimie. W ten wielkanocny poranek Maria Magdalena i Maria, siostra Matki Bożej, spotkały Jezusa w Jego zadziwiającej, nowej postaci, zanim zrobili to apostołowie. Choć znały już osobiście naszego Pana, w wersji według relacji św. Jana o zmartwychwstaniu, Maria Magdalena nie rozpoznała Go w Jego zmartwychwstałym ciele! Myślała, że jest On ogrodnikiem. (J 20, 11-18) Kiedy przyjmujemy Maryję do siebie, jak to zrobił św. Józef, możemy nie rozpoznać od razu obecności

naszego Pana. Jeśli jednak zatrzymamy się, poczekamy i zastanowimy na modlitwie, możemy nagle zobaczyć Go w naszym życiu - w czasie i w formie, której najmniej się spodziewamy! Bóg kocha niespodzianki!

Matka Maryja byłaby pierwszą, która zobaczyła swojego

zmartwychwstałego Syna w poranek wielkanocny, ale niebo na razie ukryło przed nami to słodkie spotkanie. Zamiast tego autorzy Ewangelii skupili się na spotkaniu pogrążonej w żałobie Marii Magdaleny i Marii, żony Kleofasa. Kochali Pana i szukali Go, za co zostali nagrodzeni. Każdy z nas może Go znaleźć, jeśli będzie Go szukał, czekał i czuwał z pomocą Matki Bożej. Ufajmy, że On sam się objawi.

Inny fragment Pisma Świętego mówi nam o parze uczniów ze wspólnoty udającej się z Jerozolimy do Emaus w poranek wielkanocny, którzy byli przygnębieni, ponieważ myśleli, że Jezus odszedł na zawsze. (Łk 24, 13-35) Gdy szli drogą, spotkali nieznanego, w którym nie rozpoznali Jezusa, a On, idąc z nimi, wyjaśniał Pisma, pokazując, jak Mesjasz musiał cierpieć i umrzeć. Kiedy zatrzymali się w Emaus, poznali Go dopiero przy łamaniu chleba, a potem On zniknął im z oczu. Byli tak uradowani, że pospieszili z powrotem do Jerozolimy, aby przekazać tę dobrą nowinę apostołom i uczniom. Oto kolejny fragment Pisma Świętego, w którym czytamy, jak uczniowie, którzy znali Maryję i wspólnotę z Wieczernika, doświadczają Boga w nowy i nieoczekiwany sposób: jako zmartwychwstałego Pana, którego jednak nie rozpoznają jako towarzysza podróży. Gdy jednak Go zobaczyli przy łamaniu chleba, natychmiast stali się ewangelistami chcącymi głosić tę dobrą nowinę wszystkim, których spotkali. Bez wątpienia pierwszą osobą, której chcieli to powiedzieć, była pogrążona w żałobie Jego Matka.

Nawet św. Anna i św. Joachim, zmarli rodzice Maryi, mogli spotkać swojego wnuka, Jezusa, w nieprawdopodobny sposób w poranek wielkanocny, kiedy powstał z martwych w swoim uwielbionym ciele. Ewangelia według św. Mateusza podaje, że wielu, świętych wcześniej zmarłych, powstało z martwych i widziano ich spacerujących tego ranka po Jerozolimie. Być może wśród nich byli rodzice Maryi. (Mt 27, 51-53) Św. Paweł mówi nam również, że grupa pięciuset osób była świadkiem zmartwychwstałego Jezusa po jego powstaniu z martwych. (1 Kor 15, 3-8) **Miej w sercu nadzieję,**

że spotkasz Go w wyjątkowy sposób.

Podstawa konsekracji: Strzeż swojego serca! Jedną z najgłębszych zasad konsekracji Maryjnej jest odkrycie, że serce ludzkie jest bramą do tego, co Boże. To, co najdroższe w naszym sercu, nie pozostanie w nim, ale pojawi się w otaczającym nas świecie i wśród najbliższych nam osób poprzez nasze dobre uczynki i łaski Boże. Kiedy Bóg przyszedł na ziemię, aby nas zbawić, celowo wybrał bezgrzeszną kobietę o matczynym sercu, aby wejść w nasz świat. Pan jest z Nią. Zapraǳał być w Sercu Najświętszej Maryi Panny, gdzie wiedział, że zostanie przyjęty z największą Miłością. Od dzieciństwa Maryja trzymała Boga przy swoim Sercu z najgorętszą Miłością. Przez Serce i łono Maryi, Jezus fizycznie pojawił się na świecie, gdyż Maryja dzieliła się swoim cennym Darem ze wszystkimi, których kochała, począwszy od św. Józefa. Kiedy oddajemy nasze serca Maryi, nie tylko rozprzestrzeniaemy Jej cnoty w naszym świecie, ale także rozprzestrzeniaemy Miłość Jezusa na tych, którzy nas otaczają. Św. Teresa z Kalkuty modliła się "Maryjo, użycz mi swego Serca" i "Maryjo, zachowaj mnie w swoim najczystszy Sercu". (1) Musimy jednak uważnie strzec naszych serc, gdyż przez te same drzwi może wejść zło! Jeśli w naszych sercach przechowujemy nienawiść, nieprzebaczenie lub zemstę, to w tragiczny sposób objawi się ona również w otaczającym nas świecie. W ten sposób zaczyna się i rozprzestrzenia takie zło jak terroryzm. Omówimy to bardziej szczegółowo w tygodniu 18. *Św. Józefie, pomóż nam strzec naszych serc!*

Święci Patroni:

1. **Św. Grzegorz z Nazjanu (329-390)** „Najpotężniejszym środkiem, jaki mamy, aby ściągnąć na siebie życzliwość Maryi, jest cnota. Tą cnotą jest miłość do bliźniego.” (3)

2. **Św. Jan Eudes (1601-1680)** „Żyj w sercu Maryi, kochaj to, co Ona kocha, i pragnij tego, czego Ona pragnie. Wtedy na pewno zaznasz pokoju, radości i świętości.” (3)
3. **Św. Jan Vianney (1786-1859)** „Pokora jest dla poszczególnych cnót tym, czym łańcuch dla różańca: zabierz łańcuch, a paciorki się rozsypią. Usuń pokorę, a wszystkie cnoty znikną.” (12)

Przykazanie tygodnia: Nowe przykazanie Jezusa: ***“Dzieci, jeszcze krótko jestem z wami. Będziecie Mnie szukać, ale - jak to Żydom powiedziałem, tak i teraz wam mówię - dokąd Ja idę, wy pójść nie możecie. Przykazanie nowe daję wam, abyście się wzajemnie miłowali tak, jak Ja was umiłowałem; żebyście i wy tak się miłowali wzajemnie. Po tym wszyscy poznają, żeście uczniami moimi, jeśli będziecie się wzajemnie miłowali.”*** (Jan 13, 33-35) Nasz Katechizm uczy nas, że „to przykazanie podsumowuje wszystkie inne i wyraża całą Jego wolę.” (6, #2822)

Nowe przykazanie **„Abyście się wzajemnie miłowali tak, jak Ja was umiłowałem; żebyście i wy tak się miłowali wzajemnie.”** Wyraża nie tylko pragnienie serca każdej matki, ale przede wszystkim pragnienie Niepokalanego Serca Matki Bożej dla nas wszystkich w rodzinie Bożej.

Bądźcie miłosierni wobec innych, naśladować Maryję, Matkę Miłosierdzia. Rzeczywiście, matka spędza swój dzień na pełnieniu ofiarnych aktów miłosierdzia wobec wszystkich członków swojej rodziny. Jak powiedzieliśmy wcześniej w drugim tygodniu, sam Pan Nasz dobitnie mówił do Św. Faustyny: **„Wymagam od was uczynków miłosierdzia, które mają wynikać z miłości do Mnie. Masz zawsze i wszędzie okazywać miłosierdzie swoim bliźnim. Nie wolno ci się od tego uchylać ani próbować się z tego usprawiedliwiać,”** (42) Maryja „udała się z pośpiechem” do domu św. Elżbiety, aby dokonać trzymiesięcznego aktu miłosierdzia natychmiast po tym, jak dowiedziała się, że zarówno Ona jak i Elżbieta są brzemiennie. My wszyscy powinniśmy być tak samo szybcy w służeniu naszym bliźnim. Nie potrzeba wiele czasu, aby rozeznaczyć sytuację wymagającą naszego miłosierdzia; w dziełach miłosierdzia zawsze wyraża się wola Boża. Tę prawdę ładnie podsumowuje tradycyjny hymn: *“Gdzie panuje miłość i miłosierdzie, tam zawsze można znaleźć Boga”.* (32) (Przetłumaczono te słowa z oryginalnej łaciny - to ponadczasowa

mądrość)!

Dzielenie się naszą wiarą z opiekunem i/lub z rodzicem: Jakie dobre rzeczy lub złe rzeczy znajdujesz w swoim sercu?

Zadanie: Przeczytajcie wspólnie ten rozdział i przez następne siedem dni odmawiajcie codziennie na głos przynajmniej jedną dziesiątkę różańca z opiekunem lub z rodziną. Twój codzienny różaniec niech będzie żywym i nieustannym darem poświęconym Maryi - Ona to kocha i będzie ci błogosławić. Codziennie rano powtarzaj modlitwę konsekracyjną.

Codzienna modlitwa konsekracyjna

Niepokalana Dziewico Maryjo / Matka Boża i Matko
Kościoła, jesteś także naszą Matką Nieustającej Pomocy. / Z
sercami przepełnionymi miłością do Ciebie, / poświęcamy się Tobie
Niepokalane Serce, / bo chcemy być Twoimi oddanymi dziećmi. /
Wyproś nam prawdziwy żal za grzechy, / i wierność obietnicom
naszego chrztu.

Poświęcamy Ci nasze serca i umysły, / aby zawsze móc
czynić wolę Bożą. / Poświęcamy nasze życie
Tobie, / aby bardziej ukochać Boga, / nie żyć dla siebie, /
ale dla Chrystusa, Twojego Syna, / widzieć Go i służyć
Mu w innych.

Tym pokornym aktem konsekracji / droga Matko Nieustającej
Pomocy, / zobowiązujemy się naśladować Ciebie, / doskonałego
człowieka, w naszym życiu, / a poświęceni Tobie w życiu i w śmierci, /
chcemy należeć do Twojego Boskiego Syna na całą wieczność. (33)

Notatki

Tydzień 17

Wniebowstąpienie

Owoc Ducha: Nadzieja (10)

Pismo Święte: Wniebowstąpienie Jezusa.

Zapytywali Go zebrani: „Panie, czy w tym czasie przywrócisz królestwo Izraela?” Odpowiedział im: “Nie wasza to rzecz znać czasy i chwile, które Ojciec ustalił swoją władzą, ale gdy Duch Święty zstąpi na was, otrzymacie Jego moc i będziecie moimi świadkami w Jeruzalem i w całej Judei, i w Samarii, i aż po krańce ziemi.”

Po tych słowach uniósł się w ich obecności w górę i obłok zabrał Go im sprzed oczu. Kiedy jeszcze wpatrywali się w Niego, jak wstępował do nieba, przystąpili do nich dwaj mężowie w białych szatach. i rzekli: „Mężowie z Galilei, dlaczego stoicie i wpatrujecie się w niebo? Ten Jezus, wzięty od was do nieba, przyjdzie tak samo, jak widzieliście Go wstępującego do nieba.” Wtedy wrócili do Jeruzalem z góry zwanej Oliwną, która jest blisko Jeruzalem, w odległości drogi szabatowej. (Dz 1, 6-12)

Wniebowstąpienie Jezusa.

Po rozmowie z nimi Pan Jezus został wzięty do nieba i zasiadł po prawicy Boga. Oni zaś poszli i głosili Ewangelię wszędzie, a Pan współdziałał z nimi i potwierdzał naukę znakami, które jej towarzyszyły. (Mk 16, 19-20)

Powołanie uczniów.

Jedenastu zaś uczniów udało się do Galilei na górę, tam gdzie

Jezus

im polecił. A gdy Go ujrzeni, oddali Mu pokłon. Niektórzy jednak wątpili. Wtedy Jezus podszedł do nich i przemówił tymi słowami: „Dana Mi jest wszelka władza w niebie i na ziemi. Idźcie więc i nauczajcie wszystkie narody, udzielając im chrztu w imię Ojca i Syna, i Ducha Świętego. Uczcie je zachowywać wszystko, co wam przykazałem. A oto Ja jestem z wami przez wszystkie dni, aż do skończenia świata.” (Mt 28, 16-20)

Rozważanie: **Idź!** Jezus został posłany przez Ojca i musi wrócić do domu, do Ojca. My również jesteśmy posłani tutaj przez Ojca i również musimy wrócić do domu, w Jego kochające ramiona. Jesteśmy tu tylko na chwilę, dlatego każdy dzień musimy zaczynać z myślą o naszym ostatecznym przeznaczeniu. Jak skupić uwagę na naszym najważniejszym celu? Kościół uczy nas, że należy uporządkować dzień w rytmie modlitwy, aby prowadzić życie duchowe. Zaczynij od porannego ofiarowania dnia Jezusowi przez Maryję. W tej książce masz świetne przykłady tradycyjnych modlitw konsekracyjnych. Wieczorem nie zapomnij o codziennym rachunku sumienia. Zanim zaśniesz, przejdź przez swój dzień z Maryją i Duchem Świętym, pytając, jak poprawić swoje chrześcijańskie życie. Podziękuj Bogu Ojcu za otrzymane dobro, a nawet za cierpienie, przeproś za popełnione zło i poproś Jezusa o przebaczenie grzechów. Wszystko, co cię spotyka, jest darem od twojego Ojca w niebie i możesz Mu zaufać, że chce On pomóc ci bezpiecznie wrócić do domu w niebie. Trzecim niezbędnym elementem modlitwy jest codzienny różaniec. Zaczynij od jednej dziesiątki i pozwól Maryi, by pomogła ci robić postępy. Możesz zwracać się do Boga w cichej modlitwie w czasie ćwiczeń fizycznych, gdy prowadzisz samochód lub wykonujesz wiele innych codziennych obowiązków. Różaniec jest tą modlitwą, o którą prosi nas Maryja i dzięki niej będziemy wzrastać duchowo przez całe nasze życie. Staniemy się wtedy o wiele bardziej świadomi prawd zawartych w Nowym Testamencie. Zapoznaj się z listą obietnic dla tych, którzy odmawiają różaniec. (załącznik) Pamiętaj, że modlitwa połączona z ofiarą ma największą

moc!

Dlaczego Jezus nas opuścił? Od czasu Jego wniebowstąpienia nie jest dla nas widoczny. Ale Jego moc i obecność jest dla nas dostępna dzięki Duchowi Świętemu, który prowadzi nas przez innych:

„a Pan współdziałał z nimi i potwierdzał naukę znakami, które jej towarzyszyły”. (Mk 16,19-20) Możemy powiedzieć, że wstępując do nieba, Jezus nie zostawił wspólnoty tylko w rękach Piotra, Jakuba i Jana, ale także pod opieką Maryi. Gdy chcemy otrzymać Bożą miłość, musimy mieć wyobrażnię miłosierdzia, aby pokazać Bogu, że Go kochamy. On się ukrywa przed nami! Jak więc naśladować Jezusa, kiedy Go nie widzimy? Powiemy o tym więcej, omawiając następne trzy tajemnice różańca.

Podstawa konsekracji: Podaruj Maryi wszystko! Jako doskonała Matka, Maryja zadba o to, byś miał wszystko, czego potrzebujesz. We wszystkich naszych Zasadach Poświęcenia zawsze odnosimy się do życia i lekcji rodzinnych. Bóg stworzył rodzinę, aby pomogła nam dostać się do nieba. Mąż daje wszystkie swoje zasoby, aby zapewnić byt żonie, która z kolei zapewnia wszystko swojej rodzinie. Dzieci również przynoszą wszystkie swoje prezenty do mamy na przechowanie. Członkowie rodziny ufają mamie; wiedzą, że kocha ona każdą osobę w rodzinie i wie, czego każda z nich potrzebuje. To samo czynimy wobec Maryi. My, którzy jesteśmy Jej poświęceni, każdego dnia oddajemy Jej każdą myśl, słowo i czyn. Ona przyjmuje każdy dar od nas, dodaje do niego swoją modlitwę i oba dary ofiarowuje Jezusowi. W tej wymianie Ona powiększa nasz dar. Jezus oddał całego siebie na krzyżu i w Eucharystii, więc kiedy dajemy Maryi wszystko, naśladujemy Jezusa. Tak jak matka cała poświęca się życiu noworodka, tak samo pragnie być w centrum każdego aspektu naszej życiowej podróży. Czy matki kiedykolwiek nami zmęczą? Nigdy!

Wielu pyta, czy oddanie wszystkiego Maryi przeszkadza nam w oddaniu wszystkiego Bogu? Nie!!! Jezus oddał wszystko, nawet swoje życie, Maryi i każdemu z nas, a jednocześnie Bogu, swojemu Ojcu. Kiedy kochamy Maryję jako naszą duchową Matkę i "Wieczystą Wspomożycielkę", Bóg przyjmuje tę miłość. „Wszystko, co uczyniliście jednemu z tych braci moich

najmniejszych, Mnieście uczynili.” (Mt 25, 35-40) Matka daje całą siebie swojej rodzinie.

„Wiemy też, że Bóg z tymi, którzy Go miłują, współdziała we wszystkim dla ich dobra, z tymi, którzy są powołani według Jego zamiaru.” (Rz 8, 28) Bóg chce, abyśmy mieli duchową Matkę i uczyli się, jak Ją kochać i jak się do Niej modlić - tak jak nasza mama uczyła nas, jak ją kochać. Bóg zarządził, że nikt nie wchodzi w życie bez ofiarnej miłości matki, a więc wynika z tego, że pragnie również, aby nikt nie wszedł do życia wiecznego bez ofiarnej Miłości naszej niebieskiej Matki. Papież Jan Paweł II przyjął papieskie motto *“Totus Tuus, Maria”*, co po łacinie znaczy *“Całkowicie Twój, Maryjo”*.

Święci Patroni:

1. **Św. Metody (815-885)** „Jezus powiedział: Czcij Ojca swego i Matkę swoją. Dlatego, aby zachować swój własny dekret, oddał wszelką łaskę i cześć swojej Matce!” (3)
2. **Św. Maria de Montfort (1673-1716)** „Najświętsza Dziewica... która nigdy nie pozwala się prześcignąć w miłości i liberalności, widząc, że oddajemy się Jej całkowicie, wychodzi nam naprzeciw w tym samym duchu. Ona również oddaje całą siebie, i to w sposób niewypowiedziany, temu, który oddaje Jej wszystko.” (15)
3. **Św. Jan Vianney (1786-1859)** „Nie można z oddaniem rozważać tajemnic różańcowych i żyć w stanie grzechu.” (12)

Wyróżniająca się cnota: Jezus, zjednoczony z wolą Bożą, żegna się ze swoimi ukochanymi uczniami i wstępuje do świętej obecności Boga w niebie. Wkrótce pośle do nich - i do nas - Ducha Świętego!

Przykazanie tygodnia: (To nie jest formalne przykazanie, ale polecenie naszego Pana) „**Proście, a będzie wam dane; szukajcie, a znajdziecie; kołaczcie, a otworzą wam. Albowiem każdy, kto prosi, otrzymuje; kto szuka, znajduje; a kołączącemu otworzą.”** (Mt. 7, 7-12)

Skoro Jezus wstąpił do nieba, jak możemy się z nim połączyć, gdy go potrzebujemy? Szukajcie Go, a znajdziecie! On jest wciąż obecny dla nas i w nas przez Ducha Świętego. On wciąż przedstawia nam się na nowo - i

w nieoczekiwanym sposób. Nie musimy się martwić o to, jak szukać Go we właściwy sposób. Po prostu wołaj do Niego, szukaj Jego obecności i cierpliwie czekaj na Jego odpowiedź. **Jezu, ufam Tobie!** On nie każe ci długo czekać. Ci z nas, którzy zaprosili Maryję do siebie, mogą oczekiwać, że odkryją Jego obecność na nowo. On jest nowy każdego ranka i uwielbia nas zaskakiwać, zwłaszcza, gdy widzi, że ufamy Mu i czekamy na Niego. „*Nie wyczerpała się litość Pana, miłość nie zgasła. Odnawia się ona co rano: ogromna Twa wierność!*” (Lm 3, 22-23)

Dzielenie się naszą wiarą z opiekunem i/lub z rodzicem: Kiedy szukałeś Pana i znalazłeś, nie spodziewając się Go?

Zadanie: Przeczytajcie wspólnie ten rozdział i przez następne siedem dni odmawiajcie codziennie na głos przynajmniej jedną dziesiątkę różańca z opiekunem lub z rodziną. Twój codzienny różaniec niech będzie żywym i nieustannym darem poświęconym Maryi - Ona to kocha i będzie ci błogosławić. Codziennie rano powtarzaj modlitwę konsekracyjną.

Codzienna modlitwa konsekracyjna

*Niepokalana Dziewico Maryjo / Matka Boża i Matko
Kościoła, jesteś także naszą Matką Nieustającej Pomocy. / Z
sercami przepełnionymi miłością do Ciebie, / poświęcamy się Tobie
Niepokalane Serce, / bo chcemy być Twoimi oddanymi dziećmi. /
Wyproś nam prawdziwy żal za grzechy, / i wierność obietnicom
naszego chrztu.
Poświęcamy Ci nasze serca i umysły, / aby zawsze móc
czynić wolę Bożą. / Poświęcamy nasze życie
Tobie, / aby bardziej ukochać Boga, / nie żyć dla siebie, /
ale dla Chrystusa, Twojego Syna, / widzieć Go i służyć
Mu w innych.*

***Tym pokornym aktem konsekracji / droga Matko Nieustającej
Pomocy, / zobowiązujemy się naśladować Ciebie, / doskonałego
człowieka, w naszym życiu , / a poświęceni Tobie w życiu i w śmierci, /
chcemy należeć do Twojego Boskiego Syna na całą wieczność. (33)***

Notatki:

Tydzień 18

Zesłanie Ducha Świętego

Owoc Ducha: Miłość Boga (10)

Pismo Święte: Dzieje Apostolskie

Przyjście Ducha.

Przybywszy tam weszli do sali na górze i przebywali w niej: Piotr i Jan, Jakub i Andrzej, Filip i Tomasz, Bartłomiej i Mateusz, Jakub, syn Alfeusza, i Szymon Gorliwy, i Juda, [brat] Jakuba. Wszyscy oni trwali jednomyślnie na modlitwie razem z niewiastami, Maryją, Matką Jezusa, i braćmi Jego. (Dz 1, 13-14)

Kiedy nadszedł wreszcie dzień Pięćdziesiątnicy, znajdowali się wszyscy razem na tym samym miejscu. Nagle dał się słyszeć z nieba szum, jakby uderzenie gwałtownego wiatru, i napełnił cały dom, w którym przebywali. Ukazały się im też języki jakby z ognia, które się rozdzieliły, i na każdym z nich spoczął jeden. I wszyscy zostali napełnieni Duchem Świętym, i zaczęli mówić obcymi językami, tak jak im Duch pozwalał mówić..

Przebywali wtedy w Jerozolimie pobożni Żydzi ze wszystkich narodów pod słońcem. Kiedy więc powstał ów szum, zbiegli się tłumnie i zdumieli, bo każdy słyszał, jak przemawiali w jego własnym języku. «Czyż ci wszyscy, którzy przemawiają, nie są Galilejczykami?» - mówili pełni zdumienia i podziwu. «Jakżeż więc każdy z nas słyszy swój własny język ojczysty? (Dz 2, 1-8)

Rozważanie: Przygotowując się do przyjęcia sakramentu

bierzmowania, zaprosz Ducha Świętego do swojego serca i czekaj na Jego przyjście, a pojawi się sposób, którego się nie spodziewasz. Gdy Jezus wstąpił do nieba, obiecał swoim uczniom, że pośle Ducha Świętego: ***„Jan chrzczył wodą, ale wy wkrótce zostanieie ochrzczeni Duchem Świętym”.*** (Dz 1, 5) W Niedzielę Zesłania Ducha Świętego, 50 dni po Niedzieli Wielkanocnej, jedenastu apostołów i wielu uczniów, zarówno mężczyzn jak i kobiet, zgromadziło się wokół Matki Bożej w górnym pokoju pewnego domu. Był to ten sam pokój, w którym Jezus odprawił z nimi Ostatnią Wieczerzę (pierwszą Mszę świętą), i w którym ukazywał się im wielokrotnie po swoim powstaniu z martwych. Duch Święty, trzecia osoba Trójcy Świętej, zstąpił na nich wszystkich w językach płomieni i wiatru, dając im nową gorliwość i mnóstwo darów duchowych. To sprawiło, że poszli z pasją na krańce ziemi, głosząc Dobrą Nowinę o zmartwychwstaniu Jezusa. Każda osoba w górnej sali przyjęła Maryję do swojego serca i w tym momencie każda otrzymała niezwykle **Błogosławieństwo Maryjne Św. Józefa**. Każdy z nich spotkał Boga w bardzo intymny sposób. Duch Święty potwierdził prawdę, że Jezus nadal jest ze wszystkimi i osobiście z każdym z nas, tak jak obiecał. ***Bóg jest z nami, Emmanuel!***

Działo się to z ludźmi zebranymi razem w domu, w dużym górnym pokoju. W czasem społeczność chrześcijańska stała się zbyt liczna, by spotykać się w domu i w końcu zaczęto budować kościoły. Jako katolicy gromadzimy się w naszych kościołach, aby co tydzień wziąć udział we Mszy świętej i dziękować Bogu Ojcu, że możemy złożyć Ofiarę eucharystyczną, której nauczył nas Jezus podczas Ostatniej Wieczerzy. Pięćdziesiątnica to urodziny Kościoła, który teraz eksploduje nowym wzrostem. Jezus nauczył swoich apostołów: ***„Kto was przyjmuje, Mnie przyjmuje; a kto Mnie przyjmuje, przyjmuje Tego, który Mnie posłał”.*** (Mt. 10, 40) Wszyscy w tym pomieszczeniu przyjęli Maryję jako Matkę i w ten sposób byli przygotowani na przyjęcie Ducha Świętego.

Kościół ten powstał na fundamencie dwóch wielkich przykazań, które doskonale opisują Niepokalane Serce Matki Bożej. Tak więc Maryja kocha Jezusa, jak siebie samą, w sposób doskonały, ponieważ został On w Niej całkowicie ukształtowany mocą Ducha Świętego, bez żadnego udziału człowieka. Ponadto kocha Pana Boga swego całym Sercem, całą duszą, całym umysłem i całą siłą, ponieważ Syn, z którym zjednoczyła swoje Serce, jest Jej Panem i Zbawicielem oraz Jej Bogiem. Co ważne, w Sercu Maryi nie ma sprzeczności ani rywalizacji między tymi dwoma przykazaniami, ponieważ Jej bliźni to Jezus i Jej Pan to Jezus, czyli jedna i ta sama Osoba. Matczyne Serce Maryi wszystko doskonale rozumiało, gdy usłyszała, że Jezus naucza: **„Kto przyjmuje jedno z tych dzieci w imię moje, Mnie przyjmuje; a kto Mnie przyjmuje, nie przyjmuje Mnie, lecz Tego, który Mnie posłał”**. (Mk. 9, 37) Zesłanie Ducha Świętego pozwala nam również podkreślić wyjątkowość Osoby, jaką jest Matka Boża. Jest Ona Córką Boga Ojca, Matką Boga Syna i Oblubienicą Boga Ducha Świętego. (7) Ona nie jest Bogiem, ale jest człowiekiem, który ma wyjątkową i osobistą relacją z każdą Osobą Trójcy Świętej. Maryja jest otoczona przez Boga i zjednoczona w Sercu z Bogiem! Moglibyśmy podsumować to mówiąc, że **Maryja kocha Jezusa, Syna Bożego, jak siebie samą i całą sobą**. Jest to Miłość Matki do Dziecka, a także fundament naszej wiary chrześcijańskiej i odzwierciedlenie dwóch wielkich przykazań.

Każdy z was podczas bierzmowania otrzyma Ducha Świętego w nowy i niezwykle sposób. Jeśli będziecie otwarci, otrzymacie również wyjątkowe dary duchowe (załącznik) i doświadczycie duchowych owoców (załącznik) Ducha Świętego, które będą wzrastać i dojrzewać w ciągu waszego życia. Duch Święty przychodzi na nas najpierw podczas chrztu, aby ukształtować nas na obraz Chrystusa, a w czasie bierzmowania jest udzielane nowe wylanie Ducha Świętego, aby umożliwić nam duchowe dojrzewanie i uzdolnić nas do służby innym. Działanie Ducha Świętego pomaga Ciału Chrystusa (Kościołowi) zdobywać uczniów. Przygotuj się do

dnia bierzmowania, odmawiając dziesiątkę różańca i oddaj wszystko Maryi jako szczerzy dar z siebie. Pozwalaj Jej codziennie, aby ona zjednoczyła cię z Jezusem przez moc Ducha Świętego.

W tradycji żydowskiej mężczyźni i kobiety nie mogli modlić się razem w świątyni. Teraz, w Wieczerniku, wszyscy oni modlą się razem w tym samym Duchu z Matką Bożą. Mężczyzn inspiruje szczerze i serdeczne oddanie kobiet, które naprawdę kochają Pana, zwłaszcza tych kobiet, które zostały ukształtowane przez ofiarną miłość i cierpienie. Podobnie wiele kobiet jest zainspirowanych pasją i gorliwością mężczyzn, którzy żarliwie kochają Pana i dla Niego podróżują na krańce ziemi, a nawet za Niego umierają. Każdy z nas inaczej wyraża swoją miłość do Boga. Gdy w końcu, opuszczając dom, doświadczysz tych znaczących łask Pięćdziesiątnicy z innymi, którzy gromadzą się co tydzień, aby wspólnie chwalić, wielbić i dziękować Panu w modlitwach i pieśniach, zaproś Maryję i Ducha Świętego, aby byli z tobą we wszystkich twoich chrześcijańskich spotkaniach i przygotuj się na niespodzianki!

Podstawa konsekracji: Cokolwiek przechowujemy w naszych sercach, rozleje się na otaczający nas świat. Tajemnica Pięćdziesiątnicy jest bardzo podobna do Tajemnicy Zwiastowania. W chwili zwiastowania Maryja zaprosiła Boga do siebie, a On przyszedł do Niej przez Ducha Świętego w zaskakujący sposób - jako płód w Jej łonie, którego w pełni doświadczyła po dziewięciu długich miesiącach oczekiwania! Obecnie wczesna wspólnota chrześcijańska modli się razem z Maryją, zapraszając Ducha Świętego do tego dzieła. Ten Dar z nieba zstępuje w podobny sposób, ale różnie się manifestuje, dając każdemu człowiekowi inne dary duchowe. W wspólnocie występuje zarówno jedność serc, jak i różnorodność darów. Wszyscy musieli czekać pięćdziesiąt dni na spełnienie tej obietnicy Jezusa, ale warto było czekać. To jest łaska i duchowy owoc Ducha Świętego. *Bóg jest z nami, Emmanuel!*

Święci Patroni:

1. **Św. Jan Paweł II (1920-2005)** „Maryja wnosi do Wieczernika w dniu Pięćdziesiątnicy „nowe macierzyństwo”, które stało się Jej „udziałem” u stóp Krzyża. To macierzyństwo ma pozostać w Niej, a jednocześnie ma być przekazane przez Nią jako „wzór” całemu Kościołowi, który objawi się światu w dniu zstąpienia Ducha Świętego.” (34)
2. **Dokument watykański *Lumen Gentium* (1964)** „Widzimy apostołów przed dniem Pięćdziesiątnicy „trwających jednomyślnie na modlitwie z niewiastami i Maryją, Matką Jezusa, i z Jego braćmi” oraz Maryję, która swoimi modlitwami błagała o dar Ducha Świętego, który już przyćmił Ją podczas Zwiastowania.” (16)
3. **Św. Ludwik Maria de Montfort (1673-1716)** „Kiedy Duch Święty znajduje Maryję w jakiejś duszy, leci do niej. Wchodzi tam i przekazuje się tej duszy w obfitości.” (3)

Wyróżniająca się cnota: Apostołowie i uczniowie, wykazując się cnotą posłuszeństwa wobec Jezusa, gromadzą się na modlitwie w Wieczerniku i doświadczają działania Ducha Świętego na sobie i w sobie. *Emmanuel, Bóg jest z nami!*

Przykazanie tygodnia: (To nie jest formalne przykazanie, ale polecenie naszego Pana) „... *ale gdy Duch Święty zstąpi na was, otrzymacie Jego moc i będziecie moimi świadkami w Jerozolimie i w całej Judei, i w Samarii, i aż po krańce ziemi.*” (Dz 1, 8) Gdy nagle spotykamy Boga w nowy sposób, musimy odpowiedzieć jak kobieta przy studni, jak Maria Magdalena po zmartwychwstaniu i jak dwaj idący do Emaus: „Wykrzyknęli do swoich przyjaciół: *“Widzieliśmy Pana!”* To jest prawdziwa ewangelizacja, ponieważ jest to czynienie Dobrej Nowiny znaną. Niezależnie od tego, czy ci uwierzą, czy nie, powiedz: „Spotkałem Pana w zaskakująco nowy sposób”. Niektórzy uwierzą, a oni po prostu mogą odkryć Go na

swój własny sposób. Podziel się Dobrą Nowiną! Być może dlatego anioł mówi do uczniów po wniebowstąpieniu Jezusa: „... **dlaczego stoicie i wpatrujecie się w niebo?**” (Dz 1, 11) Twoje osobiste i niepowtarzalne doświadczenie spotkania z Bogiem należy tylko do ciebie i jeśli się nim nie podzielisz, nikt nigdy nie pozna twojej osobistej cudownej historii ani Jego miłości i miłosierdzia, które ma dla ciebie.

Dzielenie się naszą wiarą z opiekunem i/lub z rodzicem:

Pytanie: Jakie szczególne dary chciałbyś otrzymać podczas bierzmowania, które mogłyby posłużyć do budowania wiary Twojej wspólnoty? Poproś Boga o te dary już teraz razem z twoim opiekunem. Wiele razy, ale nie zawsze, będą one powiększać twoje naturalne talenty.

Zadanie: Przeczytajcie wspólnie ten rozdział i przez następne siedem dni odmawiajcie codziennie na głos przynajmniej jedną dziesiątkę różańca z opiekunem lub z rodziną. Twój codzienny różaniec niech będzie żywym i nieustannym darem poświęconym Maryi - Ona to kocha i będzie ci błogosławić. Codziennie rano powtarzaj modlitwę konsekracyjną.

Codzienna modlitwa konsekracyjna

Niepokalana Dziewico Maryjo / Matka Boża i Matko
Kościoła, jesteś także naszą Matką Nieustającej Pomocy. / Z
sercami przepełnionymi miłością do Ciebie, / poświęcamy się Tobie
Niepokalane Serce, / bo chcemy być Twoimi oddanymi dziećmi. /
Wyproś nam prawdziwy żal za grzechy, / i wierność obietnicom
naszego chrztu.

Poświęcamy Ci nasze serca i umysły, / aby zawsze móc
czynić wolę Bożą. / Poświęcamy nasze życie
Tobie, / aby bardziej ukochać Boga, / nie żyć dla siebie, /

ale dla Chrystusa, Twojego Syna, / widzieć Go i służyć
Mu w innych.

Tym pokornym aktem konsekracji / droga Matko Nieustającej
Pomocy, / zobowiązujemy się naśladować Ciebie, / doskonałego
człowieka, w naszym życiu, / a poświęceni Tobie w życiu i w śmierci, /
chcemy należeć do Twojego Boskiego Syna na całą wieczność. (33)

Notatki

Tydzień 19

Wniebowzięcie Maryi

Owoc Ducha: Łaska szczęśliwej śmierci (10)

Katechizm Kościoła Katolickiego: „Na koniec Niepokalana Dziewica, zachowana wolną od wszelkiej skazy winy pierworodnej, dopełniwszy biegu życia ziemskiego z ciałem i duszą wzięta została do chwały niebieskiej i wywyższona przez Pana jako Królowa wszystkiego, aby bardziej upodobniła się do Syna swego, Pana panujących oraz Zwycięzcy grzechu i śmierci.” (6,#966; 16, 35)

(Liturgia Bizantyjska) Wniebowzięcie Najświętszej Dziewicy jest szczególnym udziałem w Zmartwychwstaniu Jej Syna i antycypacją zmartwychwstania innych chrześcijan: *W narodzeniu dziewictwo zachowałeś, w zaśnięciu świata nie porzuciłeś, Bogurodzico. Odeszłaś bowiem do życia, Matką będąc Życia, i Twymi modłami wybawiasz od śmierci dusze nasze.* (Święto Zaśnięcia Bogurodzicy*, 15 sierpnia)

*zaśnięcie oznacza “zapadnięcie w sen” Maryi

Rozważanie: Staraj się kochać swoją Matkę Niebieską tak, jak Ona kocha ciebie, a ona nauczy cię, jak kochać Boga i bliźniego. Maryja mieszkała ze św. Janem Ewangelistą do końca swojego ziemskiego życia, prawdopodobnie w Efezie. Każda osoba w dniu Pięćdziesiątnicy otrzymała wyjątkowe dary, dzięki którym mogła budować Królestwo Boże. Ci, którzy nauczyli się nowego języka, wyjeżdżali do tego kraju, zwykle parami. Maria i Jan byli prowadzeni

przez Ducha, aby budować wspólnotę chrześcijańską w Efezie. Podczas gdy Jan najprawdopodobniej był duchownym, zastanawiamy się, jaka mogła być rola Maryi.

Każda mama lubi opowiadać o swoim dziecku, więc wyobrażamy sobie, że Maryja stale mówiła ludziom, zwłaszcza nowym chrześcijanom, o swoim Jezusie i oczywiście z innymi pełniła wiele dzieł miłosierdzia we wspólnocie. Uważa się, że św. Łukasz Ewangelista w Efezie usłyszał szczegóły wczesnego życia Jezusa zarówno od Maryi, jak i od św. Jana. ***„Wielu już starało się ułożyć opowiadanie o zdarzeniach, które się dokonały pośród nas, tak jak nam je przekazali ci, którzy od początku byli naocznymi świadkami i sługami słowa...”*** (Łk 1, 1-2)

Wszyscy mężczyźni i kobiety muszą nauczyć się kochać od ofiarnie kochającego serca Matki, aby jasno widzieć Boga, kochać Boga i znać Boga, dlatego Bóg dał każdemu z nas matkę. Jego wolą jest, abyśmy nauczyli się od mamy drugiego wielkiego przykazania, zanim poznamy pierwsze wielkie przykazanie. Chociaż nasze własne matki mogły wykonać świetną pracę w nauczaniu nas, jak kochać ofiarnie, Bóg uważa, że to podstawowe szkolenie w Jego szkole miłości jest niewystarczające dla naszego zbawienia, dlatego dał nam również swoją własną matkę, aby pomogła nam pokornie kontynuować naukę przez całe nasze życie. Nasza duchowa i emocjonalna dojrzałość zależy od tego przygotowania. Dotyczy to zwłaszcza młodzieży, która przygotowuje się do opuszczenia domu, aby pójść w świat.

Maryja po śmierci, czyli po zaśnięciu, została zabrana z grobu do nieba. Skąd to wiemy? Najwcześniejsi chrześcijańscy pielgrzymi chcieli zobaczyć Jej ciało zaraz po śmierci i poszli odwiedzić grób, ale kiedy go otwarto, nie było Jej tam - tak jak nie było w grobie ciała Jezusa w poranek wielkanocny. Nie można zaprzeczyć, że Maryja, która była bez zmazy grzechu, została uniesiona do nieba, ponieważ Jezus, nasz Pan, jest zawsze z Nią. Maryja została również zabrana do nieba, aby mogła być prawdziwą Matką dla wszystkich. Z nieba może, osobiście i jednocześnie, służyć każdemu człowiekowi na ziemi! Potrzebuje również swojego fizycznego ciała w niebie, w którym pojawiła się już wiele razy w każdym kraju świata jako

matka, prorokini, nauczycielka, opiekunka i pocieszycielka tych wszystkich, którzy chcą pokornie Jej słuchać i kochać czule. Nawet dzisiaj ukazuje się wielu - czy będziemy jej słuchać? Ona chce nam pomóc stać się tym wszystkim, czym Bóg chce, abyśmy się stali, czyli świętymi.

Ona potrzebuje naszego pozwolenia, naszego "tak", codziennie. Jak każda dobra matka, kocha nas całkowicie i chce w zamian naszej miłości. Ponadto, Ona nigdy się nami nie zmęczy! Bycie zjednoczonym w miłości z Nią wprowadzi Boga do naszego życia na nowo i w zaskakujący sposób. Powiedz "tak" Maryi dzisiaj i każdego ranka, kiedy się obudzisz - nigdy nie będziesz tego żałował! Kto przyjmuje Maryję, przyjmuje Jezusa – On to obiecał!

Podstawa konsekracji: „*Tylko przez miłość bliźniego możemy poznać miłość Boga.*” (Papież Benedykt XVI) Drugie Wielkie Przykazanie jest wymagającym szkoleniem wstępnym do nauki Pierwszego Wielkiego Przykazania. Pierwszym obowiązkiem matki wobec jej dziecka jest ofiarna miłość i nauczanie go, jak ma o tę ofiarną miłość odwzajemnić. W ten sposób kocha bliźniego jak siebie samego i uczy swoje dziecko, jak ma wypełnić drugie wielkie przykazanie. Jest bardzo odpowiedzialna za wszystko, czego potrzebuje jej dziecko i pragnie, aby dziecko było równie żarliwe w kochaniu jej. Jak często widzisz młode mamy proszące swoje dziecko o pocałunki, uśmiechy i piosenki oraz inne akty czułości? Gdy kochamy Maryję gorliwie, Ona odwzajemnia tę miłość i nasze zjednoczenie serc jest większe. Uczy nas rozmawiać z Bogiem i odmawiać swój różaniec. Uczymy się najpierw drugiego wielkiego przykazania, aby dobrze nauczyć się pierwszego wielkiego przykazania: Kochać Boga ponad wszystko. Wiemy, że to, co czynimy w miłości najmniejszym, czynimy naszemu Panu. Ostatecznie staniemy się wielkimi miłośnikami Jezusa Chrystusa, ponieważ Maryja ukierunkowała nas na cnoty Miłości, Pokory, Posłuszeństwa i Ufności.

Święci Patroni:

1. **Św. Jan Paweł II (1920-2005)** „Maryja występuje na drodze, która prowadzi od Ojca do ludzkości, jako Matka, która daje wszystkim swojego Syna Zbawiciela. Równocześnie jest na

drodze, którą muszą przebyć ludzie, aby przez Chrystusa w Duchu Świętym iść do Ojca.” (Ef 2, 18) (36)

2. **Św. Ludwik Maria de Montfort (1673-1716)** „Prawdziwe nabożeństwo do Najświętszej Dziewicy jest święte. Prowadzi nas do unikania grzechu i naśladowania cnót Maryi: Jej wielkiej pokory, żywej wiary, gotowego posłuszeństwa, nieustannej modlitwy, powszechnego umartwienia, boskiej czystości, gorącej miłości, heroicznej cierpliwości, anielskiej słodyczy i niebiańskiej mądrości.” (3)
3. **Św. Jan Paweł II (1920-2005)** „Okazujesz swoje nabożeństwo do Maryi przez obchodzenie Jej świąt, przez codzienną modlitwę ku Jej czci, a zwłaszcza różaniec, i przez naśladowanie Jej życia. Niech to nabożeństwo umacnia się każdego dnia.” (12)

Wyróżniająca się cnota: Maryja została zabrana z ciałem i duszą do nieba. Stamtąd jako Matka oręduje za nami wszystkimi. Jest jednocześnie Królową nieba i ziemi. Panując ze swoim synem Jezusem, jest zawsze zjednoczona z Jego Sercem. Jedność ich Serc jest źródłem siły Maryjnej konsekracji i wszelkich cnót. Zjednoczmy nasze serca z ich Sercami!

Przykazanie tygodnia: (To nie jest formalne przykazanie, ale instrukcja od naszego Pana) *„Idźcie więc i nauczajcie wszystkie narody, udzielając im chrztu w imię Ojca i Syna, i Ducha Świętego. Uczcie je zachowywać wszystko, co wam przykazałem. A oto Ja jestem z wami przez wszystkie dni, aż do skończenia świata.”* (Mt 28, 19-20)

Dzielenie się naszą wiarą z opiekunem i/lub z rodzicem: Czy podzieliłaś/eś się z przyjacielem czymś na temat tego, czego się uczyłaś/eś przez ostatnie 18 tygodni? Jak to zostało odebrane, czy zostałaś /eś utwierdzona/y czy byłeś prześladowana/y?

Zadanie: Przeczytajcie wspólnie ten rozdział i przez następne siedem dni odmawiajcie codziennie na głos przynajmniej jedną dziesiątkę różańca z opiekunem lub z rodziną. Twój codzienny różaniec niech będzie żywym i nieustannym darem poświęconym Maryi - Ona to kocha i będzie ci błogosławić. Codziennie rano powtarzaj modlitwę konsekracyjną.

Codzienna modlitwa konsekracyjna

Niepokalana Dziewico Maryjo / Matka Boża i Matko
Kościoła, jesteś także naszą Matką Nieustającej Pomocy. / Z
sercami przepelnionymi miłością do Ciebie, / poświęcamy się Tobie
Niepokalane Serce, / bo chcemy być Twoimi oddanymi dziećmi. /
Wyproś nam prawdziwy żal za grzechy, / i wierność obietnicom
naszego chrztu.

Poświęcamy Ci nasze serca i umysł, / aby zawsze móc
czynić wolę Bożą. / Poświęcamy nasze życie
Tobie, / aby bardziej ukochać Boga, / nie żyć dla siebie, /
ale dla Chrystusa, Twojego Syna, / widzieć Go i służyć
Mu w innych.

Tym pokornym aktem konsekracji / droga Matko Nieustającej
Pomocy, / zobowiązujemy się naśladować Ciebie, / doskonałego
człowieka, w naszym życiu, / a poświęceni Tobie w życiu i w śmierci, /
chcemy należeć do Twojego Boskiego Syna na całą wieczność. (33)

Notatki:

Tydzień 20

Wniebowzięcie Maryi

Owoc Ducha: Ufność we wstawiennictwo Maryi (10)

Pismo Święte: „Potem świątynia Boga w niebie się otwarła i Arka Jego Przymierza ukazała się w Jego świątyni, a nastąpiły błyskawice, głosy, gromy, trzęsienie ziemi i wielki grad. Potem wielki znak ukazał się na niebie: Niewiasta obleczona w słońce, i księżyc pod jej stopami, a na jej głowie wieniec z gwiazd dwunastu.

A jest brzemienna. I woła, cierpiąc bóle i męki rodzenia.

I inny znak się ukazał na niebie: Oto wielki Smok barwy ognia, mający siedem głów i dziesięć rogów – a na głowach jego siedem diademów.

A ogon jego zmiata trzecią część gwiazd nieba: i rzucił je na ziemię. I stanął Smok przed mającą rodzić Niewiastą, ażeby skoro porodzi, pożreć jej Dziecię.

I porodziła Syna – Mężczyznę, który wszystkie narody będzie pasał różgą żelazną. I zostało uniesione jej Dziecię do Boga i do Jego tronu.” (Ap 11, 19-12:5)

Rozważanie: Dlaczego św. Jan Ewangelista wspomina o Arce Przymierza w tym fragmencie o Maryi? Historyczna Arka była konsekrowanym przybytkiem, który zawierał trzy bardzo czczone przedmioty: laskę Aarona, najwyższego kapłana; pojemnik z chlebem manny, który karmił Izraelitów na pustyni oraz tablice dziesięciu przykazań, dane Mojżeszowi przez Boga. Teologowie widzą w Maryi nową Arkę, ponieważ będąc w ciąży,

zawierała w sobie Jezusa Mesjasza i Nowego Arcykapłana, który jest Wiecznym Chlebem Życia i Wiecznym Słowem Boga. Zwracaliśmy uwagę, że wielkie przykazania, które streszczają prawo i proroków można dostrzec w sercu matek, a najdoskonalej w sercu Matki Bożej. Jest to również zgodne z symboliką Maryi jako nowej Arki, ponieważ w Arce było Dziesięć Przykazań.

“Oto Panna poczne i porodzi Syna, i nazwie Go imieniem Emmanuel.” (Iz 7, 14)

Historycznie rzecz biorąc, Arka podróżowała z Izraelitami i zawsze była z nimi, z wyjątkiem sytuacji, gdy była zabierana na bitwę, aby odnieść zwycięstwo nad wrogami Izraela. W podobny sposób nosimy Maryję w naszych sercach i przyjmujemy w domach, aby zatriumfować nad wrogami chrześcijaństwa, tak jak to uczynili chrześcijanie XVI wieku w bitwie pod Lepanto w 1571 roku.

Przez całe swoje życie Maryja była przygotowywana do swojego wiecznego przeznaczenia: by stać się nową i wieczną Ewą, Królową nieba i ziemi. Ty również jesteś przygotowywany do swojego wiecznego przeznaczenia. Tylko Bóg wie, jakie wielkie rzeczy dla ciebie przygotował, ale jedynym sposobem na osiągnięcie tego chwalebnego przeznaczenia jest ciągłe staranie się o miłość do Boga i do bliźniego oraz posłuszeństwo Jego przykazaniom. Matka Boża, która jest bezgrzeszna i jest doskonałą chrześcijanką, pomoże ci, więc zwróć się do Niej, a Ona cię poprowadzi. Poświęcając się Maryi, będziesz również służyć Bożym celom, tak jak Ona. Kochaj Maryję żarliwie, a Ona także będzie cię kochać i dopełni dzieła swoimi łaskami. Maryja stanie się twoją opiekunką, orędowniczką, pocieszycielką i pośredniczką wszelkich łask w dążeniu do świętości i będzie ci kochającą Matką przez całą wieczność.

Podstawa konsekracji: Bądź wierna/y w modlitwie i uwielbieniu. Matka Teresa dała swoim Siostram Miłosierdzia

listę obowiązków, które każda dusza powinna wykonać dla Matki Bożej i odpowiadającą jej listę obowiązków, które Maryja wykonuje z myślą o nas. Jednym z naszych obowiązków jest "Wierność modlitwie". (8) Jednym z podstawowych obowiązków Maryi jest dzielenie się z nami swoim doświadczeniem modlitwy i uwielbienia. (Pozostałe obowiązki wymienione są w dodatku tej książki.) Jeśli zostałeś poświęcony Maryi i obdarzony Duchem Świętym w sakramencie bierzmowania, nauczysz się od Maryi modlitwy, zwłaszcza różańcowej. Jest to dla Niej bardzo przyjemne. Każda matka uczy swoje dziecko, jak mówić w jej języku, więc kiedy modlimy się na różańcu, uczymy się od Maryi, jak mówić językiem nieba. Bądźcie gorliwi w odmawianiu Jej Różańca.

Święci Patroni:

1. **Papież św. Jan XXIII (1881-1963)** „Niepokalane Poczęcie pociąga za sobą również ofiarę ze strony Maryi. Dlatego nie możemy uważać się za uprzywilejowane dzieci Pana i Jego Matki, jeśli nasze życie nie zna nic z ofiary.” (3)
2. **Św. Elżbieta Węgierska (1207-1231)** „Najświętsza Panna powiedziała mi kiedyś: 'Myślisz, że uzyskałam łaski i cnoty bez wysiłku. Wiedz, że nie otrzymałam od Boga żadnych łask bez wielkiego trudu, nieustannej modlitwy, żarliwych pragnień, wielu łez i umartwień.’ (3)
3. **Św. Teresa z Lisieux (1873-1897)** „Czuję, że tak słabo odmawiam różaniec! Czynię skoncentrowany wysiłek, aby rozważać tajemnice różańcowe, ale nie jestem w stanie skupić swojej koncentracji. Przez długi czas byłam rozczarowana moim brakiem pobożności, co mnie zdumiewało, ponieważ tak bardzo kocham Najświętszą Pannę, że odmawianie modlitw ku Jej czci, które tak bardzo Ją cieszyły, powinno być łatwe. Ale teraz jestem mniej smutna, bo myślę, że Królowa Nieba, która jest także moją

Matką, powinna widzieć moje dobre zamiary i że jest z nich zadowolona.” (12)

Wyróżniająca się cnota: Jako Królowa Nieba i Ziemi Maryja jest pośredniczką wszystkich łask. Ona jest Matką wszelkich cnót i czeka na twoje „tak”, twoje zaproszenie Jej, aby mogła przyjść jako służebnica do twojego serca. Nauczy Cię wszystkiego, czego potrzebujesz, na każdym etapie twojego życia. Ona jest Matką Nieustającej Pomocy. Kochając Ją, nauczysz się kochać Boga.

Przykazanie tygodnia: (To nie jest formalne przykazanie, ale instrukcja od Pana Boga) ***„Uświęćcie się więc i bądźcie świętymi, bo Ja jestem [święty]: Ja, Pan, Bóg wasz! Będziecie strzec ustaw moich i wykonywać je. Ja jestem Pan, który was uświęca!”*** (Kpł 20, 7-8) Podane są tu dwa polecenia, z których drugie dotyczy przestrzegania przykazań, które omawialiśmy na naszej drodze do bierzmowania. Pierwszym z nich jest wezwanie do poświęcenia się, co w tym kontekście oznacza życie zgodne z wolą Bożą. Konsekwować oznacza uczynić świętym lub poświęcić się dla wyższego celu. Część "secr" słowa consecrate pochodzi od łacińskiego sacer "święty". Nasz Pan Bóg mówił o naszym uświęceniu się podczas Ostatniej Wieczerzy:

“Uświęć ich w prawdzie. Słowo Twoje jest prawdą. Jak Ty Mnie posłałeś na świat, tak i Ja ich na świat posłałem. A za nich Ja poświęcam w ofierze samego siebie, aby i oni byli uświęceni w prawdzie. Nie tylko za nimi proszę, ale i za tymi, którzy dzięki ich słowu będą wierzyć we Mnie; aby wszyscy stanowili jedno, jak Ty, Ojczy, we Mnie, a Ja w Tobie, aby i oni stanowili w Nas jedno, aby świat uwierzył, żeś Ty Mnie posłał.” (J 17, 17-21)

O znaczeniu bycia poświęconym mówił św. Paweł w liście do św. Tymoteusza: ***„Jeśli ktoś oczyści się z tego, co nieszlachetne, wtedy będzie naczyniem do szlachetnego użytku, poświęconym i użytecznym dla pana domu, gotowym do każdego dobrego dzieła. Wystrzegajcie się więc młodzieńczych namiętności, a dążcie do sprawiedliwości, wiary, miłości i pokoju, wraz z tymi, którzy z czystego serca wzywają Pana”.*** (2 Tym. 2:21-22)

Ci z nas, którzy poświęcają się Jezusowi przez ręce Maryi, codziennie ponawiają swoją konsekrację, korzystając z krótkiej modlitwy konsekracyjnej, którą znajdziesz w załączniku. Zapamiętaj ją! Jest to uścisk dla Matki Bożej i przypomnienie każdego ranka dla nas samych, że dajemy Jej pozwolenie, aby nadal

przyprowadzała nas do swojego Syna Jezusa. Przez Jej ręce ofiarujemy też Jezusowi cały nasz dzień. Co roku, zazwyczaj w dniu naszej rocznicy, ponawiamy naszą konsekrację, aby na nowo poświęcić się Jej służbie. Nasza Matka nigdy się nami nie zmęczy!

Dzielenie się naszą wiarą z opiekunem i/lub z rodzicem:

Pytanie: Jakie masz szczególne dary naturalne, które możesz wykorzystać do pełnienia uczynków miłosierdzia wobec swojej rodziny lub sąsiadów? Podziękuj Bogu za swoje dary i poproś Go, aby pokazał ci, jak możesz je ofiarować innym. Zaplanuj, jak będziesz świętować swoje bierzmowanie i poświęcenie się Maryi ?(pomysły znajdziesz w załączniku).

Zadanie: Przeczytajcie wspólnie ten rozdział i przez następne siedem dni odmawiajcie codziennie na głos przynajmniej jedną dziesiątkę różańca z opiekunem lub z rodziną. Twój codzienny różaniec niech będzie żywym i nieustannym darem poświęconym Maryi - Ona to kocha i będzie ci błogosławić. Codziennie rano powtarzaj modlitwę konsekracyjną.

Codzienna modlitwa konsekracyjna

*Niepokalana Dziewico Maryjo / Matka Boża i Matko
Kościoła, jesteś także naszą Matką Nieustającej Pomocy. / Z
sercami przepełnionymi miłością do Ciebie, / poświęcamy się
Tobie*

*Niepokalane Serce, / bo chcemy być Twoimi oddanymi dziećmi.
/*

*Wyproś nam prawdziwy żal za grzechy, / i wierność obietnicom
naszego chrztu.*

*Poświęcamy Ci nasze serca i umysły, / aby zawsze móc
czynić wolę Bożą. / Poświęcamy nasze życie
Tobie, / aby bardziej ukochać Boga, / nie żyć dla siebie, /
ale dla Chrystusa, Twojego Syna, / widzieć Go i służyć
Mu w innych.*

*Tym pokornym aktem konsekracji / droga Matko Nieustającej
Pomocy, / zobowiązujemy się naśladować Ciebie, /
doskonałego
człowieka, w naszym życiu, / a poświęceni Tobie w życiu i w
śmierci, /*

***chcemy należeć do Twojego Boskiego Syna na całą wieczność.
(33)***

Ostatnie przyrzeczenie

Ja, _____ przyrzekam Ci Matko Boża, że na początku każdego dnia będę wiernie zapraszać Cię do mojego serca i będę się modlić częścią Różańca Świętego.

Twój Syn nauczył nas nowego przykazania: „Miłujcie się wzajemnie, tak jak ja was umiłowałem”.

Proszę Cię, Matko, abyś nauczyła mnie kochać Ciebie tak, jak Ty mnie kochasz. Pragnę z Twoją pomocą nauczyć się, jak kochać Boga i bliźniego zgodnie z wolą Bożą i w pełni przestrzegać Jego przykazań. Dziękuję, że będziesz mnie prowadzić przez całe życie.

Modłę się o to w Imię Ojca, Syna i Ducha Świętego. Amen.

**Podpisane i opatrzone datą przez kandydata: _____
Oraz przez Opiekuna: _____**

Jego niesamowita Miłość

W dniu Pięćdziesiątnicy apostołowie byli **„pełni zdumienia i podziwu”**

(Dz 2, 7). Kiedy doświadczamy Boga w nieoczekiwany nowy sposób,

odповідzią jest zdumienie. Św. Jan Paweł II napisał: „Właśnie owo głębokie zdumienie wobec wartości i godności człowieka nazywa się Ewangelią, czyli Dobrą Nowiną. Nazywa się też chrześcijaństwem”. (Odkupiciel) *Hominus*, 1979)

Dzień Życia Konsekrowanego

Po przejściu przez te dwadzieścia tygodni przygotowań, wyznaczcie sobie dzień, aby formalnie poświęcić się Matce Bożej. Można to zrobić z rodziną i opiekunem, albo razem z klasą bierzmowanych. Ta ceremonia nie musi być długa. Zrób to zaraz po bierzmowaniu lub w innym dniu, który jest szczególny dla Naszej Błogosławionej Matki. Dni świąteczne Maryi są zawsze dobrymi kandydatami i są wymienione w załączniku.

Przynieś dla niej kilka kwiatów i odmów modlitwę poświęcenia się Matce Bożej Nieustającej Pomocy powyżej na tydzień 20 razem ze swoim opiekunem lub rodziną czy przyjaciółmi z klasy. Wszyscy mogą wspólnie odmówić tę modlitwę. Wpisz do swojej książki datę poświęcenia i podpisz ją. Zachowaj tę książkę jako modlitewnik na całe życie. W niej możesz zapisywać wszystkie przyszłe szczególne łaski, których doświadczysz od Matki Bożej. Ta książka stanie się pamiątką na całe twoje życie.

Podpisane i opatrzone datą przez kandydata: _____

Oraz przez Opiekuna: _____

Po Dniu Konsekracji

Święci wybrali zwyczaj ofiarowania Maryi krótkiej Modlitwy Konsekracyjnej każdego ranka, aby przypomnieć sobie o swojej decyzji codziennego dawania Maryi pozwolenia. Jest to podobne do przytulania Matki Bożej każdego dnia. Możesz wybrać jedną z kilku modlitw konsekracyjnych, które znajdziesz w załączniku.

Dodatkowo, święci poświęcali się ponownie Maryi w tę samą rocznicę każdego roku, przechodząc przez 33-dniowy program

konsekracji, taki jak doskonały program zaproponowany przez ks. Michaela Gaitley'a MIC. "33 dni do porannej chwały." (1)

Pożegnanie

Dziękuję Kandydatowi i Opiekunowi za czas, który poświęcili Matce Maryi przynoszącej Ducha Świętego w procesie przygotowania do bierzmowania. Chcę podzielić się z Wami kilkoma obrazami biblijnymi, które pokazują chwile pożegnania Mojżesza, Naszego Pana, św. Pawła i św. Maksymiliana Kolbego. Przypominają one uroczyste przemówienia wygłaszane dla studentów kończących uczelnię. Kontynuuj rozważania, nadal ciesząc się codziennie, że poświęciłeś się Maryi. Pożegnanie: Mam nadzieję, że wszyscy spotkamy się w Niebie.

Twój w Chrystusie, Paul Cranley

Pożegnanie Mojżesza

„Patrz! Kładę dziś przed tobą życie i szczęście, śmierć i nieszczęście.

Ja dziś nakazuję ci miłować Pana, Boga twego, i chodzić Jego drogami, pełniąc Jego polecenia, prawa i nakazy, abyś żył i mnożył się, a Pan, Bóg twój, będzie ci błogosławił w kraju, który idziesz osiąść.

Ale jeśli swe serce odwrócisz, nie usłuchasz, zbłądzisz i będziesz oddawał pokłon obcym bogom, służąc im - oświadczam wam dzisiaj, że na pewno zginiecie, niedługo zabawicie na ziemi, którą idziecie osiąść, po przejściu Jordanu.

Biorę dziś przeciwko wam na świadków niebo i ziemię, kładąc przed wami życie i śmierć, błogosławieństwo i przekleństwo.

Wybierajcie więc życie, abyście żyli wy i wasze potomstwo,

*miłując Pana, Boga swego, słuchając Jego głosu, Ignąc do Niego;
bo tu jest*

twoje życie i długie trwanie twego pobytu na ziemi, którą Pan poprzysiągł dać przodkom twoim: Abrahamowi, Izaakowi i Jakubowi.” (Pwt 30, 15-20)

Pożegnanie Jezusa z uczniami (św. Jan)

„Jak Mnie umiłował Ojciec, tak i Ja was umiłowałem. Wytrwajcie w miłości mojej! Jeśli będziecie zachowywać moje przykazania, będziecie trwać w miłości mojej, tak jak Ja zachowałem przykazania Ojca mego i trwam w Jego miłości.

To wam powiedziałem, aby radość moja w was była i aby radość wasza była pełna. To jest moje przykazanie, abyście się wzajemnie miłowali, tak jak Ja was umiłowałem. Nikt nie ma większej miłości od tej, gdy ktoś życie swoje oddaje za przyjaciół swoich. Wy jesteście przyjaciółmi moimi, jeżeli czynicie to, co wam przykazuję.

Już was nie nazywam sługami, bo sługa nie wie, co czyni pan jego, ale nazwałem was przyjaciółmi, albowiem oznajmiłem wam wszystko, co usłyszałem od Ojca mego.

Nie wyście Mnie wybrali, ale Ja was wybrałem i przeznaczyłem was na to, abyście szli i owoc przynosili, i by owoc wasz trwał - aby wszystko dał wam Ojciec, o cokolwiek Go poprosicie w imię moje.

To wam przykazuję, abyście się wzajemnie miłowali.” (J 15, 9-17)

Pożegnanie Jezusa wg św. Łukasza w Dziejach Apostolskich

Zapytywali Go zebrani: „Panie, czy w tym czasie przywrócisz królestwo Izraela?” Odpowiedział im: „Nie wasza to rzecz znać czasy i chwile, które Ojciec ustalił swoją władzą, ale gdy Duch

Święty zstąpi na was, otrzymacie Jego moc i będziecie moimi świadkami w Jerozolimie i w całej Judei, i w Samarii, i aż po krańce

Ziemi. Po tych słowach uniósł się w ich obecności w górę i obłok zabrał Go im sprzed oczu. Kiedy uporczywie wpatrywali się w Niego, jak wstępował do nieba, przystąpili do nich dwaj mężowie w białych szatach. I rzekli: „Mężowie z Galilei, dlaczego stoicie i wpatrujecie się w niebo? Ten Jezus, wzięty od was do nieba, przyjdzie tak samo, jak widzieliście Go wstępującego do nieba.” (Dz 1, 1-11)

Pożegnanie św. Pawła w Liście do Efezjan 4, 1-6

„A zatem zachęcam was ja, więzień w Panu, abyście postępowali w sposób godny powołania, jakim zostaliście wezwani, z całą pokorą i cichością, z cierpliwością, znosząc siebie nawzajem w miłości.

Usiłujcie zachować jedność Ducha dzięki więzi, jaką jest pokój.

Jedno jest Ciało i jeden Duch, bo też zostaliście wezwani do jednej nadziei, jaką daje wasze powołanie.

Jeden jest Pan, jedna wiara, jeden chrzest.

Jeden jest Bóg i Ojciec wszystkich, który [jest i działa] ponad wszystkimi, przez wszystkich i we wszystkich.”

Pożegnanie św. Maksymiliana Kolbego z każdym z nas

„W imieniu Maryi mówię to każdemu z was. Ona cię kocha, każdą i każdego z was. Bardzo cię kocha. Ona cię kocha w każdej chwili i bez wyjątków”. (1)

Załącznik

Modlitwa do św. Józefa o Błogosławieństwo Maryjne

Św. Józefie, na polecenie archanioła Gabriela zaprosiłeś Maryję do swojego serca i domu i wkrótce na nowo odkryłeś Boga w niezwykle sposób – jako twojego nowonarodzonego syna Jezusa. Tak jak ty chciałbym i ja zaprosić Maryję do mojego serca i domu. Pokaż mi, jak Ją kochać, aby na nowo doświadczyć Boga w swoim życiu. Jak chroniłeś Świętą Rodzinę przed wszelkim złem, chroń także mnie i moich bliskich. Amen.

Kwiaty dla Maryi

Kwiaty w prezencie, choć nietrwałe i szybko więdną, zachwycają każdą mamę, gdy otrzymuje je od tych, którzy ją kochają i pamiętają o niej w dniu jej święta lub Walentynki. Maryja także lubi kwiaty i cieszy się każdym, choćby najskromniejszym. Pamiętajmy jednak, aby codziennie przynosić Maryi nasze modlitwy niczym świeże kwiaty. Szczególnie wytrwale trzeba pielęgnować nabożeństwo do Jej Serca.

Szacunek dla obrazów i figur Maryi

Otaczane szacunkiem obrazy i figury Maryi lub Świętej Rodziny w twoim domu niech codziennie przypominają ci o twojej Niebiańskiej Rodzinie. Często przed obrazem stawiaj świeże kwiaty, aby utrzymać relację z Jezusem, Maryją i Józefem! W naszym domu przez 12 miesięcy figurka Maryi krąży w

**rodzinach każdego z naszych czworga dzieci. W każde Boże
Narodzenie**

oddajemy statuetkę kolejnej rodzinie i dzielimy się nią świadectwem wielu błogosławieństw, jakich doświadczyliśmy w poprzednim roku.

Szczególna wartość grup różańcowych

Modlitwa różańcowa jest najpotężniejszą modlitwą po Ofierze Mszy Świętej. Odmawiana w grupie może mieć większe znaczenie i przynieść lepszy efekt. Tradycyjnie robi się to, dzieląc każdą z modlitw na pół. I pierwsza połowa modlitwy jest odmawiana przez jedną osobę lub grupę, a druga połowa jest recytowana przez inną osobę lub grupę.

Ta dyscyplina może nam pomóc lepiej skoncentrować się na Tajemnicach i może szerzyć też nabożeństwo do Różańca Świętego.

Modlitwa do Matki Bożej Nieustającej Pomocy (45)

Matko Nieustającej Pomocy, zostałeś pobłogosławiona i wyróżniona przez Boga. Stałaś się nie tylko Matką Odkupiciela, ale też Matką odkupionych. Przychodzimy do Ciebie dzisiaj jako Twoje dzieci. Opiekuj się i czuwaj nad nami. Weź nas w kochające ramiona, jak trzymałaś Dzieciątka Jezus. Bądź mamą gotową w każdej chwili nam pomagać. Bóg, który jest potężny, uczynił Ci wielkie rzeczy, a Jego Miłosierdzie z pokolenia na pokolenie dla tych, którzy Go kochają. Wstawiaj się za nami droga Matko Nieustającej Pomocy, abyśmy mogli otrzymać przebaczenie za nasze grzechy, miłość do Jezusa, ostateczną wytrwałość, i łaskę wzywania Cię. (45)

Tradycyjna codzienna modlitwa poświęcenia (24)

**O Pani moja i Matko moja,
Tobie poświęcam się całkowicie.
Ofiarowuję Ci dzisiaj mój wzrok, mój słuch,**

**moje usta, moje serce i całego siebie,
bez żadnych zastrzeżeń.
A jeżeli już do Ciebie należę, o Dobra Matko,
to proszę Cię, strzeż mnie jako Twojej własności
i Twojego dobra. Amen.**

Modlitwa poświęcenia się Matce Bożej Nieustającej Pomocy (33)

**Niepokalana Dziewico Maryjo / Matka Boża i Matko
Kościoła, jesteś także naszą Matką Nieustającej Pomocy. / Z
sercami przepelnionymi miłością do Ciebie, / poświęcamy się Tobie
Niepokalane Serce, / bo chcemy być Twoimi oddanymi dziećmi. /
Wyproś nam prawdziwy żal za grzechy, / i wierność obietnicom
naszego chrztu.**

**Poświęcamy Ci nasze serca i umysły, / aby zawsze móc
czynić wolę Bożą. / Poświęcamy nasze życie
Tobie, / aby bardziej ukochać Boga, / nie żyć dla siebie, /
ale dla Chrystusa, Twojego Syna, / widzieć Go i służyć
Mu w innych.**

**Tym pokornym aktem konsekracji / droga Matko Nieustającej
Pomocy, / zobowiązujemy się naśladować Ciebie, / doskonałego
człowieka, w naszym życiu, / a poświęceni Tobie w życiu i w
śmierci, /
chcemy należeć do Twojego Boskiego Syna na całą wieczność. (33)**

Modlitwa porannego ofiarowania (44)

**O Jezu, przez Niepokalane Serce Maryi ofiaruję Ci moje
modlitwy, prace, radości i cierpienia tego dnia we wszystkich
intencjach Twojego Najświętszego Serca, w jedności z
Najświętszą Ofiarą Mszy św. odprawianych na całym świecie,
jako zadośćuczynienie za moje grzechy, w intencji bliźnich, a**

w szczególności w intencjach Ojca Świętego. Amen.

Modlitwa konsekracyjna ks. Fehrenbacha (3)

„O Maryjo, powierzam się w Twoje ręce. Oddaję Ci moje ciało i moją duszę, moje myśli i czyny, moje życie i moją śmierć. Pomóż mi kochać Jezusa ponad wszystko. O Maryjo, zawierzam się całkowicie Bogu przez Twoje ręce i tak jak Ty chcę wypełnić Jego Wolę. Proś za mną, bym wytrwał w tym postanowieniu.” (o. Karol G. Fehrenbach CSsR)

Modlitwa św. ks. Bosko do Maryi (37)

Najświętsza Maryjo Panno, Wspomożycielko Wiernych, jak słodko jest przychodzić i błagać o Twoją nieustanną pomoc. Jeśli ziemskie matki nie przestają pamiętać o swoich dzieciach, jak Ty, najbardziej kochająca ze wszystkich matek, możesz zapomnieć o mnie?

Udziel mi więc, błagam Cię, Twojej nieustającej pomocy we wszystkich moich potrzebach, w każdym smutku, a szczególnie w chwilach pokusy.

Proszę o nieustanną pomoc dla wszystkich, którzy teraz cierpią.

Pomagaj słabym, uzdrawiaj chorych, nawracaj grzeszników.

Wstawiaj się za powołanymi.

Wyproś dla nas Maryjo, Wspomożycielko Wiernych, że wzywając Cię na ziemi, będziemy mogli kochać i wiecznie dziękować Ci w niebie.

Dziesięć Przykazań

- 1. Jestem Bogiem, Panem twoim. Nie będziesz miał bogów cudzych przede Mną.**
- 2. Nie będziesz brał imienia Boga, Pana twego, nadaremno.**
- 3. Pamiętaj, abyś dzień święty święcił.**

- 4. Czcij ojca swego i matkę swoją.**
- 5. Nie zabijaj.**
- 6. Nie cudzołóż.**
- 7. Nie kradnij.**
- 8. Nie mów fałszywego świadectwa przeciwko bliźniemu swemu.**

9. Nie pożądaj żony bliźniego swego.
10. Ani żadnej rzeczy, która jego jest.

Akt skruchy (37)

**O mój Boże, serdecznie przepraszam, że Cię obraziłem i
czuję wstręt do moich grzechów.**

**Boję się utraty nieba i bólu
potępionych, ale przede wszystkim żałuję , że
obraziłem Ciebie, mój dobry Boże, który
zasługujesz na całą moją miłość.**

**Mocno postanawiam, z pomocą Twojej łaski, spowiadać się
z moich grzechów, czynić pokutę
i zmienić swoje życie. Amen.**

Dzieła miłosierdzia względem ciała (6)

**Nakarmić głodnych.
Napoić spragnionych.
Dać schronienie bezdomnym.
Odwiedzać chorych.
Pocieszać więźniów.
Pogrzebać umarłych.**

Dzieła miłosierdzia względem duszy (6)

**Dobrze radzić wątpiącym.
Pouczać niewiedzących.**

Upominać grzeszących.

**Pocieszać smutnych.
Wybaczać urazy.
Cierpliwie znosić krzywdy.
Modlić się za żywych i
umarłych.**

Obchody Świąt Maryjnych (1)

**Wiele dni w ciągu roku poświęcono Maryi. Pamiętaj, aby
obchodzić je w specjalny sposób. Oto lista najbardziej
znanych świąt:**

Matka Boża, 1 stycznia

Ofiarowanie Pańskie, 2 lutego

Najświętsza Maryja Panna z Lourdes, 11 lutego

Zwiastowanie, 25 marca

Najświętsza Maryja Panna Fatimska, 13 maja

Nawiedzenie, 31 maja

Niepokalane Serce, sobota po Bożym

Ciele

Najświętsza Maryja Panna z Góry Karmel, 16

lipca

Wniebowzięcie, 15 sierpnia

Maryja Królowa, 22 sierpnia

Narodzenie Najświętszej Maryi Panny, 8 września

Najświętsze Imię Maryi, 12 września

Najświętsza Maryja Panna Bolesna, 15 września
Najświętsza Maryja Panna Różańcowa, 7 października
Ofiarowanie Maryi, 21 listopada

Niepokalone Poczucie, 8 grudnia

Najświętsza Maryja Panna z Guadalupe, 12 grudnia

Boże Narodzenie, 25 grudnia

*„Okazujesz nabożeństwo do Maryi, obchodząc Jej święta,
przez
codzienną modlitwę na Jej cześć, zwłaszcza różaniec, i naśladując
Jej życie. Niech to oddanie rośnie z każdym dniem.” (Święty Jan
Paweł II) (12)*

Memorare (44)

**POMNIJ, o Najświętsza Panno Maryjo, że nigdy nie słyszano,
abyś opuściła tego, kto się do Ciebie ucieka,
Twej pomocy wzywa, Ciebie o przyczynę prosi.
Tą ufnością ożywiony, do Ciebie, o Panno nad pannami i Matko,
biegnę, do Ciebie przychodzę, przed Tobą jako grzesznik płaczący
staję.
O Matko Słowa, racz nie gardzić słowami moimi, ale usłysz je
łaskawie i wysłuchaj. Amen.**

Magnificat (44)

**Wielbi dusza moja Pana,
i raduje się duch mój w Bogu, moim Zbawcy.
Bo wejrzał na uniżenie Służebnicy swojej.
Oto bowiem błogosławić mnie będą odtąd wszystkie
pokolenia,
gdyż wielkie rzeczy uczynił mi Wszechmocny.
Święte jest Jego imię -
a swoje miłosierdzie na pokolenia i pokolenia
[zachowuje] dla tych, co się Go boją.
On przejawia moc ramienia swego,
rozprasza [ludzi] pyszniących się zamysłami serc swoich.**

Strąca władców z tronu, a wywyższa pokornych.
Głodnych nasycza dobrami, a bogatych z niczym odprawia.
Ujął się za sługą swoim, Izraelem,
pomny na miłosierdzie swoje -
jak przyobiecał naszym ojcom -
na rzecz Abrahama i jego potomstwa na wieki.

Anioł Pański (1)

Anioł Pański zwiastował Pannie Maryi.

I poczęła z Ducha Świętego.

*Zdrowaś Maryjo, łaski pełna, Pan z Tobą, błogosławionaś Ty
między niewiastami, i błogosławiony owoc żywota Twojego, Jezus.
Święta Maryjo, Matko Boża, módl się za nami grzesznymi teraz i w
godzinę śmierci naszej. Amen*

Oto ja służebnica Pańska.

Niech mi się stanie według słowa Twego.

*Zdrowaś Maryjo, łaski pełna, Pan z Tobą, błogosławionaś Ty
między niewiastami, i błogosławiony owoc żywota Twojego, Jezus.
Święta Maryjo, Matko Boża, módl się za nami grzesznymi teraz i w
godzinę śmierci naszej. Amen*

A Słowo ciałem się stało.

I zamieszkało między nami.

*Zdrowaś Maryjo, łaski pełna, Pan z Tobą, błogosławionaś Ty
między niewiastami, i błogosławiony owoc żywota Twojego, Jezus.
Święta Maryjo, Matko Boża, módl się za nami grzesznymi teraz i w
godzinę śmierci naszej. Amen*

Módl się za nami, Święta Boża Rodzicielko.

Abyśmy się stali godnymi obietnic Chrystusowych.

Módlmy się:

*Prosimy Cię, Panie, wlej w nasze serca swoją łaskę, abyśmy,
poznawszy za Zwiastowaniem Anielskim wcielenie Chrystusa Syna*

***Twojego, przez Jego mękę i krzyż zostali doprowadzeni do chwały
zmartwychwstania. Przez Chrystusa Pana naszego. Amen. (św.
Bonawentura)***

***„Modlitwa Anioła Pańskiego, podobnie jak różaniec, powinna być dla
chrześcijanina, a jeszcze bardziej dla rodzin chrześcijańskich
duchową oazą, w której w ciągu dnia każdy może znaleźć odwagę i
pewność siebie”. (JPII)(12)***

Modlitwa do Anioła Stróża (37)

**Aniele Boży, mój drogi Opiekunie,
Miłość Boża sprawiła, że czuwasz
nade mną tego dnia (nocy).
Bądź przy mnie, aby oświecać i strzec mnie,
kierować mną i prowadzić mnie. Amen.**

Modlitwa do św. Michała Archanioła (37)

**Święty Michale Archaniele! Wspomagaj nas w walce, a
przeciw niegodziwości i zasadzkom złego ducha bądź naszą
obroną. Oby go Bóg pogromić raczył, pokornie o to prosimy, a
Ty, Wodzu niebieskich zastępów, szatana i inne duchy złe,
które na zgubę dusz ludzkich po tym świecie krążą, mocą
Bożą strąć do piekła. Amen.**

Rachunek sumienia „Podnieś poprzeczkę”

- 1. Po pierwsze, błogosławieństwo: Omów swój dzień z
Maryją i z Duchem Świętym i podziękuj Bogu za
otrzymane dobro, a nawet za cierpienie.**
- 2. Po drugie, poznanie: Poproś Maryję o łaskę poznania
swoich grzechów, a Jezusa o przebaczenie ich.**
- 3. Po trzecie, postanowienie: Postanów poprawę i zrób**

**akt żalu doskonałego. Skorzystaj z sakramentu
spowiedzi.**

Spowiedź co miesiąc.

Poświęć pięć minut każdego dnia, prosząc Maryję, aby pomogła ci przypomnieć sobie grzechy. Bądź wierny codziennemu rachunkowi sumienia. Ten nawyk sprawia, że jesteśmy pokorni, oczyszczeni i całkowicie zanurzeni w Bożym Miłosierdziu.

Dwanaście owoców Ducha Świętego (39)

1) Miłość. Duch Święty jest Miłością i udziela nam cnoty miłości, abyśmy przedkładali Boga nad wszystkich i wszystko. Pragnąc pełnego zjednoczenia z Bogiem, kochamy siebie i bliźnich ze względu na Boga.

2) Radość. Szczęście jest realizowane, gdy żyjemy dla Boga i wiemy, że kiedyś będziemy z Nim, teraz i na zawsze w niebie.

3) Pokój. Jesteśmy szczęśliwi, gdy żyjemy dla Boga, a pewnego dnia będziemy żyć z Nim w niebie przez wieczność.

4) Cierpliwość. Gdy Bóg jest na pierwszym miejscu, wszystko inne jest na swoim miejscu. Wtedy znosimy przeciwności ze spokojem. Miłość jest cierpliwa.

5) Łaskawość. To jest cnota dobroci dla innych.

6) Dobroć mamy w sobie, gdy wyrzekamy się zła i szukamy tego, co jest święte, i gdy pokutujemy za nasze grzechy, starając się czynić dzieła Boże.

7) Uprzejmość i cierpliwość. To wytrwałość w misji, którą Bóg nam dał i zdolność do pozostania jej wiernym przez długi czas.

8) Łagodność i cichość. Ta postawa pomaga nam przezwyciężyć naszą naturalną skłonność do bycia szorstkim lub złym.

9) Wiara. Jest to cnota boska dana nam na chrzcie. Dzięki łasce

wiary możemy wznieść się do objawionej prawdy Bożej i uznać Boga za absolutny autorytet.

10) Skromność dotyczy sposobu, w jaki się zachowujemy i ubieramy. To zewnętrzna oznaka naszej wewnętrznej skromności, kiedy priorytetem jest czystości umysłu i serca w sprawach seksualnych.

11) Powściągliwość. Wstrzemięźliwość pomaga nam z umiarem korzystać z dozwolonych przyjemności i kontrolować seks, nawet w małżeństwie, gdy małżonek nie może mieć z nami relacji z powodu choroby.

12) Czystość. Jest to oddaniu siebie Bogu, jak powinien to czynić kapłan, zakonnik i świecki konsekrowany. Czystość to także wierność małżonkom i brak relacji seksualnych u zaręczonych. Wszystkie powołania są wezwane do zachowania czystości w swoim sposobie życia.

Siedem darów Ducha Świętego (39)

- 1) Mądrość.** Ten dar pozwala nam poznać Boga i dobro wieczne bardziej szanować niż doczesne.
- 2) Zrozumienie.** Dar rozumu pomaga pojąć prawdy objawione w Biblii i prawdy wiary katolickiej.
- 3) Rada.** Jest to wiedza niezbędna do prowadzenia siebie oraz innych, by pełnili wolę Bożą. Dar rady pomaga nam wszystkim unikać niebezpieczeństw w życiu duchowym i doczesnym.
- 4) Męstwo.** Dar ten daje siłę, która pomaga nam znosić z odwagą prześladowania i przeciwności losu.
- 5) Wiedza.** To umiejętność, która pomaga nam budować wiedzę o sobie oraz innych w odniesieniu do Boga.
- 6) Pobożność.** Ten dar napędza nas miłością do służby Bożej poprzez praktykowanie modlitwy i rozmyślanie o Bogu, widząc Go we wszystkich wydarzeniach życia.
- 7) Bojaźń Pana.** „Bojaźń Pańska jest początkiem

**mądrości." Zawsze bójmy się Jego sprawiedliwej kary
za nasze grzechy, ale jeszcze bardziej obawiajmy się
obrażania Go.**

15 obietnic dla tych, którzy odmawiają różaniec (38)

- 1. Ktokolwiek będzie mi wiernie służył przez odmawianie różańca, otrzyma wyjątkowe łaski.**
- 2. Obiecuję szczególną opiekę i wszelkie łaski wszystkim, którzy będą odmawiać różaniec. Różaniec będzie potężną bronią przeciwko piekłu, zniszczy zło, pokona grzech i herezję.**
- 3. Sprawí, że dobre dzieła rozkwitną, duszom wyjedna obfite Miłosierdzie Boże, usunie z ludzkich serc miłość do marności świata, a pociągnie do pragnienia rzeczy wiecznych; o, ileż dusz uświęci ta modlitwa.**
- 4. Dusza, która powierza mi się przez odmawianie różańca, nie zginie.**
- 5. Kto pobożnie będzie odmawiał różaniec, rozważając równocześnie tajemnice święte, nie zostanie pokonany przez nieszczęście, nie doświadczy karzącej Bożej sprawiedliwości, nie umrze nagłą śmiercią, a pozostając w łasce Bożej, stanie się godzien życia wiecznego.**
- 6. Kto będzie miał prawdziwe nabożeństwo do różańca, nie umrze bez sakramentów świętych.**
- 7. Ci, którzy wiernie odmawiają różaniec, będą mieli światło Boże i pełnię Jego łaski, a w chwili śmierci będą uczestniczyć w zasługach świętych.**
- 8. Szybko uwolnię z czyśćca tych, którzy odmawiali różaniec.**
- 9. Oddani modlitwie różańcowej zasłużą na wysoką nagrodę w niebie.**
- 10. Odmawiając różaniec, otrzymacie wszystko, o co mnie poprosicie.**
- 11. Wszystkich, którzy rozpowszechniają różaniec, będę**

wspomagała w ich potrzebach.

12. Otrzymałam od mojego Boskiego Syna obietnicę, że obrońcy różańca będą mieli orędowników w niebie w życiu i w godzinę śmierci.

13. Wszyscy, którzy odmawiają Różaniec, są moimi dziećmi, siostrami i braćmi mojego jedyne Syna, Jezusa Chrystusa.

14. Nabożeństwo do mojego różańca jest wielkim znakiem Bożego upodobania.

Lista Obowiązków Św. Matki Teresy (8)

Obowiązki Maryi	Moje obowiązki
1. Oddać mi swoje Serce i udzielić ducha.	1. Złożyć całkowity dar ze wszystkiego, co mam i kim jestem.
2. Posiadać, chronić i przemieniać mnie.	2. Całkowicie zależeć od Niej.
3. Inspirować, prowadzić i oświecać mnie.	3. Reagować na Jej natchnienia.
4. Podzielić się swoim doświadczeniem modlitwy uwielbienia.	4. Być wierną w modlitwie.
5. Zadbąć o moje uświęcenie.	5. Zaufać Jej wstawiennictwu.
6. Wziąć odpowiedzialność za to wszystko, co mnie spotyka.	6. Naśladować Jej ducha.
7. Zadbąć o moje duchowe i materialne potrzeby.	7. Zawsze uciekać się do Niej.
8. Oczyszczyć mnie i moje czyny.	8. Zachować czystość intencji i w tym wytrwać.

9. Rozporządzać mną, moimi modlitwami wstawienniczymi i łaskami.	9. Korzystać z Jej praw i cnót dla dobra Królestwa Bożego.
10. Uczynić mnie wolną według Jej upodobania.	10. Zjednoczyć się z Jej Sercem w życiu wewnętrznym.

20 tajemnic różańca

Tajemnica	Radosne	Światła	Bolesne	Chwalebne
Pierwsza	Zwiastowanie	Chrzest Jezusa	Agonia w ogrodzie	Zmartwychwstanie
Druga	Nawiedzenie	Uczta weselna w Kanie	Biczowanie przy słupie	Wniebowstąpienie
Trzecia	Narodziny Jezusa	Głoszenie Królestwa	Ukoronowanie cierniem	Zesłanie Ducha Świętego
Czwarta	Ofiarowanie w świątyni	Przemienienie	Dźwiganie krzyża	Wniebowzięcie Maryi
Fifth	Odnalezienie Jezusa w świątyni	Ostatnia Wieczerza	Ukrzyżowanie	Ukoronowanie Maryi

Konsekracja świata?

Św. Maksymilian Kolbe nauczał, że musimy poświęcić świat Niepokalanemu Sercu i zrobić to jak najszybciej! Jak szybko można to zrobić? Można to osiągnąć w ciągu zaledwie 33 lat!

Jeśli z grupy przyjmujących w tym roku bierzmowanie jeden kandydat i jeden opiekun poświęci się Niepokalanemu Sercu, i jeden i drugi obieca, że każdego roku przeprowadzi jeszcze jedną osobę przez ten proces, to w ciągu 33 lat konsekrowanych zostanie 8,5 miliarda dusz. To wystarczy!

Tak więc możemy ukończyć to dzieło w ciągu tej samej liczby lat, ile lat Jezus chodził po ziemi. Zacznijmy dzisiaj. Każdy z was niech przeprowadzi każdego roku jedną duszę przez ten proces. Jeśli wszyscy to zrobimy, osiągniemy wspaniały cel.

Maryi i Jej Synowi, Jezusowi, będzie się to podobało!

(Odpowiedź tę można obliczyć samodzielnie, wpisując cyfrę 2 do kalkulatora i podwajając liczbę 33 razy.) Przyjdź, Panie Jezu!

Odnowienie obietnic chrztu

Czy wyrzekasz się szatana, który jest głównym sprawcą grzechu, i wszystkiego, co prowadzi do zła?

Kandydat: Tak.

Czy wierzysz w Boga Ojca wszechmogącego, Stworzyciela nieba i ziemi?

Kandydat: Tak.

Czy wierzysz w Jezusa Chrystusa, Syna Jego jedyne, Pana naszego, narodzonego z Maryi Dziewicy, umęczonego i pogrzebanego, który powstał z martwych i zasiada po prawicy Ojca?

Kandydat: Tak.

Czy wierzysz w Ducha Świętego, Pana, Ożywiciela, który przyszedł na apostołów w dniu Pięćdziesiątnicy, a dziś jest ci dany w sakramencie bierzmowania?

Kandydat: Tak.

Czy wierzysz w święty Kościół powszechny, obcowanie Świętych, odpuszczenie grzechów, zmartwychwstanie ciała i życie wieczne?

Kandydat: Tak.

Taka jest nasza wiara. Taka jest wiara Kościoła, której wyznawanie jest naszą chlubą, w Chrystusie Jezusie Panu naszym.

Bibliografia

1. Fr. Michael E. Gaitley, MIC, *33 Days to Morning Glory*, (Marian Press, Stockbridge MA) 2011.
2. Pismo Święte zaczerpnięte ze strony internetowej USCCB.
3. O. Charles G. Fehrenbach, CSSR, *Maryja, dzień po dniu*, (Catholic Book Publishing Corp., NJ) 1987.
4. Papież Pius XII, List do arcybiskupa Manilli *"Philippinas Insulas"*: AAS 38 (1946). Str. 419.
5. *Słowa nadziei i inspiracji od Jana Pawła II* (ed. E P Dutton, 1995).
6. Strona internetowa USCCB www.usccb.org, *Katechizm Kościoła Katolickiego*, 2021.
7. Jan Paweł II, *Theotokos, Kobieta, Matka, Uczennica*, 2000.
8. Ks. Joseph Langford, MC, *W cieniu Matki Bożej*, 2007 str. 78.
9. Św. Jan Paweł II, *Redemptoris Mater*, marzec 1987.
10. Księża Marianie od Niepokalanego Poczęcia, *Odmawiajcie codziennie różaniec*, Marian Press, 2015.
11. [www.https://www.goodreads.com/quotes](https://www.goodreads.com/quotes).
12. Ks. Don H. Calloway, MIC, *Rosary Gems, Daily Wisdom on the Holy Rosary*, (Marian Press) 2015.
13. Św. Tomasz z Akwinu, *Objaśnienie dziesięciu przykazań*, www.ewtn.com/library.
14. Św. Alfons Liguori, *The Glories of Mary*, Liguori Publications, 2000, pg. 401.

15. Św. Ludwik Maria de Montfort, *Prawdziwe nabożeństwo do Maryi*, (TAN Books, IL) 1985.
16. Dokument Vaticanum II - *Lumen Gentium*, 1964.
17. Henri J. M. Nouwen, *Duszpasterstwo i duchowość* 1996.
18. Św. Tomasz z Akwinu, *Prawo gościnności*, b1225-d1274.
19. Św. Jan Paweł II, Homilia, 30 kwietnia 1982.
20. Św. Maksymilian Kolbe, *Aim Higher*, (Marytown Press), 2007. P134.
21. Kardynał Fulton J. Sheen, *Pierwsza miłość świata*, 2010.
22. Św. Jan Paweł II, *ROSARIUM VIRGINIS MARIAE*, 2002.
23. Ks. A.B. Calkins, *The Alliance of the Two Hearts & Consecration*, Miles Immaculata, 12/1995, s. 389.
24. *Raccolta*, #340. 1957.
25. Św. Ludwik Maria de Montfort, *The Secret of the Rosary*, Tan Books, 1993.
26. Scott Hahn, *Back to the Garden of Eden, Unearthing God's Covenant with Mankind*, 2015.
27. [www.https://www.catholiccyyc.ca/blog](https://www.catholiccyyc.ca/blog).
28. Brandt Petrie, *Jesus and the Jewish Roots of the Eucharist*, DVD, 2016.
29. Homilia św. Tomasza z Akwinu, *Krzyż przykładem każdej cnoty*, b1225-d1274.
30. [www.https://aleteia.org/2016/02/26](https://aleteia.org/2016/02/26).
31. Św. Jan Bosko, *Przepis #6*, www.americanneedsfatima.org, 2021.

32. Omer Westendorf, Tłumaczenie, *Ubi Caritas*, 1961.
33. *Konsekracja Matki Bożej Nieustającej Pomocy*, http://www.olphcc.org/OLPH_Novena.pdf.
34. Św. Jan Paweł II, *List apostolski*, 1988.
35. Brad Cooper, *Pielgrzymka Różańca Świętego*, 2017.
36. Św. Jan Paweł II, *Audiencja generalna*, 12 stycznia 2000.
37. [www.https://www.ewtn.com/catholicism/devotions](http://www.ewtn.com/catholicism/devotions).
38. Święty Dominik i błogosławiony Alan de la Roche, www.americanneedsfatima.org.2021.
39. [www.http://www.traditionalcatholicpriest.com](http://www.traditionalcatholicpriest.com), 2021.
40. [www.https://stmarymiddletown.com/ministries-1](http://stmarymiddletown.com/ministries-1).
41. Ks. Richard Rooney, SJ, *Let's Pray (Not Just Say) the Rosary*, (Liguori Publications, MO) 2007.
42. Św. Faustyna, *Dzienniczek św. Marii Faustyny Kowalskiej*, ph. 742. Marian Press, 2006.
43. Arthur B. Calkins, *Totus Tuus*, 2017.
44. *Wyzwanie*, Loyola University Press, Chicago, 1958.
45. [www.https://www.catholic.org/prayers](http://www.catholic.org/prayers).
46. Edward, Sri, *Men, Women, and the Mystery of Love*, Franciscan Media, Cincinnati, 2015.

Podziękowanie

Serdeczne podziękowania dla moich redaktorów: Fr. Joseph Ho, C.SS.R., Fr. Mariusz Wirkowski, Msgr. Leo Wleczyk, Brian Cranley, Lynn Ramsey, Greg Brown, Joe Chirco, Sandra

Wissinger i ci, którzy mnie zachęcali: Art Vandaveer, Dan Najvar, John White, Mike Latino, George Hail, Steve Solis, Toni Stotts, Jim Siebenthal, Al Balinsky, Gene Osina, Barb Krause, Theresa Morales, Pat Jimenez and Dick and Jaye Griswold.

Szczególne podziękowania dla Marie Flanigan za projekt okładki & Matt Cranley za nagrania do audiobooka.

Dziękuję wszystkim matkom w moim życiu, które tak wiele mnie nauczyły, zwłaszcza mojej mamie, Helen Theresa Cranley, która dała mi mój pierwszy różaniec, należący do mojego taty, oraz mojej teściowej Margaret Mary Sam, która zrobiła setki różańców dla misji i nauczyła mnie, jak je robić.

Książkę tę dedykuję mojej żonie Nancy, wspaniałej matce i babci, oraz wszystkim czterem naszym dzieciom i sześciorgu wnukom.

Dedykuję ją również trzem wielkim polskim świętym, którzy głęboko mnie zainspirowali:

Św. Maksymilian Kolbe, Św. Maria Faustyna i Św. Jan Paweł II

Zjednoczone Serca Jezusa i Maryi, triumfuj i króluj!

O autorze

Paul E. Cranley

Paul ukończył Uniwersytet Xavier w 1971 roku z tytułem B.S. w dziedzinie chemii oraz Uniwersytet Kentucky w 1974 roku z tytułem magistra chemii i biznesu. Od ponad 40 lat jest nauczycielem-wolontariuszem w wielu aspektach parafialnej edukacji religijnej, w tym w harcerstwie, pierwszej komunii, bierzmowaniu, średniej szkoły bractwa nauki chrześcijańskiej, obrzędów chrześcijańskich wtajemniczeń dorosłych, Duszpasterstwa młodzieży i Duszpasterstwa rekolekcyjne dla dorosłych takie jak życie w Duchu, Chrystusowe odnowienie parafialne, modlitwy poprzez adoracje, skruchę, dziękczynienie, prośby i Duszpasterstwo więzienne Kairos. W tych latach Paul służył jako opiekun do bierzmowania siedem razy. Paul osobiście poświęcił się Matce Bożej każdego roku przez ostatnie 27 lat i poprowadził ponad 300 innych osób przez 33-dniowy program konsekracji. Paul i Nancy są małżeństwem od 46 lat, mają czworo dzieci i sześcioro wnucząt.

Notatki

Notatki

Notatki

Modlitwa Różańcowa

Wyznanie Apostolskie

Wierzę w Boga, Ojca Wszechmogącego, Stworzyciela nieba i ziemi i w Jezusa Chrystusa, Syna Jego Jedynego, Pana naszego,

który się począł z Ducha Świętego. Narodził się z Marii Panny, umęczony pod Ponckim Piłatem, ukrzyżowany,

umarł i pogrzebany, zstąpił do piekieł, trzeciego dnia zmartwychwstał,

wstąpił na niebiosa, siedzi po prawicy Boga, Ojca Wszechmogącego,

stamtąd przyjdzie sądzić żywych i umarłych.

Wierzę w Ducha Świętego, święty Kościół powszechny, Świętych obcowanie / społeczność Świętych, grzechów odpuszczenie, ciała zmartwychwstanie, żywot wieczny. Amen.

Ojcze Nasz

Ojcze nasz, któryś jest w niebie, święć się imię Twoje, przyjdź królestwo Twoje, bądź wola Twoja, jako w niebie tak i na ziemi.

Chleba naszego powszedniego daj nam dzisiaj i odpuść nam nasze winy,

jako i my odpuszczamy naszym winowajcom. I nie wódź

nas

na pokuszenie, ale nas zbaw ode złego. Amen.

Zdrowaś Maryjo

Zdrowaś Maryjo, łaski pełna, Pan z Tobą, błogosławionaś Ty między niewiastami, i błogosławiony owoc żywota Twojego,

Jezus. teraz i w godzinę śmierci naszej.

Chwała Ojcu

Chwała Ojcu i Synowi, i Duchowi Świętemu, jak była na początku, teraz i zawsze, i na wieki wieków. Amen.

Modlitwa Fatimska

**O mój Jezu, przebacz nam nasze grzechy,
zachowaj nas od ognia piekielnego,
zaprowadź wszystkie dusze do nieba
i dopomóż szczególnie tym,
którzy najbardziej potrzebują Twojego Miłosierdzia.**

Modlitwa końcowa

**Witaj, Królowo, Matko miłosierdzia, życia, słodczy i nadziejo
nasza, witaj!**

**Do Ciebie wołamy wygnancy, synowie Ewy; do Ciebie
wzdychamy jęcząc i płacząc na tym łez padole. Przeto,
Orełdowniczko nasza, one miłosierne oczy Twoje na nas
zwróć, a Jezusa, błogosławiony owoc żywota Twojego, po tym
wyznaniu nam okaż.**

O łaskawa, o litościwa, o słodka Panno Maryjo!

módl się za nami, święta Matko Boża.

abyśmy stali się godnymi obietnic Chrystusa.

**O Boże, którego Jednorodzony Syn przez swoje życie, śmierć i
zmartwychwstanie kupił dla nas nagrodę życia wiecznego.
Spraw, prosimy Cię, abyśmy rozważając te tajemnice różańca
Najświętszej Maryi Panny, naśladowali to, co zawierają i
uzyskali to, co obiecują, przez tego samego Chrystusa, Pana
naszego. Amen.**

W Imię Ojca i Syna, i Ducha Świętego. Amen.

Załącznik (40)